ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-148

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
ηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
νος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΤΕΤΑΡΤΗ
31
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.22' — Δύσις 6.41"
Ὑπατίου, Ἀκακίου

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ

ΝΟΝ, Μάρτιος. (Ἰδιαι- σία). — Εἰς τὰς τόσας ἀ- τῆς Βρεττανικῆς Αὐτο- ἦλθε νὰ προστεθῇ ἀπὸ : ἡ ἐν Ἰνδίαις κατά- ὁποία φαίνεται ἐγκυμο- ροὺς κινδύνους. Ὡς ἀπὸ τῆς μεθαύριον Πέμ- Ἀπριλίου, ἄρχεται ἡ νέου συντάγματος τῶν διὰ τοῦ ὁποίου αὗται θ' ουν καθεστὼς ἡμιαυτονό- σπονδίας, μὲ γενικὸν κυ- ὁμοσπονδιακὸν Κοινο- κυβερνήτας καὶ νομοθετι- λὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ σύστημα διακυβερνήσεως «αὐτόνομα» κράτη τὰ κυ- μενα ὑπὸ πριγκίπων. τὴν προετοιμασίαν τῆς βα- ταύτης συνταγματικῆς ἀλ- διεξήχθησαν εἰς τὰς 11 ἐ- τῶν Βρεττανικῶν Ἰνδιῶν ἐκλογαί, αἱ ὁποῖαι συνόησαν τοὺς ὑποψηφί- τοῦ Ἐθνικοῦ Πανινδικοῦ Συ- Εἰς ἓξ ἐκ τῶν 11 τούτων ἤτοι εἰς τὰς ἐπαρχίας Βομβάης, τοῦ Μαδρᾶς, τοῦ τῆς Ὀρίσσα, εἰς τὰς Ἡ- Ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, οἱ ὑποψή- τοῦ Συνεδρίου ἐπέτυχον συν- πλειοψηφίαν. Εἰς τὸ Ἀσ- τὴν συνοριακὴν Βορειοδυτι- ἐπαρχίαν καὶ εἰς τὴν Βεγγά- ὅπου οὐδὲν κόμμα ἐπέτυχε πλειοψηφίαν, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ρίου ἀποτελοῦν τὴν ἰσχυρο- μειοψηφίαν. Μόνον εἰς τὸ καὶ τὸ Σίντ, ὅπου κυρι- οἱ Μουσουλμᾶνοι, ὑστε- οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Συνεδρίου. Οὕ- εἰς τὰς νομοθετικὰς συνελεύ- ἐννέα ἐπαρχιῶν οἱ ἐθνικό- θὰ ὑπερισχύσουν ἀπολύ-

ἐξουσία ἑπομένως τοῖς προσ- εται, χωρὶς νὰ τὴν διεκδική- . Τὸ παράδοξον ὅμως εἶνε ὅτι θνικόφρονες δὲν φαίνονται δι- θειμένοι νὰ τὴν δεχθοῦν, πα- ντες μεταξὺ τῆς ἕλξεως, τὴν αν ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἰδέα τῆς σίας καὶ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς φάσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ νεδρίου. Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ γράμματος τοῦ Συνεδρίου εἶνε ρνησις τῆς συνεργασίας μὲ τὰς ταννικὰς ἀρχὰς καὶ ἡ ἀντίθε- εἰς τὸ νέον Σύνταγμα, τὸ ὁ- ν οἱ ἐθνικόφρονες θεωροῦν ἀ- δίβαστον μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν τὴν αὐτοκυριαρχίαν τῶν Ἰν- ν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ὁ τὶτ Γιαβαχαρλὰλ Νεχρού, διά- ται ἐχθρικῶς πρὸς πᾶσαν ἀπο- τὴν τῶν ὑπουργικῶν χαρτοφυ- κίων, τὰ ὁποῖα προσφέρονται τοὺς ἐθνικόφρονας καὶ ἡ σοσι- ιστικὴ ὁμάς του συμμερίζεται ς ἀπόψεις του. Οἱ μετριοπαθεῖς ὀπαδοὶ τοῦ Συνεδρίου ὑποστηρί- ουν ἀντιθέτως ὅτι εἶνε φρονιμώ- ρον νὰ δεχθοῦν τὰ ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας, λόγῳ τῶν ἐκλογι- ῶν ἀποτελεσμάτων τὸ Συνέδριον κυριαρχῇ τῶν συνελεύσεων καὶ ἐφαρμόζουν τὴν τακτικὴν τῆς ωλυσιεργίας εἰς τὰς ἄλλας. Ὁ- τὸν ἀφορᾷ τὸν Μαχάτμα Γκάντι, οὗ ὁποίου ἡ ἐπιρροὴ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἰσχυρὰ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Συνεδρίου, οὗτος ἐπεζήτησε νὰ συμβιβάσῃ τὰς δύο ἀντιθέτους τάσεις καὶ συνέστησε τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ ἐθνικόφρονες ὑπουργοὶ θὰ ἐνεργοῦν «ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ συντάγματος», οἱ κυβερνῆται τῶν ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ἀγνοοῦν τὰς γνώμας των καὶ δὲν θὰ ἐπιζητοῦν νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπουργῶν, χρησιμοποιοῦντες τὰ εἰδικὰ δικαιώματά των.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ τοῦ Γκάντι ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία συνῆλθε πρὸ δύο ἑβδομάδων εἰς τὸ Δελχί. Ὁ Γιαβαχαρλὰλ Νεχροὺ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν μετριοπαθῶν ὑπεστήριξαν ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας ἡ προκαταβολικὴ διαβεβαίωσις ὅτι δὲν θὰ κάμουν χρῆσιν τῶν εἰδικῶν δικαιωμάτων των διὰ νὰ παρεμποδίσουν τὴν δρᾶσιν τῶν ἐθνικοφρόνων. Τελικῶς φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ νέα αὐτὴ ἄποψις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν τῆς προτάσεως τοῦ Γκάντι. Οἱ ἐθνικόφρονες δὲν ἀρνοῦνται τὴν ἐξουσίαν, ζητοῦν ὅμως οὐσιαστικῶς ἀκύρωσιν ὅλων τῶν ἄρθρων τοῦ συντάγματος, τὰ ὁποῖα παρέχουν δικαιώματα ἀρνησικυρίας εἰς τοὺς κυβερνήτας, καὶ ὑπενθυμίζουν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ὅτι δὲν εἶνε ἐλεύθεροι.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε οἷον ἀνεμένετο. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ κυβερνῆται, μένοντες τυφλῶς πιστοὶ εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν δύνανται νὰ παράσχουν τὰς προκαταβολικὰς διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας ζητοῦν οἱ ἐθνικόφρονες, διότι τοιαύτη ἑκουσία αὐτοαπογύμνωσίς των ἀπὸ πᾶσαν ἐξουσίαν θ' ἀπετέλει ἐκ μέρους των κατάφωρον παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Μὴ ἱκανοποιουμένης τῆς ἀπαιτήσεώς των ταύτης, οἱ ἐθνικόφρονες ἀρνοῦνται νὰ σχηματίσουν κυβέρνησιν.

Ἤδη οἱ κυβερνῆται, τῶν ἓξ ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ὁποίας πλειοψηφοῦν οἱ ἐθνικόφρονες, ἐκάλεσαν τοὺς ἡγέτας τῶν μὴ μετεχόντων τοῦ Συνεδρίου κομμάτων ὅπως σχηματίσουν κυβερνήσεις, κατὰ χθεσινὰ δὲ τηλεγραφήματα, αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαι των φαίνεται ὅτι εὐοδοῦνται. Ἀλλ' ἡ λύσις αὐτὴ περικλείει σοβαρωτάτους κινδύνους. Οἱ ἐθνικόφρονες ἤρχισαν νὰ ὀργανώνουν διαδηλώσεις κατὰ τοῦ νέου Συντάγματος εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν συλλήψεις, συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν, ἀπεργίαι, τραυματισμοὶ καὶ φόνοι.

Αἱ Ἰνδίαι εἰσέρχονται ἐκ νέου εἰς τὸν κύκλον τοῦ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος. Ἔπειτα ἀπὸ τριετῆ ἀνάπαυλαν, τὸ ἐθνικιστικὸν κίνημα, ἐνισχυμένον, περισσότερον συγχρονισμένον, σοφώτερον ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν ἀγώνων τοῦ παρελθόντος, θὰ διεκδικήσῃ καὶ πάλιν αἱματηρῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν καὶ θὰ προκαλέσῃ νέους κλονισμοὺς εἰς τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατίαν, εἰς στιγμὰς καὶ δι' ἄλλους λόγους κρισίμους.

Εἰς ἀναζήτησιν τῆς εὐθανασίας

Πρέπει νὰ θανατώνωνται οἱ ἀθεραπεύτως ἀσθενεῖς ;

Ἄρθρον τοῦ ἰατροῦ

Ρ. Μπλοντὲλ

Ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων ἀπετέλεσε πρό τινος τὸ θέατρον ζωηρῶν συζητήσεων ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς θέματος, τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπὶ τάπητος καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς: «Δικαιοῦται κανεὶς νὰ ἐπισπεύσῃ τὸ τέλος τῶν ἑτοιμοθανάτων, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἀνωφελεῖς ὀδύνας, ὅταν εἶνε ἀμετακλήτως καταδικασμένοι;»

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἔχει σημειωθῆ μεταξὺ τῶν Ἄγγλων μία μεγάλη κίνησις ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης. Ὁ λόρδος Μάινιχαμ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἰατρός ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων ὑπερασπιστῶν της. Ἔχει κατορθώσει ν' ἀποκτήσῃ ὀπαδοὺς μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, μέχρι καὶ τοῦ κλήρου ἀκόμη. Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἦσαν διστακτικοί, οἱ καθολικοὶ ἀντετίθεντο. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων ὑπὸ τοῦ λόρδου Πόνσομπυ ἓν νομοσχέδιον προερχόμενον ἐκ τῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν νομοθέτησιν τῆς ἑκουσίας εὐθανασίας.

Πολλάκις ἤδη εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ δικαστήρια εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδικάσουν ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος εἶχεν ἀποτελειώσει μὲ ἕνα πυροβολισμὸν εἰς τὸ στόμα τὸν σύντροφόν του ποὺ εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ ἀθεράπευτον νόσον καὶ ποὺ ἐζήτει ἀπὸ μακροῦ μὲ γοερὰς κραυγὰς τὸν λυτρωτὴν θάνατον. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀθωώνουν πάντοτε τοὺς ἐνόχους, διότι οἱ δικηγόροι εἶνε ἱκανώτατοι. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συμβαίνει τοῦτο σπανιώτερον, διότι ἐκεῖ ἕνας φονεύς, εἶνε πάντοτε φονεύς, ἔστω καὶ ἂν φονεύων ἐχαρίσθη εἰς τὸ θῦμα. Ἡ βιβλικὴ ἐντολὴ «οὐ φονεύσεις» τηρεῖται πάντοτε ὡς ἓν ἐκ τῶν στηριγμάτων τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ αὐτοκτονία θεωρεῖται ὡς φόνος — φόνος τοῦ ἑαυτοῦ μας — καὶ τιμωρεῖται ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας. Δὲν εἶνε λοιπὸν καθόλου παράδοξον ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων ἀπέρριψε τὸ νομοσχέδιον διὰ ψήφων 35 κατὰ 14. Ἀλλὰ ὁ σημαντικὸς ἀριθμὸς τῆς μειοψηφίας δεικνύει ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ὑποβολή του.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρβουρυ ἀνεγνώρισεν ὅτι ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς αὐτοκτονίας, δηλαδὴ τοῦ ἑκουσίου θανάτου. Τοιαῦται εἶνε π. χ. ἡ θυσία τῆς ζωῆς μας χάριν ζωῆς ἄλλων, ἡ ἀνατίναξις μιᾶς ὑπονόμου, ἡ ὁποία θὰ θάψῃ τοὺς ὑπερασπιστάς της, ἂν πρόκειται νὰ σωθῇ ἡ πόλις κλπ. Ἡ εὐγένεια τοῦ σκοποῦ δύναται τότε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δικαίωσις τῆς πράξεως.

Ἀλλὰ ἡ ἀποτελείωσις ἑνὸς ἀσθενοῦς ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν συγγενῶν του, κατόπιν ρητῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἢ ἐξ οἰκείας βουλήσεως τοῦ συγγενοῦς καταληφθέντος ὑπὸ βαθυτάτου οἴκτου καὶ κατεχομένου ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἁπλῶς ἐπισπεύδει οὕτω ἓν ἀπολύτως ἀναπόφευκτον τέλος, εἶνε αὐτοκτονία διὰ μεσάζοντος ἢ ἀνθρωποκτονία. Ἐπιχειρήματα ἐνισχύοντα τὴν ἄποψιν ταύτην, ἀφθονοῦν.

Ἐν πρώτοις ἡ κατάστασις τοῦ πνεύματος τοῦ ἀσθενοῦς, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τερματιζομένας τὰς ὀδύνας του, δὲν δύναται πάντοτε νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑγιής. Ἡ ὀδύνη βαρύνει σημαντικῶς ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεώς του. Πολλοί, ἀσθενεῖς, ἄλλωστε, εἰς παρομοίας περιστάσεις παρουσιάζουν ἀντιφατικὰς ἐπιθυμίας εἶνε ἀπαισιόδοξοι ὅταν ὑποφέρουν πολὺ καὶ γίνονται αἰσιοδοξότερο ὅταν αἰσθάνονται ἑαυτοὺς ὀλίγον καλύτερον. Πότε πρέπει νὰ λάβῃ τις σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκκλήσεις των καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἀνεπανόρθωτον;

Τὴν λογικὴν αὐτήν, δυστυχῶς, δὲν τὴν ἔχει πάντοτε ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον καλεῖ ὡς συνένοχον καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει διατηρήσει τὴν ψυχραιμίαν του, πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν του τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο. Τί φοβερὰς τύψεις συνειδήσεως θὰ αἰσθανθῇ ὁ ἀπομένων, ἂν μάθῃ βραδύτερον ὅτι μία ἐπέμβασις θὰ ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν ἀσθενῆ;

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα]

Τέχνη καὶ Ζωὴ

Οἱ σύγχρονοι συγγραφεῖς

Σώμερσετ Μὼμ

Ὁ συγγραφεὺς ποὺ τὰ ἔργα του ἔχουν τὴ μεγαλύτερη διάδοση σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο εἶνε χωρὶς ἀμφιβολία ὁ Ἄγγλος μυθιστοριογράφος Σόμερσετ Μώμ. Εἶνε δύσκολο νὰ ὑπολογισθῇ σὲ πόσα ἑκατομμύρια ἀντίτυπα κυκλοφορεῖ τὸ κάθε ἔργο του. Καὶ μαζὶ μὲ τὶς μεταφράσεις ποὺ γίνονται ἀμέσως σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ποὺ παριστάνει τὴν κυκλοφορία τοῦ καθενὸς ἔργου του φθάνει νὰ εἶνε πραγματικὰ ἀστρονομικός. Ἀλλὰ ὁ Σόμερσετ Μὼμ ἂν ἔχῃ τὴν εὔνοια τοῦ μεγάλου κοινοῦ, δὲν ἔχει ὅμως καθόλου τὴν εὔνοια τῆς κριτικῆς. Ὑπάρχουν μερικοὶ κριτικοὶ ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶνε ἕνας ἔξυπνος ἐπιχειρηματίας στὸ πεδίο τῆς φιλολογίας καὶ πολὺ μέτριος συγγραφεύς. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ κρίση φαίνεται πὼς εἶνε ὑπερβολική. Ὁ Μὼμ εἶνε συγγραφεὺς ἐπιδέξιος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, ξέρει θαυμάσια τὴν τεχνικὴ τοῦ ρομάντσου, ξέρει ἐπίσης νὰ περιγράφῃ τοὺς χαρακτῆρες τῶν προσώπων. Οἱ κριτικοὶ τὸν κατηγοροῦν ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὅτι κάνει πάντοτε τὴν περιγραφὴ τῶν χαρακτήρων μὲ «ἐξωτερικὰ» μέσα, ὅτι δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ κάνῃ «ἀνάλυση» τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων καὶ ἀγνοεῖ τί εἶνε ἡ «ἐσωτερικὴ περιπέτεια». Ὑπάρχουν ὅμως καὶ κριτικοὶ ποὺ ἐπαινοῦν τὰ ἔργα του γιὰ τὴν ἐπιδέξια πλοκὴ τῆς ὑποθέσεως καὶ γιὰ τὸ λεπτὸ χιοῦμορ καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀκριβῆ γνώση τῶν συνθηκῶν τῆς σύγχρονης ζωῆς καὶ τὸν παρομοιάζουν μὲ τὸν Ρῶσο συγγραφέα Τουργκένιεφ.

Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Μὼμ ἔχουν πάντα μιὰ καλὴ ὑπόθεση ποὺ στηρίζεται σὲ μιὰ ἐνδιαφέρουσα «ἐξωτερικὴ» περιπέτεια. Κι' αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ γίνονται πολὺ καλὰ φίλμς στὸν κινηματογράφο καὶ σκηνοθετοῦνται μὲ μεγάλη εὐκολία. Ὁ σκηνοθέτης καὶ ὁ συνθέτης τοῦ «σενάριο» δὲν ἔχουν νὰ κοπιάσουν καθόλου καὶ συνήθως δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξουν τίποτα. Εὑρίσκουν τὰ πάντα ἕτοιμα ἀπὸ τὸν συγγραφέα τοῦ ρομάντσου. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ ἔργα τοῦ Μὼμ ποὺ παρουσιάζουν αὐτὸ ποὺ λέγεται στὴ φιλολογία «ἀτμόσφαιρα» καὶ αὐτὰ εἶνε τὰ ἔργα του ἡ δράση τους ξετυλίγεται στὰ περίφημα νησιὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Αὐτὰ τὰ νησιὰ ὁ Μὼμ φαίνεται πὼς τὰ ξέρει καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον συγγραφέα. Τὸ «Ἀρχιπέλαγος τῶν Σειρήνων» καὶ ἡ «Βροχὴ» εἶνε τὰ καλύτερα ἔργα ποὺ ὑπάρχουν γιὰ τὰ νησιὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ, κατὰ τὴν ὁμόφωνη γνώμη ὅλων τῶν κριτικῶν.

Τὸ καινούργιο ἔργο του ποὺ ἔχει τίτλο «Θέατρον» λένε πὼς εἶνε ἀπὸ τὰ καλύτερά του. Περιέχει μιὰ πλατειὰ [illegible] αἰσθητικὴ μελέτη γιὰ τὴ σχέση τῆς Τέχνης μὲ τὴ ζωὴ καὶ ταὐτόχρονα εἶνε μιὰ καλὴ ζωγραφιὰ διαφόρων ἠθῶν καὶ χαρακτήρων. Ἡ ὑπόθεση πλέκεται γύρω στὴ ζωὴ μιᾶς μεγάλης ἠθοποιοῦ, τῆς Τζούλιας Λάμπερτ καὶ τοῦ συζύγου της, ποὺ εἶνε ὁ ὡραιότερος ἄνδρας τοῦ θεάτρου, καὶ πολὺ ἐπιδέξιος θεατρώνης, ἂν καὶ μέτριος ἠθοποιὸς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴ γυναῖκα του.

Παντρεύτηκαν πολὺ νέοι, ὅταν ἀκόμη καὶ οἱ δυό τους ἦταν ἄσημοι ἠθοποιοί, νούμερα κοινὰ σὲ κάποιο περιπλανώμενο θίασο. Ἡ ὀμορφιὰ τοῦ Γκόσσελιν, ὅπως λέγεται ὁ ἄντρας, εἶχεν ἀνάψει φλόγα στὴν καρδιὰ τῆς Τζούλιας Λάμπερτ καὶ τὸν εἶχε ἀγαπήσει μὲ πάθος. Ἦταν πολὺ θερμὴ καὶ παράφορη φύση αὐτὴ ἡ γυναῖκα, ἀχαλίνωτη στὰ πάθη της, ζηλιάρα ὅσο καμμιὰ ἄλλη. Ἀλλὰ γιὰ καλή της τύχη ὁ ἄνδρας της εἶχε καλὸν χαρακτῆρα καὶ ἦταν πάντα πιστός. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀρχικὴ βάση τοῦ ἔργου.

Ὅταν ἐξερράγη ὁ Μέγας πόλεμος ὁ ἄντρας ἔφυγε γιὰ τὸ μέτωπο, πολέμησε μὲ γενναιότητα καὶ ἔγινε ἀξιωματικός. Καὶ ὕστερα ἐγύρισε στὸ Λονδῖνο καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνση ἑνὸς θεάτρου. Ἡ γυναῖκα του ἦταν φυσικὰ μαζί του. Ἀλλὰ τότε ἡ Τζούλια ἀνεκάλυψε μιὰ μέρα ὅτι δὲν ἀγαπᾶ πειὰ τὸν ἄνδρα της καὶ μιὰν ἄλλη μέρα παρετήρησε ὅτι ὁ ἄντρας της εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὴν ἐνοχλῇ καὶ νὰ τὴν πειράζῃ στὰ νεῦρα. Εἶχεν ὅμως ἀποκτήσει σιγά-σιγὰ πολὺ μεγάλη φήμη στὸν θεατρικὸ κόσμο ἡ Τζούλια ὅταν ὁ ἄντρας της ἔλειπε στὸ μέτωπο καὶ εἶχε γίνει μεγάλη καὶ πολὺ δημοφιλὴς ἠθοποιός. Ἐνόμισε λοιπὸν ὅτι δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ τὸν χωρίσῃ, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε καὶ παιδὶ μαζί του.

Μιὰ μέρα ἕνας νεαρὸς ἄγνωστος τὴν ἐπλησίασε στὰ παρασκήνια καὶ ἄρχισε νὰ φλερτάρῃ μαζί της. Αὐτὴ στὴν ἀρχὴ ἐσκέφθηκε νὰ τὸν διώξῃ, ἀλλὰ ἡ τόλμη του τῆς ἄρεσε. Σὲ λίγο τὸν ἐρωτεύθηκε κι' αὐτή. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἔρως ἦταν ἐπικίνδυνος γιὰ μιὰ γυναῖκα τῆς ἡλικίας της, γιατὶ εἶχε περάσει πειὰ τὴν πρώτη της νεότητα ἡ Τζούλια. Ἐπροσπάθησε, λοιπόν, ν' ἀντισταθῇ καὶ νὰ τὸν καταπολεμήσῃ αὐτὸν τὸν ἄξαφνον ἔρωτα ποὺ ἦλθε τόσον ἀργά. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε. Καὶ ὑπετάχθη σ' αὐτὸν ἀνυπεράσπιστη.

Ἄρχισαν τότε, ὅπως ἦταν φυσικό, οἱ συνειθισμένες κακογλωσσιὲς τοῦ θεάτρου εἰς βάρος της καὶ οἱ πρόθυμοι καλοθεληταὶ ἔβγαλαν διάφορα ἀνέκδοτα, ποὺ κυκλοφοροῦσαν στὰ παρασκήνια μὲ σκοπὸ νὰ τὴν ἐξευτελίσουν. Ὁ ἄντρας της ἀντελήφθη τί συμβαίνει καὶ ἄρχισε νὰ ἀνησυχῇ, σκηνὲς ζηλοτυπίας ἔγιναν τότε μεταξὺ τοῦ συζυγικοῦ ζεύγους μεγάλες καὶ τρομερές. Ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἄξαφνα μιὰ μέρα ἡ Τζούλια φαντάζεται ὅτι τὸ παίξιμό της ἀρχίζει νὰ χαλαρώνεται καὶ τὸ ταλέντο της νὰ σβύνῃ. Τὴν πιάνει τότε ἕνας παράξενος τρόμος μήπως χάσῃ τὴν φήμη της καὶ τὴν μεγάλη θέση ποὺ εἶχε κατορθώσει ν' ἀποκτήσῃ στὸ θέατρο. Αὐτὸς ὁ τρόμος γίνεται ἡ αἰτία νὰ γιατρευθῇ ἀπὸ τὸ ἐρωτικὸ πάθος καὶ ἔτσι βρίσκει τὸ κουράγιο καὶ διακόπτει τὶς σχέσεις μὲ τὸν ἐραστή της.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ περιπέτεια ὠφέλησε ψυχικῶς τὴν Τζούλια. Ξαναβρίσκει πάλι τὸν ἑαυτό της, ξαναβρίσκει τὴν παληά της δύναμη καὶ τότε καταλαβαίνει ὅτι ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε ὑποταγμένη στὴν καλλιτέχνιδα καὶ ὅτι πρέπει νὰ κυριαρχῇ ἡ Τέχνη στὴ ζωὴ μιᾶς γυναίκας τοῦ θεάτρου ποὺ σέβεται τὴν Τέχνη ἀληθινά. Τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ στὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Μὼμ εἶνε ὅτι παρουσιάζει ἕνα διχασμὸ μέσα στὸν χαρακτῆρα τῆς Τζούλιας ποὺ ξεχωρίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἠθοποιό. Ὁ κάθε ἠθοποιὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ πρόσωπα, ἀλλὰ δὲν ξέρει ποιὸ εἶνε τὸ περισσότερο πραγματικό. Μόνον τὸ αἴσθημα τῆς Τέχνης ὅταν εἶνε βαθὺ μπορεῖ νὰ φωτίσῃ τὸν ἠθοποιὸ καὶ νὰ τὸν κάνῃ ἱκανὸ νὰ καταλάβῃ ποιὸς εἶνε ὁ πραγματικὸς ἑαυτός του.

Ὁ πραγματικὸς «ἑαυτὸς» ἑνὸς ἠθοποιοῦ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ «πραγματοποιεῖται» μέσα στὸν κόσμο τῆς Τέχνης, λέγει ὁ Σόμερσετ Μώμ. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐννοεῖται μονάχα γιὰ τοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ ἔχουν ἀληθινὸ ταλέντο καὶ ὄχι γιὰ τοὺς συνειθισμένους ἠθοποιοὺς ποὺ παίζουν στὸ θέατρο διότι ἔτσι τοὺς ἔτυχε, ἐνῷ μποροῦσαν νὰ κάνουν μιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη δουλειά. Αὐτὴ ὅμως ἡ θεωρία τοῦ συγγραφέως δὲν ἰσχύει μονάχα γιὰ τοὺς ἠθοποιούς, οὔτε εἶνε καὶ πολὺ καινούργια. Εἶνε παληὰ καὶ γνωστὴ θεωρία καὶ ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς καλλιτέχνες σὲ κάθε κλάδο τῆς Τέχνης. Ὁ καλλιτέχνης βρίσκει τὸν ἀληθινὸ ἑαυτό του μέσα στὴ δημιουργία τοῦ ἔργου του.

SER

ΠΕΡΙ ΕΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΣΙΜΠΣΟΝ

ΔΙΑΤΙ ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. — Ἡ ὑπόθεσις Σίμπσον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὴν ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς συζητήσεις, τὰ γραφόμενα τοῦ τύπου καὶ τὰς σχετικὰς ἐκδόσεις αἱ ὁποῖαι ἐξαντλοῦνται ἅμα τῇ ἐμφανίσει των. Ἡ κοινὴ γνώμη ὀσφραίνεται ἕνα μυστήριον νὰ καλύπτῃ τὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐξεγείρει τὴν περιέργειάν της. Ὁ Βασιλεύς, ὁ ὁποῖος τόσον ὀλίγον ἐβασίλευσε καὶ τόσον πολὺ ἠγαπήθη, ἐθυσίασε πράγματι τὸν θρόνον του χάριν τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ἠγάπησε ; Ἢ μήπως ὑπῆρχον ἄλλοι βαθύτεροι, οὐσιαστικώτεροι λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἤγαγον τὸν Ἐδουάρδον Η' εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ μεγαλυτέρου καὶ λαμπροτέρου Στέμματος τοῦ κόσμου ; Τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐκδοχὴν ὑποστηρίζουν οἱ κ. κ. Φράνκ Ὄουεν καὶ Ρ. Τόμπσον εἰς ἕνα μόλις κυκλοφορήσαν βιβλίον των ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Βασίλειον τοῦ ἀνῆκε».

Ὁ Φράνκ Ὄουεν καὶ ὁ Ρ. Τόμπσον, εἶνε οἱ ἐκδόται — ὅπως λέγουν οἱ Ἄγγλοι — τῆς ἐφημερίδος «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» τῆς ὁποίας ἰδιοκτήτης εἶνε ὁ λόρδος Μπήβερμπρουκ. Ἡ ἐφημερὶς αὐτή, μαζὶ μὲ τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» τοῦ λόρδου Ροδερμῆαρ, εἶνε ἐκεῖναι ποὺ ὑπεστήριξαν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν τὸν Ἐδουάρδον κατὰ τὴν κρίσιν.

Ἡ κυρία Σίμπσον, φωτογραφουμένη τὸ 1927 μετὰ τοῦ Σαρλῶ

Οἱ συγγραφεῖς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας δὲν ἦτο ἀκριβῶς ἐκεῖνος ποὺ ἥρμοζεν εἰς ἕνα μονάρχην.

Χαρακτηριστικὸν τῆς περιφρονήσεως τοῦ Ἐδουάρδου πρὸς τὸ πρωτόκολλον, εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον : Ὁ πατὴρ του Γεώργιος Ε' εἶχε τὴν συνήθειαν τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ Μπάλμοραλ τῆς Σκωτίας, νὰ καλῇ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ κτήματός του εἰς γεῦμα. Αὐτοὶ ἤρχοντο μὲ τὰς συζύγους των καὶ ἐλάμβανον θέσιν εἰς τὸ τραπέζι κατὰ σειράν. Κατόπιν εἰσήρχοντο μεγαλοπρεπῶς ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, μετὰ τὸ γεῦμα δὲ ἡ Βασίλισσα Μαίρη ἐδέχετο μίαν πρὸς μίαν τὰς γυναῖκας εἰς δεκάλεπτον ἀκρόασιν, παρουσιαζομένας ἀπὸ μίαν κυρίαν τῶν τιμῶν.

Ὁ Ἐδουάρδος, ὅταν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1936 μετέβη εἰς τὸ Μπάλμοραλ συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν κυρίαν Σίμπσον, δὲν παρέθεσε γεῦμα εἰς τοὺς ἐπιστάτας, ἀλλὰ τοὺς προσέφερε μίαν κινηματογραφικὴν παράστασιν. Προεβλήθη ἡ ταινία ποὺ εἶχε ληφθῆ κατὰ τὴν θερινὴν διαδρομὴν τοῦ Βασιλέως μὲ τὴν θαλαμηγὸν «Νάχλιν». Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ παράστασις ὁ Βασιλεὺς ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς αἰθούσης, ἐκτύπησε τὰ χέρια καὶ ἐφώναξε: «Ἐμπρός ! Πᾶμε γιὰ φαγητό !» Καὶ ἐκάθησαν ὅλοι εἰς τὸ τραπέζι χωρὶς τὴν παραμικρὰ ἐθιμοτυπία. Λέγεται ὅτι ἡ συγκίνησις ποὺ προεκλήθη εἰς τὸ Μπάλμοραλ δὲν παρῆλθεν ἀκόμη.

Ἔτσι, ἐξ αἰτίας τῆς περιφρονήσεώς του πρὸς τὰς παραδόσεις, ὁ Ἐδουάρδος δὲν ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὸν ἀγγλικὸν θρόνον. Οἱ κ. κ. Ὄουεν καὶ Τόμπσον τὸ ἀναγνωρίζουν αὐτὸ εἰς τὸ βιβλίον των, ὅπου συγχρόνως ἀναφέρουν πλείστας κακὰς προρρήσεις διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἐδουάρδου. Ἐπὶ παραδείγματι, τὸ 1903 ὁ Ράλφ Σέρλεϋ, ἕνας μάντις, ἐπροφήτευσε τότε, ὅτι ὁ τότε πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας Ἐδουάρδος δὲν θὰ ἀνήρχετο εἰς τὸν θρόνον ἢ καὶ ἂν ἀνήρχετο θὰ τὸν διεδέχετο ἐντὸς ὀλίγου ὁ Δοὺξ τῆς Ὑόρκης. Τὴν προφητείαν αὐτὴν ἐδημοσίευσε τότε ἕνα περιοδικὸν τῆς ἐποχῆς, τὸ «Ὡροσκόπιον». Ἐπίσης ὁ Τσεῖρο, τοῦ ὁποίου τὸ πραγματικὸν ὄνομα ἦτο Λούϊς Χάμον καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1936, ἔγραψεν εἰς τὸ βιβλίον του «Παγκόσμιαι προρρήσεις» τὰ ἑξῆς: «Πιθανώτατα ἐξ αἰτίας εἰδικῶν πλανητικῶν ἐπιδράσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας θὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὸ Στέμμα, εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας του».

Ἐπὶ πλέον ὁ Ἐδουάρδος δὲν εἶχεν τὴν κλίσιν νὰ γίνῃ μονάρχης, οὔτε τὰς ἰδιότητας διὰ νὰ παίξῃ ἕνα πολὺ δύσκολον ρόλον εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις τῆς βασιλείας. Δεχθείς, παρὰ τὴν θέλησίν του νὰ βασιλεύσῃ, ἦτο προφανὲς ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐγκατέλειπε τὸν θρόνον, διότι θὰ ἤρχετο εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν ἀγγλικὸν πουριτανισμὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν ἀφ' ἑτέρου.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ οἱ Φράνκ Ὄουεν καὶ Ρ. Τόμπσον τὰ δέχονται ἀπολύτως. Ἰσχυρίζονται ὅμως ὅτι ἡ μοναρχικὴ κρίσις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχεν ἐπιβραδυνθῆ καὶ ἴσως ἀποφευχθῆ, ἂν ἡ ἰθύνουσα Ἀγγλικὴ τάξις δὲν ἦτο ἀποφασισμένη νὰ τὴν προωθήσῃ. «Μᾶς φαίνεται σήμερον φανερὸν—γράφουν—ὅτι, μία μυστικὴ συμφωνία, ὡριμάσασα κατόπιν εἰς θετικὸν σχέδιον, ὑπῆρχεν ἐπὶ μακρὸν μεταξὺ ὡρισμένων πανισχύρων ἡγετῶν τῆς Ἀγγλικῆς Κοινωνίας. Ἐνόμιζον ὅτι ἂν δὲν ἀπέκοπτον ἐγκαίρως τὴν ὁρμήν, ἡ διαταραχὴ θὰ ἦτο σοβαρωτέρα ἀργότερον. Ἡ κατάστασις καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνδρός, ἐξητάσθησαν ἐπιμελῶς. Καὶ τὸ σχέδιον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν...». Ποῖον σχέδιον; «Ἀφῃρέθησαν ἁπλούστατα τὰ στηρίγματα τῆς μοναρχίας—τὸ συντηρητικὸν κόμμα, ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ «βαρὺς» κυβερνητικὸς Τύπος (αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες δὲν ἐλογαριάζοντο—καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔπεσε». Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα οἱ συγγραφεῖς τὸ ὀνομάζουν συνωμοσίαν τῶν τριῶν δυνάμεων.

Κατέχοντες ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν Φλὴτ Στρήτ, οἱ συγγραφεῖς εἶνε εἰς θέσιν νὰ μᾶς εἴπουν τὸν ρόλον τοῦ Τύπου ἐν προκειμένῳ. Ἐν πρώτοις, κατὰ τὴν γνώμην των, ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος, ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐξύψωσε πολὺ τὴν Βρεττανικὴν μοναρχίαν. Μὲ συστηματικὴν ἐργασίαν κατέστησε τὸν Βασιλέα καὶ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἡμιθέους. Τὴν ἡμέραν ποὺ ὁ Ἄγγλος Ἀνὰξ θὰ ἤθελε νὰ γίνῃ ἕνας ἁπλοῦς ἄνθρωπος, ὅπως ὅλοι, θὰ ἐδημιουργεῖτο μοιραίως μία ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ ἀνδρός. Ἐπίσης οἱ συγγραφεῖς κατηγοροῦν τὸν Τύπον διὰ τὴν σιγήν του κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως Σίμπσον. Ἂν ὁ Τύπος εἶχεν ὁμιλήσει ἐνωρίτερον, λέγουν, τὸ Κοινὸν θὰ εἶχε συνηθίσει, ὅπως οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἐδουάρδου Ζ' εἶχον συνηθίσει εἰς τὰς περιπετείας του. Ἀντιθέτως αἱ ἐφημερίδες ἐπιμελῶς ἀπέφευγον νὰ δημοσιεύσουν πληροφορίας περὶ τῆς κ. Σίμπσον καὶ ἰδιαιτέρως φωτογραφίας, τὰς ὁποίας ἀπέκοπτον ὁσάκις ἡ ὡραία Ἀμερικανὶς ἐνεφανίζετο παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βασιλέως. Συνέπεια: τὴν ἡμέραν ποὺ ἀπεκαλύφθη ἀποτόμως εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν μητέρων αἱ ὁποῖαι ἔδιδαν εἰς τὰ παιδιά των ὡς ὑπόδειγμα τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας, ὅτι οὗτος ἐσκόπευε νὰ νυμφευθῇ μίαν Ἀμερικανίδα τρὶς διαζευχθεῖσαν, τὸ σκάνδαλον ὑπῆρξε μεγαλύτερον καὶ περισσότερον εἰς βάρος του.

Ἡ κυρία Σίμπσον τὸ 1936

Καὶ πότε ἀκριβῶς ἐξερράγη τὸ σκάνδαλον; Μόνον ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐδουάρδου Η'. εἰς τὰς πτωχὰς περιφερείας τῆς Οὐαλλίας, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν εἴπῃ τὴν ἀντισυνταγματικὴν αὐτὴν φράσιν: «Κάτι θὰ γίνῃ γιὰ σᾶς». Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Μπράντφορντ ἔθεσε τὸ πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον. Βέβαια, ἐλέχθη ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἠθέλησε μόνον νὰ ὑπαινιχθῇ τὴν ἔλλειψιν σπουδῆς ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως νὰ παρίσταται εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ὄχι τὰς σχέσεις του μὲ τὴν κ. Σίμπσον. Ἐν τούτοις, οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἐπιμένουν ὅτι ὁ ὑπαινιγμὸς αὐτὸς δὲν ἦτο τυχαῖος. Παρατηροῦν ὅτι τὸν ἐπανέλαβεν ἡ ἐφημερὶς «Ὑορκσάϊρ - Πόστ», ὄργανον τοῦ Μπάλντουϊν, τῆς ὁποίας ὁ διευθυντὴς εἶνε συγγενὴς τοῦ κ. Ἤντεν. Καὶ ὅ,τι ἤρχισεν ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἐτελείωσεν ἡ ἐφημερίς. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ,κατὰ τοὺς συγγραφεῖς, ἀποδεικνύει τὴν συνεργασίαν Τύπου — Ἐκκλησίας — κυβερνητικῶν κύκλων, εἰς τὴν ὑπόθεσιν Σίμπσον.

Οἱ Φρὰνκ Ὄουεν καὶ Ρ. Τόμπσον, κατηγοροῦν τὸν κ. Μπάλντουϊν ὅτι ἐβράδυνε πολὺ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Βασιλέα καὶ ὅτι ἄφησε νὰ ἐνισχύεται τὸ αἴσθημα ποὺ τὸν συνέδεε μὲ τὴν κ. Σίμπσον. Μόνον τὸ φθινόπωρον τοῦ 1936, ὅταν δηλαδὴ ἦτο πολὺ ἀργά, συνωμίλησεν ὁ Πρωθυπουργὸς σοβαρῶς μὲ τὸν Βασιλέα. Κατηγοροῦν ἐπίσης τὸν κ. Μπάλντουϊν ὅτι ἔδωσε λύσιν εἰς τὴν κρίσιν χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὸ Κοινοβούλιον. Καὶ βλέπουν εἰς τοῦτο πραγματικὸν πραξικόπημα. Ὁ κ. Μπάλντουϊν προσηταιρίσθη τοὺς σοσιαλιστὰς χρησιμοποιῶν τὰς σχέσεις τῆς κ. Σίμπσον μὲ τὸν φὸν Ρίμπεντροπ, διὰ νὰ ἀφίσῃ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἦτο πράκτωρ τῆς Γερμανίας.

Γενικῶς, οἱ κ.κ. Φρὰνκ Ὄουεν καὶ Ρ. Τόμπσον τείνουν νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τὸ Κοινοβούλιον δὲν ἔπαιξε κανένα ρόλον καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία διέφυγεν ἀπὸ τὴν προσπάθειαν προσωπικῆς διακυβερνήσεως τοῦ Ἐδουάρδου Η', διὰ νὰ πέσῃ ὑπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ κ. Μπάλντουϊν καὶ τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖ.

Αὐτὸ εἶνε, ἐν ὀλίγοις, τὸ περιεχόμενον τοῦ νέου βιβλίου τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Σίμπσον καὶ τὸ ὁποῖον ἐξηντλήθη προτοῦ ἀκόμη ξηρανθῇ ἡ τυπογραφικὴ μελάνη.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΑ 500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ 1500 ΧΛΜ. ΤΗΝ ΩΡΑΝ

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει ἀσφαλῶς τὴν πρόοδον ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ, εἶνε ὁ ἄτακτος ρυθμὸς μὲ τὸν ὁποῖον βαίνει αὐτή, ρυθμὸς πότε ταχὺς καὶ ἀπότομος καὶ πότε βραδύς. Κάθε πήδημα πρὸς τὰ ἐμπρός, ὑπῆρξεν ἡ συνέπεια ἑνὸς τεχνικοῦ νεωτερισμοῦ, ἀποδειχθέντος ἐφαρμοσίμου ἐν τῇ πράξει, ὅπως παραδείγματος χάριν ἡ ἐμφάνισις κινητήρων μεγάλης ἀποδόσεως ἢ ἡ ἀλλοία διάταξις τῶν διαφόρων ἐξαρτημάτων τοῦ ἀεροπλάνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἀνώτατον δυνατὸν ὅριον τῆς ἀκριβείας.

Ἐὰν ὅμως αἱ βελτιώσεις αὐταὶ ἀποκαλύπτωνται εἰς τὸ κοινὸν αἰφνιδιαστικῶς κάπως, ὁσάκις ἐπιτυγχάνωνται ἐπιδόσεις ἐξαιρετικαί, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι αὐτῶν δὲν προηγήθησαν κόποι μακροί, μελέται καὶ δοκιμαί, τὰς ὁποίας δὲν φαντάζονται κἂν οἱ πολλοί.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἤδη λέγεται ὅτι τὸ στρατοσφαιρικὸν ἀεροπλάνον θ' ἀποτελέσῃ εἰς προσεχὲς μέλλον μίαν ἀπὸ τὰς καταπληκτικωτέρας ἐφευρέσεις, ἡ ὁποία θ' ἀναστατώσῃ κυριολεκτικῶς τὴν ἀεροπορίαν.

Θὰ ἐκθέσωμεν κατωτέρω περιληπτικῶς τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι προσδίδουν ἐξαιρετικὸν ὅλως ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην, τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας στηρίζουν ἐπ' αὐτῆς καὶ τοὺς φόβους, τοὺς ὁποίους προκαλεῖ.

Προηγουμένως ὅμως πρέπει νὰ καθορίσωμεν μερικὰς ἀπὸ τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τοῦ ὁποίου τὸ ὀξυγόνον ἐξασφαλίζει τὴν ζωὴν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ πλανήτου μας καὶ τὴν πτῆσιν εἰς τὰ ἀεροπλάνα.

Ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτή, δὲν ἀποτελεῖ μίαν ὁμοιογενῆ ἀερώδη μᾶζαν. Ἔχει δὲ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν ἀποδειχθῆ ὅτι ἐάν, ἐφ' ὅσον ὑψούμεθα, ἡ σύνθεσις τοῦ ἀέρος παραμένῃ αἰσθητῶς ἡ αὐτή, ἀντιθέτως, ἡ πίεσις, ἡ θερμοκρασία καὶ ἡ πυκνότης, ὑφίστανται αἰσθητὰς μεταβολάς. Κατόπιν τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν ἔχουν ἤδη καταρτισθῆ πίνακες, οἱ ὁποῖοι δίδουν τοὺς μέσους ὅρους πιέσεως καὶ πυκνότητος τοῦ ἀέρος εἰς τὰ διάφορα ὕψη. Οἱ μέσοι αὐτοὶ ὅροι, μᾶς δίδουν τὴν διεθνῶς καλουμένην ἀτμόσφαιραν «στάνταρντ» καὶ ἡ ὁποία εἰς τὰ μεγάλα ὕψη, καλεῖται στρατόσφαιρα. Βλέπομεν οὕτω, ὅτι εἰς τὰ 6.500 μέτρα ἡ πυκνότης τοῦ ἀέρος φθάνει τὸ ἥμισυ μόνον τῆς πυκνότητος τῶν πρώτων ὑπὲρ τὸ ἔδαφος μέτρων, εἰς ὕψος 10.000 τὸ ἓν τρίτον μόλις καὶ εἰς ὕψος 18.000 μόλις τὸ ἓν δέκατον.

Ἀντιλαμβάνεται λοιπὸν εὐκόλως τις, τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας αἱ μεταβολαὶ αὗται ἠμποροῦν νὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς πτήσεως τῶν ἀεροπλάνων. Βάσει τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν, καὶ κατόπιν σχετικῶν δοκιμῶν, διεπιστώθη ὅτι ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀέρος ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ ἀεροπλάνου, ποικίλλει ἀναλόγως τῆς πυκνότητος τοῦ ἀέρος, καὶ τοῦ τετραγώνου τῆς ταχύτητος. Κατόπιν τούτου εἶνε προφανὲς ὅτι εἰς ὕψος 18.000 μέτρων, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ αὐτὸ ἀεροπλάνον ἱπτάμενον θὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν ἀντίστασιν κατὰ δέκα φορὰς μικροτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν θὰ συναντήσῃ ἱπτάμενον μὲ τὴν ἰδίαν ταχύτητα πλησίον τοῦ ἐδάφους. Μὲ ἄλλους λόγους, μὲ τὴν αὐτὴν καύσιμον ὕλην καὶ τὴν ἰδίαν ἐν γένει δύναμιν, ἓν ἀεροπλάνον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ταχύτητα διπλασίαν καὶ πλέον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνει εἰς χαμηλὸν ὕψος. Συνεπῶς τὸ ὕψος παίζει σημαίνοντα ρόλον ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως ἑνὸς ἀεροπλάνου.

Ἀντιθέτως, ἐπὶ τοῦ κινητῆρος, τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις ἐλαττοῦται ταχύτερον τῆς πυκνότητος τοῦ ἀέρος, τὸ ὕψος ἀσκεῖ ἐπιρροὴν πᾶν ἄλλο ἢ εὐεργετικήν, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ὕψος αὐτὸ τῶν 18.000 μέτρων, ἡ δύναμις τοῦ αὐτοῦ κινητῆρος, δὲν θὰ εἶνε πλέον εἰμὴ τὰ 8,5 % τῆς δυνάμεώς του εἰς τὰ πρῶτα μετὰ τὸ ἔδαφος μέτρα.

Ἡ ἀντιπαραβολὴ τῶν δύο αὐτῶν ἐπιδράσεων τοῦ ὕψους, τῆς μιᾶς εὐμενοῦς καὶ τῆς ἄλλης δυσμενοῦς, προκαλεῖ φυσικὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως διατηρήσωμεν τὴν πρώτην, ἐξουδετεροῦντες διὰ τεχνάσματος ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν δευτέραν.

Τὸ τέχνασμα τοῦτο, εἶνε ἕνα εἶδος συμπιεστοῦ τοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει, ἀντὶ μιᾶς μικρᾶς δαπάνης ἐνεργείας, τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ κινητῆρος δι' ἀέρος τοῦ ὁποίου ἡ πίεσις νὰ εἶνε ἡ αὐτὴ μὲ τὴν εἰς τὰ χαμηλὰ ὕψη συναντωμένην. Τοιουτοτρόπως ὁ κινητὴρ θὰ ἐπανευρίσκῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἀρχικήν του ἀποδοτικότητα.

Χάρις εἰς τὴν προσθήκην λοιπὸν αὐτὴν τοῦ συμπιεστοῦ, ἠμποροῦμε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θ' αὐξήσωμεν σημαντικῶς τὴν ταχύτητα πτήσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ αὐτόχρημα καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ μεγάλα ἰδίως ὕψη, ὅπου τὸ σκάφος τοῦ ἀεροπλάνου συναντᾷ καὶ τὴν μικροτέραν ἀντίστασιν.

Ὄντως δέ, ὅλα σχεδὸν τὰ νεωτέρου τύπου ἀεροπλάνα εἶνε ἐφωδιασμένα μὲ συμπιεστὰς οἱ ὁποῖοι ἐὰν δὲν ἠμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀκόμη εἰς τὴν στρατόσφαιραν ὁπωσδήποτε ἔχουν ἐπιτρέψει μέχρι τοῦδε σημαντικὰς προόδους εἰς τὸ ζήτημα τῆς ταχύτητος. Τελευταίως μάλιστα, μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ τελειότεροι, ἐπέτρεψαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἀκόμη καὶ εἰς ὕψος 9000 μέτρων. Κατόπιν τούτου, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ εἶνε πλέον καὶ πολὺ δύσκολον νὰ ἐπιτύχωμεν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐντὸς τῆς στρατοσφαίρας.

Διὰ τοὺς τεχνικοὺς ὅμως οἱ ὁποῖοι θ' ἀναλάβουν τὴν κατασκευὴν ἑνὸς στρατοσφαιρικοῦ ἀεροπλάνου, τὸ ζήτημα τοῦ συμπιεστοῦ δὲν εἶνε τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφανισθῇ. Πρέπει, προκειμένου περὶ πτήσεων εἰς μεγάλα ὕψη νὰ ρυθμισθῇ ἀναλόγως ἡ λίπανσις τοῦ κινητῆρος, ὁ κανονισμὸς τῆς καύσεως κλπ. Αἱ ἕλικες προσέτι, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις ἔχει ὑψίστην σημασίαν, πρέπει νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς ὅλας τὰς συνθήκας ἀπογειώσεως, ἀνόδου, κλιμακωτῆς πτήσεως κλπ. Εἶνε ὅμως γνωστόν, ὅτι εἰς κάθε ὕψος ἀναλογεῖ θεωρητικῶς καὶ ἄλλος διακανονισμὸς τοῦ μηχανισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἐλύθη ἤδη ἐν μέρει διὰ τοῦ ἐν πτήσει διακανονισμοῦ τῆς θέσεως τῶν πτερύγων. Ἡ λύσις αὐτή, ἀτελὴς εἰσέτι, ἐπαρκοῦσα εἰς ὡρισμένας μόνον περιπτώσεις, θὰ συμπληρωθῇ ἀσφαλῶς ὅταν καταστῇ δυνατὸν νὰ ρυθμίζωνται κατὰ βούλησιν καὶ διάφοροι λεπτομέρειαι τῶν ἑλίκων.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ν' ἀποκτήσωμεν ἓν ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον νὰ εἶνε τεχνικῶς εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιῇ εἰς μεγάλα ὕψη ἐξαιρετικὰς ἐπιδόσεις. Πρέπει, ἐπιπροσθέτως τὸ ἀεροπλάνον αὐτὸ νὰ εἶνε καὶ... κατοικίσιμον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς γνωστόν, διὰ νὰ ζήσῃ ἔχει πρωτίστως ἀνάγκην ὀξυγόνου, τὸ πολύτιμον δὲ αὐτὸ ἀέριον καθίσταται ὁλοὲν καὶ σπανιώτερον ἐφ' ὅσον ἀνερχόμεθα εἰς μεγαλύτερα ὕψη. Μία πρώτη λύσις, σχετικῶς ἁπλῆ, ἐξευρέθη διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως εἰδικῆς συσκευῆς παρεχούσης ὀξυγόνον, καὶ ἡ ὁποία ἐπαρκεῖ διὰ πτήσεις κατά τι ὑπερβαινούσας τὰς 10.000 μέτρα. Ἀνεζητήθησαν ὅμως καὶ ἄλλαι λύσεις, τὰς ὁποίας οἱ εἰδικοὶ ἀντέγραψαν ἀπὸ τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας μετέρχεται ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κατέρχεται εἰς μεγάλα βάθη ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Οὕτω, ἐφευρέθη τὸ σκάφανδρον τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ παραμείνῃ ἐντὸς μιᾶς ἀτμοσφαίρας σχεδὸν κανονικῆς ἐξασφαλίζον συγχρόνως εἰς αὐτόν, μίαν σχετικὴν ἐλευθερίαν κινήσεων. Τὸ πρόβλημα δὲ ἀκριβῶς αὐτὸ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐλευθερίας κινήσεων ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς τὸ μᾶλλον δυσχερές.

Κατόπιν ἐνεφανίσθη τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ὑποβρυχίου: ὁ ἑρμητικῶς κεκλεισμένος θαλαμίσκος, τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον ὑπόδειγμα δοκιμάζεται ἤδη. Ἐδῶ, αἱ δυσχέρειαι πολλαπλασιάζονται, δεδομένου ὅτι οἱ ἐπιβάται πρέπει νὰ κάθηνται, νὰ κομοῦνται, νὰ ὁδηγοῦν τὸ ἀεροπλάνον καὶ νὰ βλέπουν ἐπαρκῶς ἐκτὸς αὐτοῦ, εὑρισκόμενοι πάντοτε μέσα εἰς ἕνα εἶδος ἀεροστεγοῦς κιβωτίου, τὸ ὁποῖον ἐπιπροσθέτως πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἐλαφρόν. Καὶ αἱ δυσχέρειαι αὗται ὅμως ὑπερνικῶνται σιγὰ - σιγὰ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην. Οὕτω βαθμηδὸν φθάνομεν εἰς μίαν νέαν κατάκτησιν τῆς ἀεροπορίας μας: τὸ στρατοσφαιρικὸν ἀεροπλάνον!

Ποῖα ὅμως συγκεκριμένα ὀφέλη ἠμποροῦμε νὰ περιμένωμεν ἐξ αὐτῆς;

Εἰδικώτερον, ὅμως ἐλέχθη ἀνωτέρω, πρόκειται νὰ κερδίσωμεν κυρίως εἰς ταχύτητα, καί, κατὰ δεύτερον λόγον εἰς βάρος.

Ἡ μελέτη ὄντως τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἐπὶ τῶν πτερύγων ἀπέδειξεν ὅτι ὑπάρχει μία εὐνοϊκωτέρα γωνία πτήσεως, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν μικροτέραν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν πτῆσιν δύναμιν.

Εἰς τὰ κανονικὰ ἀεροπλάνα, ἡ γωνία αὐτὴ πτήσεως, ἀρκετὰ μεγάλη, ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν ἀσθενῆ ταχύτητα, ἀσθενεστέραν μάλιστα τῆς συνήθους. Καὶ ὅμως αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ γωνία πρέπει νὰ καθιερωθῇ, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεγίστη δυνατὴ ἀκτὶς δράσεως. Ἡ ἀκτὶς αὐτή, εἶνε, χρονικῶς, ἡ ἰδία περίπου εἰς ὅλα τὰ ὕψη, ὅσον ὅμως ἀνερχόμεθα ὑψηλότερον, τόσον καὶ αὐξάνει ἡ ταχύτης, καὶ συνεπῶς τόσον μεγαλυτέρα εἶνε ἡ εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα διανυομένη ἀπόστασις.

Τὸ στρατοσφαιρικὸν ἀεροπλάνον ἐπιπροσθέτως, ἐκμεταλλευόμενον τὸ ὕψος καὶ τὰς ἰδιότητάς του, ἠμπορεῖ νὰ ἵπταται διαρκῶς μὲ τὴν οἰκονομικὴν λεγομένην ταχύτητα, ἡ ὁποία εἶνε ὄχι μόνον κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα τῆς τῶν συνήθων ἀεροπλάνων, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁποία ἐπιτρέπει—συγχρόνως αὔξησιν τοῦ βάρους τοῦ ἀεροπλάνου. Ἡ αὔξησις αὐτή, ἀναλόγως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἠμπορεῖ νὰ ἐκφρασθῇ εἴτε εἰς αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, εἴτε εἰς αὔξησιν τῆς πραγματικῆς ἀκτῖνος δράσεως, εἴτε εἰς αὔξησιν τῆς ταχύτητος, ἢ τέλος πάντων εἰς οἱονδήποτε συνδυασμὸν μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν βελτιώσεων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἠμποροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν κατασκευὴν ἀεροπλάνων δυναμένων νὰ διατρέχουν ἄνευ ἀνεφοδιασμοῦ, μίαν ἀπόστασιν 6.000 χιλιομέτρων, μὲ μέσην ταχύτητα 500 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ἱπτάμενα εἰς ὕψος 13.000 μέτρων περίπου. Διὰ μικροτέρας μάλιστα ἀποστάσεις (2—3.000 χιλιομέτρων) ἠμποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ταχύτητας 800—1000 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, χωρὶς μάλιστα τὸ ἀεροπλάνον νὰ εἶνε ἠναγκασμένον νὰ ἵπταται εἰς ὕψη μείζονα τῶν 20.000 μέτρων.

Αἱ μικρᾶς ἀποστάσεως πτήσεις δὲν εἶνε κατάλληλοι διὰ τὰ στρατοσφαιρικὰ ἀεροπλάνα, ἐὰν ὅμως ἀποβλέπῃ κανεὶς εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἀνωτάτων ἐπιδόσεων ταχύτητος, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἓν ἀεροπλάνον ἐπιτυγχάνον ταχύτητα 600 χιλιομέτρων τὴν ὥραν εἰς συνήθες ὕψος (2—3000 μέτρων π.χ.), εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀπραγματοποιήσῃ ταχύτητα 1000 χιλιομέτρων τὴν ὥραν εἰς ὕψος 13.000 μέτρων καὶ 1.500 χιλιομέτρων, εἰς ὕψος 20.000 μέτρων!

Τίποτε δὲν μᾶς ἐμποδίζει ἀκόμη ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδιώξωμεν καὶ μεγαλυτέρας ἔτι ταχύτητας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ ταχύτης αὐξάνει πάντοτε ὅσον ἀνερχόμεθα ὑψηλότερον, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου ὅπου ἡ πυκνότης τῆς ἀτμοσφαίρας ἰσοῦται σχεδὸν τῷ μηδενί, ἀπέχομεν πολὺ ἀκόμη. Εἶνε συνεπῶς μαθηματικῶς ἀπεριόριστος ἡ ἐπίτευξις ὁλοὲν καὶ μεγαλυτέρων ταχυτήτων. Ἡ σκέψις δὲ ἀκριβῶς αὐτὴ εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία ἔκαμε πολλοὺς ν' ἀντιμετωπίζουν ἤδη τὴν δυνατότητα ἐξακοντισμοῦ βλημάτων πρὸς διαφόρους πλανήτας καθ' ὃν περίπου τρόπον εἶχε προΐδει ὁ Ἰούλιος Βὲρν εἰς τὸ γνωστὸν του «Ταξίδιον περὶ τὴν Σελήνην».

Τοῦτο ὅμως, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Κίπλινγκ, ἀποτελεῖ ἄλλην ἱστορίαν...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εὐλαβεῖς προσῆλθον καὶ χθές, κατὰ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, οἱ προσκυνηταί: Συγγενεῖς, φίλοι καὶ ὀπαδοί, διατηροῦντες ζωηροτάτην τὴν ἀνάμνησιν τοῦ μεγίστου ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, κατέθεσαν καὶ χθὲς εἰς τὸν ἀπέριττον τάφον τὰ ἄνθη τῆς κοινῆς εὐλαβείας. Τὰ ἄνθη αὐτά, τὰ κατ' ἔτος προσφερόμενα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ ἀνδρός, εἶνε τὸ διαρκῶς ἀναζωογονούμενον σύμβολον τοῦ σεβασμοῦ ὅλων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, τὸν ἀναλώσαντα ἑαυτὸν εἰς μίαν γενναίαν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους προσπάθειαν. Καὶ ἡ ἐκδήλωσις αὐτή, ἀποτελοῦσα τὸ ἀψευδέστερον τεκμήριον ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Τρικούπη παράδοσις παραμένει εἰς τὴν χώραν πάντοτε ζῶσα, ὡς παράδοσις ἐξαγνισμοῦ τῶν πολιτικῶν μας ἠθῶν καὶ ἀνωτερότητος τῶν δημοσίων ἀνδρῶν, ἐπαληθεύει τὴν ρῆσιν τοῦ ποιητοῦ, σύμφωνα πρὸς τὴν ὁποίαν «δὲν πεθαίνουν ἐκεῖνοι, ποὺ ἀγαποῦμε».

Ὁ ἀτέρμων κοχλίας

Ἡ χθεσινὴ ἀνακοίνωσις τῆς Γενικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καθ' ἣν μετὰ πάροδον 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀναμένεται ἐκ Λονδίνου ἡ ἀπάντησις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας, ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν διαφορῶν, ἀποτελεῖ εὐτράπελον προσθήκην εἰς τὴν γνωστὴν μακροτάτην ἱστορίαν τῶν ἄνευ τέλους συνεννοήσεων μεταξὺ Πάουερ καὶ Κράτους. Θὰ ἀπορήσουν, βεβαίως, μερικοὶ πῶς, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀσυρμάτου χρειάζονται δύο πλήρεις ἑβδομάδες διὰ τὴν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Λονδίνου ἐπικοινωνίαν. Οὗτοι ὅμως δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν, ὅτι ἂν ἡ ἑταιρεία δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπικαλῆται ἀνατολικὰς συνθήκας, δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ ἀτέρμων κοχλίας εἶνε μία ἀπὸ τὰς μεγαλοφυεστέρας συγχρόνους ἐφευρέσεις. Περιστρέφεται διαρκῶς περὶ τὸν ἄξονά του, χωρὶς ποτὲ νὰ σταματᾷ, δίδων ὅμως πάντοτε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα του. Καί, ἐνῷ περιστρέφεται, παράγει τὸ ἔργον του — τὸ ὁποῖον, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συμπαθεστάτης ξένης ἑταιρείας, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς παρελκύσεως εἴσπραξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν πελατῶν...

Τὰ λιμενικὰ Θεσ/νίκης

Μὲ τὴν κατακύρωσιν τῶν μεγάλων λιμενικῶν ἔργων τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐπιτελεῖται ἓν ἀκόμη βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πλήρους ἀναδιοργανώσεως καὶ τοῦ συγχρονισμοῦ τοῦ δευτέρου λιμένος τῆς χώρας. Ἡ κατασκευὴ νέου κρηπιδώματος δύο χιλιομέτρων, καθὼς καὶ κυματοθραύστου 645 μέτρων, ἀποτελοῦν σημαντικωτάτας τεχνικὰς ἐνισχύσεις καὶ καθιστοῦν τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης ἱκανὸν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ρόλον του ὡς μεγάλου ναυτικοῦ κέντρου τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου. Ἡ τοιαύτη βελτίωσις τοῦ λιμένος θὰ ἐπιδράσῃ, ὅπως εἶνε εὐνόητον, εὐνοϊκώτατα ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὁλοκλήρου.

Ὁ ἔρανος τῶν πτωχῶν

Μὲ τὸν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἔρανον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφέτος διοργανώνει ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπικειμένων ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὰ ἐνεργὰ μὲν στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα θὰ διενεργήσουν τὸν ἔρανον, ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑπολείπεται εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας καὶ εἰς ἀντίληψιν ὑπὲρ τῶν πασχόντων' εἰς δὲ τοὺς χριστιανοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ κληθοῦν νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολόν των, παρέχεται ἡ ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλώσουν ἐμπράκτως τὰ αἰσθήματα τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς εὐποιΐας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐράνου θὰ εἶνε ἱκανοποιητικώτατα καὶ ὅτι ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ θ' ἀνακουφισθοῦν αἰσθητῶς οἱ πτωχοί, τοὐλάχιστον κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, τὰς ὁποίας ἔχομεν συνηθίσει νὰ θεωροῦμεν ὡς ἡμέρας χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως ὅλων.

Οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ πολλοὶ

Δὲν θὰ ἦτο, βεβαίως, οὔτε δυνατόν, οὔτε ὀρθὸν νὰ προκαλῆται δημοψήφισμα κάθε φορὰν ποὺ πρόκειται νὰ στηθῇ δημόσιος ἀνδριάς. Δὲν θὰ ἐδυσκολευόμεθα μάλιστα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ κρίσις τῶν ὀλίγων, εἰς τὰ αἰσθητικὰ ζητήματα, εἶνε ἐπικρατεστέρα καὶ ὅταν, προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτιθεμένων εἰς δημοσίαν θέαν καὶ προωρισμένων διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀγωγὴν τοῦ κοινοῦ, ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν περὶ τῶν ἔργων τούτων κρίσιν τῶν πολλῶν. Ἀλλ' εἶνε ἄραγε δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν χώραν μας οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἐπαΐοντες, οἱ ὁποῖοι ν' ἀναλάβουν ὑπὸ τὴν καλαισθητικὴν προστασίαν των τὸ σύνολον τῶν ἀποκαλυφθεισῶν εἰς τὸ νέον πάρκον τῆς πόλεως προτομῶν; Ἡ στήλη αὐτὴ δὲν ἐπιτηδεύεται, φυσικά, τὸν τεχνοκρίτην. Εὑρίσκεται ὅμως εἰς μίαν στενὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸ λαϊκὸν αἰσθητήριον, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως ἀποτελεῖ τὸ στερεώτερον ἔδα

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Πόθος κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες». 10 μ.μ.
ΑΛΙΚΗΣ. «Ὁ Παπαφλέσσας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Οἱ δυὸ Ἄγγελοι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὅπως ἀγαπᾶτε», τοῦ Σαίξπηρ.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὸ τρελλοκόριτσο».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Θίασ. Κυριακοῦ). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ πόλις τῆς ἁμαρτίας».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Οἱ δύο μάγκες».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Παρίσι - Πετρούπολις» καὶ «Ἀκροβάται».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Πειρασμός».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἐπέλασις ἐλαφρᾶς ταξιαρχίας».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἡρωϊκὲς καρδιές».
ΠΑΛΛΑΣ. (Μετ.). «Ὁ ἔρως ὁδηγός».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία;».
ΡΕΞ. «Ἡ πόλις τῆς ἁμαρτίας».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Παρισινὴ ζωή».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὅταν μιλάῃ ἡ καρδιά».
ΙΡΙΣ. «Μιχαὴλ Στρογγώφ».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Μὴ κοιμηθῇς πρὶν σὲ φιλήσω».
ΟΥΦΑ. «Ἀνοιξιάτικες ἀγάπες».
ΑΡΗΣ. «Κοιτῶνες κοριτσιῶν».
ΑΤΘΙΣ. «Θάλασσες τῆς Κίνας».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Σπασμένες ἀλυσίδες».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Εἰκόνες ἀπὸ τὴν ζωήν».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ μυστηριώδης κ. Βόγκ».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Γούπη».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ταρζάν, τὸ παιδὶ τῆς ζούγκλας».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Μικρὸς λόρδος».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Λευκὸς Ἄγγελος».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ὁ δρόμος πρὸς τὴν δόξαν».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Εὔθυμοι ἀτσίγγανοι».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Κατηγορουμένη εἶσαι ἀνήλικη;».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ πρίγκιψ τῶν δολλαρίων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ κῆπος τοῦ Ἀλλάχ».
ΧΑΪ - ΛΑΪΦ. «Ὁ ἔνοχος».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Κατηγορουμένη εἶσαι ἀνήλικη;».
ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰων.). «Βόλγα - Βόλγα».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ρότσιλδ».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ντανιέλα».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «Ὁ δρόμος πρὸς τὰ κάτεργα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Μιὰ νύχτα στὴν Ὄπερα».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκκ.). «Τὰ δυὸ κωθώνια».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Θὰ σ' ἀγαπῶ παντοτεινά».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

φος διὰ τὰς δημοσίας συζητήσεις. Ἔχομεν δὲ λόγους νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ λαϊκὴ ψυχὴ δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰς μορφὰς τῶν ἡρώων τοῦ 21, ὅπως τὰς εἶδε νὰ ἐκτίθενται εἰς τὰ ταχείας συλλήψεως καὶ ταχυτέρας ἐκτελέσεως μάρμαρα τοῦ νέου πάρκου.

Ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης

Εἰς τὴν χορείαν τῶν παλαιοτέρων ὀνομαστῶν Κεφαλλήνων, τοὺς ὁποίους εἶχεν, εὐτυχῶς, τὴν ἔμπνευσιν νὰ διασώσῃ ἀπὸ τῆς λήθης ὁ Ἠλ. Τσιτσελῆς εἰς τὰ «Κεφαλληνιακὰ σύμμικτά» του, εἰσῆλθον αὐτοδικαίως δύο ἀκόμη διαπρεπῆ τέκνα τῆς νήσου: ὁ Γεράσιμος Φωκᾶς καὶ ὁ Παναγῆς Λιβιεράτος. Ἐπιστήμονες διεθνοῦς κύρους, δοξάσαντες μαζὶ μὲ τὸ ἰδικόν των καὶ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος των, δικαιοῦνται τῆς κοινῆς λατρείας, τὴν ὁποίαν τόσον εὐλαβῶς ἐκδηλώνουν οἱ ἀναλαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν προτομῶν των. Ἡ πανηγυρικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις, ἀναγνωρίζουσα τὸ ἐπὶ τῆς ὑστεροφημίας ἀναφαίρετον δικαίωμα τῶν δύο διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, ἂς συντελέσῃ εἰς τὴν ζωογόνησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.

◆

Ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν

Ἡ χθεσινὴ εἴδησις, καθ' ἣν πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ συναφθῇ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων δάνειον τριάκοντα ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἵδρυσιν τρίτου νεκροταφείου καὶ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ πρώτου, θέτει ὑπὸ τὴν πλέον οὐσιαστικὴν — τὴν οἰκονομικὴν — ἄποψιν τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν, εἰς μίαν μεγάλην πόλιν ὡς αἱ Ἀθῆναι. Δὲν ὑπάρχει, βεβαίως, εἰς κανένα ἡ διάθεσις καταφρονήσεως τῶν δογμάτων τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰ ὁποῖα διέπουν τὸν κοινωνικὸν καὶ ἠθικὸν βίον. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ὑπερτάτη κοινωνικὴ ἀνάγκη θέτει τὸ ζήτημα τῆς ἀναζητήσεως τρόπου ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν, μὴ ἀπαιτοῦντος τὴν διάθεσιν μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἰδίως ἐκτεταμένων χώρων, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ μία σημερινὴ πόλις. Εἶνε ὥρα σκόπιμον νὰ συνεχισθοῦν αἱ πρό τινος συζητήσεις περὶ καύσεως τῶν νεκρῶν καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ἡ Ἐκκλησία, καθ' ὑπερτάτην οἰκονομίαν, ἐπέτρεπε τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ τὴν κοινωνικὴν σκοπιμότητα, χωρὶς νὰ προσκρούῃ εἰς δόγμα τι τοῦ χριστιανισμοῦ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (Κ. Ε. Π. Ε. Σ.) διακηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ μυστικῶν προσφορῶν καὶ συμπληρώσεως τιμολογίου πρὸς ἀνέγερσιν ἐννέα (9) ἀποθηκῶν σίτου εἰς τοὺς κάτωθι Σιδηροδρομικοὺς Σταθμούς: 1) Βελεστίνου, 2) Δεμερλῆ, 3) Σοφάδων, 4) Ἀδένδρου, 5) Μέστης, 6) Σκοτούσης, 7) Πλατύ, 8) Σκύδρας καὶ 9) Λεβαδείας. Αἱ ἀποθῆκαι ἀνεγερθήσονται κατὰ τὰ σχεδιαγράμματα, ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λεπτομερεῖς τοιούτους τῆς παρούσης διακηρύξεως.

Ὁ διαγωνισμὸς τελεσθήσεται τὴν 12ην Μαΐου 1937 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην ἐν Ἀθήναις ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. (ὁδὸς Ἀριστείδου 6).

Οἱ λεπτομερεῖς ὅροι τῆς παρούσης, σχεδιαγράμματα, προμετρήσεις, τιμολόγια καὶ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται κατατεθειμένα παρὰ τῇ Κ. Ε. Π. Ε. Σ., ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τούτων ἢ καὶ ἀντίγραφα ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν τριακοσίων.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ κάτοχοι ἐργολαβικοῦ πτυχίου τρίτης τοὐλάχιστον τάξεως ἔργων οἰκοδομικῶν.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1937.
Ὁ Πρόεδρος
ΜΠ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ ΡΩΜΥΛΙΑΣ. Γνήσιον ἔχει μόνον ὁ Α. Λέκας, Κυψέλης 80. Τηλ. 80-546. Γκύζη καὶ Ραγκαβῆ. Τηλ. 27-247.

«ΙΡΙΣ»
ΣΗΜΕΡΟΝ
Τὸ ἀθάνατον ἀριστούργημα τοῦ
ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΓΩΦ
Ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία τῆς ἐφετεινῆς σαιζόν, μὲ τὸν
ΑΝΤΟΛΦ ΒΟΛΜΠΡΥΚ
Σκηνοθ.: Α·Ι·ΧΜΠΕΡΓΚ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
ΤΖΕΝΕΡΑΛ ΕΛΕΚΤΡΙΚ
Διὰ
Κρεοπωλεῖα
Ἑστιατόρια
Ἐδωδιμοπωλεῖα
Ξενοδοχεῖα
Ζαχαροπλαστεῖα
Ἰχθυοπωλεῖα
Ἀλλαντοπωλεῖα
Βουτυροπωλεῖα
Καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐμπορικὴν χρῆσιν.
Μελέται καὶ προϋπολογισμοὶ δωρεάν.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕ
Παπαρρηγοπούλου 9
Ἀθῆναι Τηλ. 24 311

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Πειραιεῖ (Γραφεῖον κ. Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν) τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἐν Κορυδαλλῷ Νέας Κοκκινιᾶς ἀνεγειρομένου Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου Πειραιῶς.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων Δ' τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ Ἀνώνυμοι Τεχνικαὶ Ἑταιρεῖαι.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ 600 χιλιάδες εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυοδοτικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐν γένει δημοπρασίας εὑρίσκονται κατατεθειμένα νὲ Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης (Γραφεῖον κ. Μεταξᾶ) ἐν Πειραιεῖ δὲ παρὰ τῷ Ὑποδιευθυντῇ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Παπανικολάῳ ἔνθα καὶ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι τὸν σχετικὸν φάκελον καταβάλλοντες δρχ. 800.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 24 Μαρτίου 1937
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. Κ. ΒΑΘΗΣ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Στυμφαλιάδου (Σπυρ. Τρικούπη 6). Νέα Τμήματα διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ - 59ον - "Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ..

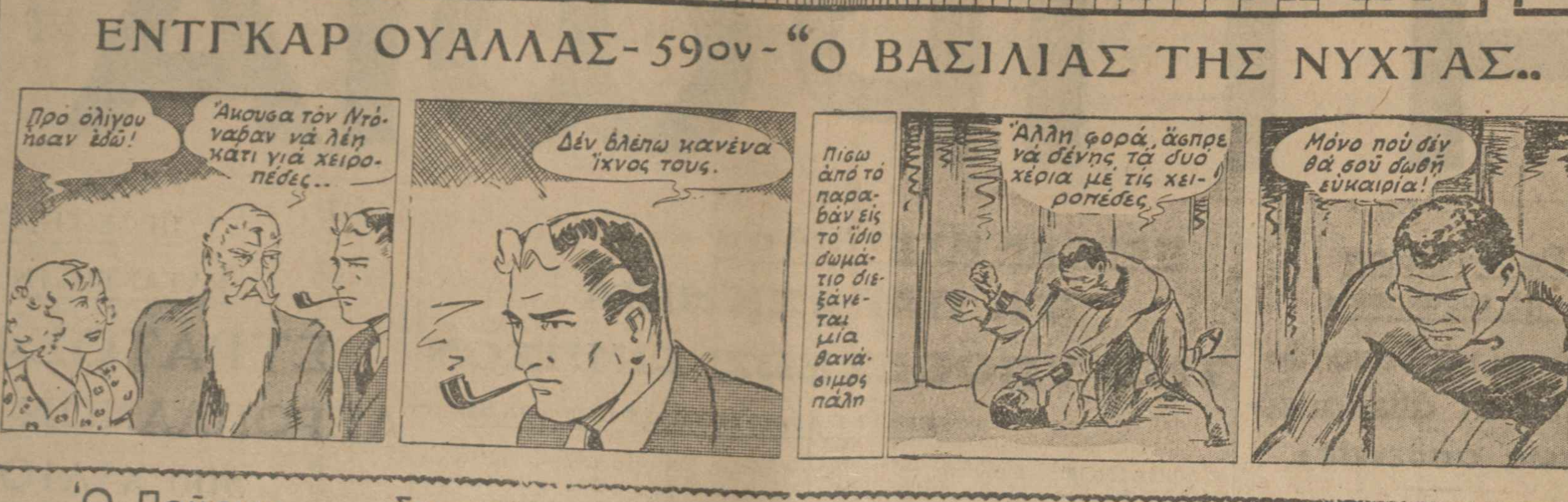
Πρὸ ὀλίγου ἦσαν ἐδῶ!
Ἄκουσα τὸν Ντόναβαν νὰ λέῃ κάτι γιὰ χειροπέδες..
Δὲν βλέπω κανένα ἴχνος τους.
Πίσω ἀπὸ τὸ παραβὰν εἰς τὸ ἴδιο δωμάτιο διεξάγεται μία θανάσιμος πάλη
Ἄλλη φορά, ἄσπρε νὰ δένῃς τὰ δυὸ χέρια μὲ τὶς χειροπέδες
Μόνο ποὺ δὲν θὰ σοῦ δωθῇ εὐκαιρία!

Ὁ Πούσκιν

Εἰς τὴν βιτρίναν ἑνὸς κεντρικοῦ ἀνθοπωλείου, μία ὡραία προτομή, ὀφειλομένη εἰς γνωστὸν Ἕλληνα γλύπτην, δεικνύει εἰς τοὺς περαστικοὺς τὴν τόσον χαρακτηριστικὴν μορφὴν τοῦ Ρώσσου ποιητοῦ, ὅπου ἀρκεῖται σταγόνες Αἰθιοπικοῦ αἵματος, ὑπενθυμίζουν ὅλην τὴν θερμότητα τῆς φύσεως τοῦ Βύρωνος αὐτοῦ τοῦ Βορρᾶ. Ὁ πρόωρος θάνατός του, ἔκλεισε σύντομα μίαν βραδύνασαν, ἀλλὰ μεστὴν λυρικὴν καὶ ἐν γένει λογοτεχνικὴν σταδιοδρομίαν, ἀλλ' αὐτὸ ἴσως ἦτο εὐτύχημα, διότι εἰς τὴν Ρωσσίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡ πάλη διὰ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη, κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἀπολυταρχίας ἦτο τραχεῖα, καὶ ὁ ἀγὼν ἄνισος. Ὁ Πούσκιν, ποὺ «ἐφίλουν οἱ Θεοί», ἀπέθανε νέος, γεμᾶτος ἀπὸ ὅλην τὴν αἴγλην τῆς πρώτης του ἀνθήσεως...

Τὸ μικρὸν αὐτὸ σημείωμα, δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίωσιν κριτικῆς, ἀλλὰ ἁπλῶς τὴν διατύπωσιν τῶν σκέψεων ἑνὸς διαβάτου, πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἰδίως, πρὸ τοῦ προγράμματος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ θανάτου του, ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λευκῶν Ρώσσων καὶ τῶν ἐκ Ρωσσίας Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐν γένει τῆς ἑκατονταετηρίδος αὐτῆς, τῶν μακρὰν τῆς Ρωσσικῆς Πατρίδος ἁπανταχοῦ «Παλαιο - ρώσσων», ἂν ἠμποροῦν ἔτσι μονολεκτικῶς νὰ ὀνομασθοῦν οἱ Ρῶσσοι ἐξόριστοι τῆς λαίλαπος τοῦ 1917. Ὁ ἑορτασμὸς αὐτός,—τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπῆ ἑώρτασεν καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία,—εἶνε, ἂν γνωρίζῃ κανεὶς νὰ διαβάζῃ ἀνάμεσα στὶς γραμμὲς καὶ στὸ πνεῦμα τῶν πραγμάτων, εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα ἑορτασμὸν μιᾶς ἑκατονταετηρίδος ἑνὸς μεγάλου ποιητοῦ. Εἶνε πρὸ παντὸς ὁ ἑορτασμός, τῆς μακρινῆς καὶ νοσταλγικῆς, καὶ ἴσως χαμένης γιὰ πάντα Ρωσσικῆς Πατρίδος, ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ φαντάζονται τὴν ἰδέαν της, ὑπὸ μίαν ἄλλην μορφήν, ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἰδέας τῆς Ρωσσικῆς Πατρίδος, μὲ ἕνα σύμβολόν της, ποὺ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ, ποὺ δὲν ἀνήκει προσωπικῶς σὲ κανένα, ποὺ κανένα καθεστώς, ὅσον ἰσχυρὸν καὶ κυρίαρχον καὶ ἂν εἶνε, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κατέχῃ ἐξ ὁλοκλήρου καὶ μονομερῶς...

Ὁ Πούσκιν εἶνε ἕνα σύμβολον τῆς Ρωσσικῆς διανοήσεως, τῆς Ρωσσικῆς ψυχῆς, τῆς Ρωσσίας ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, καὶ αὐτὸ τὸ σύμβολον, ἀσφαλῶς, ἑορτάζουν ἐφέτος, παντοῦ, μὲ τὴν ἰδίαν ἀγάπην, ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀπέμεινε, εἰς τὴν ξένην, παρὰ μία ἀνάμνησις, μία νοσταλγία, καὶ ἴσως μιὰ προσδοκία ἄλλων καιρῶν. Ἡ παλαιὰ Ρωσσία, ἴσως ποτὲ δὲν θ' ἀναστηθῇ. Ἀλλὰ μία νέα Ρωσσία, κάποτε, ἕνα ἀμάλγαμα τῶν νέων τάσεων καὶ τῶν παλαιῶν ἀρετῶν, συγκεντρώσῃ εἰς ἕνα κοινὸν ἑορτασμόν, ἕνα νέον Ρωσσικὸν κόσμον. Καὶ δι' ὅσους πιστεύουν εἰς τὴν ἀκατάλυτον δύναμιν τῶν Ἐθνῶν, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δὲν εἶνε ἀπίθανον.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διαλέξεις

Σήμερον καὶ ὥραν 6½ μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἡ ὁμιλία τοῦ Συλλόγου Γονέων μὲ ὁμιλητὴν τὸν δόκτωρα Κ. Μπερζᾶν, διευθυντὴν τοῦ Προτύπου Λυκείου Ἀθηνῶν, καὶ θέμα: «Τὰ ἰδεώδη τῆς ἀγωγῆς». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Σατυρικὸς στίχος

Γυρισμὸς

Ξανάρθε ὁ Γεώργιος, τοῦ θρόνου
(μας βλαστάρι,
ποὺ ξέρει τὸ πηλήκιο λοξὰ νὰ τὸ
(φορῇ,
κι' εἶνε Πλακιώτης πρίγκιπας, καὶ
(τῶν Ρωμηῶν καμάρι
ξανάρθε καὶ ξανάλαμψαν, σβυσμέ-
(νοι μας καιροί.

Ξανάρθε ὁ Γεώργιος, βαρᾶτε τὰ
(κλαρίνα,
φεύγει, καὶ κάτι χάνεται στὸν γη-
(γενῆ ἀγέρα,
μὰ ἡ Ἀθήνα γίνεται, ἀκόμη πιὸ
(Ἀθήνα,
σὰν παρατᾷ τὴν ξενητειά, καὶ ἔρ-
(χεται ἐδῶ πέρα.

Ξανάρθε, καὶ ξανάνοιωσε χαρὰ ὁ
(κόσμος μπρός του,
ἐνῷ τὸν πρίγκιπα παλμοὶ δονοῦνε
(πατρικοί,
γιατὶ μὲ Ἑλληνόπουλα γυμνάζεται
(κι' ὁ γυιός του,
ποὺ ἄφησε τὰ γράμματα κι' ἐφόρε-
(σε χακί.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Προβλήματα ζατρικίου

134

Ὑπὸ Ε. Pradignat

Μαῦρα

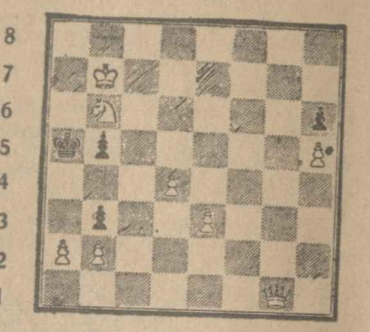

Λευκὰ

Ἕνα πρόβλημα δι' ἀρχαρίους: Τὰ Λευκὰ παίζουν καὶ κάμνουν ματ εἰς δύο κινήσεις.

Ι. Χ.

Ἑλλὰς καὶ Πολωνία

Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ κ. Καζιμὶρ Μπούλας, ἐπίτιμος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κρακοβίᾳ τῆς Πολωνίας καὶ καθηγητὴς τῆς Κλασσικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς αὐτῆς πόλεως, θὰ δώσῃ αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ», εὐγενῶς προσφερθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τοῦ Συλλόγου, διάλεξιν μὲ θέμα: «Ἡ ἱστορικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πολωνίας».

Ὁ κ. Καζιμὶρ Μπούλας τυγχάνει ἀρκετὰ γνωστὸς ἐν Ἑλλάδι ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη νὰ παρουσιάσωμεν αὐτὸν εἰς τὸ κοινόν.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι κατ' Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Μπούλας εἶχεν ὁμιλήσει ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς περὶ «τοῦ πνεύματος τῆς Ἀρχαίας καὶ τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος ἐν τῇ Πολωνικῇ φιλολογίᾳ».

Ὡς πάντοτε, ὁ κ. Μπούλας θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ἑλληνικήν, ἣν χειρίζεται ἀπταίστως.

Εἰς μνήμην τοῦ Ντόλη Νίκβα

Ἡ «Ἕνωσις Συντακτῶν» Ἀθηνῶν, τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ πολυκλαύστου εὐεργέτου της καὶ ἐπιλέκτου μέλους της Ντόλη Νίκβα (Ἀποστόλου Νικ. Βασιλειάδη), ἀπεφάσισεν ὅπως προκηρύξῃ διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, μὲ ἔπαθλον 25.000 δραχμῶν, διὰ τὸ μέλλον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἔργον. Ἡ σχετικὴ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ «εἰς μνήμην Ντόλη Νίκβα» θὰ δημοσιευθῇ κατ' αὐτάς.

Μουσική

Ἡ Η' συναυλία συνδρομητῶν

Εἰς τὴν ὀγδόην συναυλίαν συνδρομητῶν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν (τελευταίαν τῆς σειρᾶς τῶν συναυλιῶν τούτων τῆς ἐφετεινῆς χειμερινῆς μουσικῆς περιόδου) ἐξετελέσθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη τὸ χορωδιακὸν ἀριστούργημα τοῦ Μπερλιὸζ «Ἡ καταδίκη τοῦ Φάουστ» ὑπὸ τῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν, τῆς ὀρχήστρας, καὶ μὲ συμμετοχὴν Γάλλων καλλιτεχνῶν διὰ τὰ μέρη τῶν ἡρώων τοῦ ἔργου, ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων ὑπὸ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἐκτὸρ Μπερλιὸζ ἀποτελεῖ τὸ διαυγές, τὸ κρυστάλλινο νερό, ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ ρωμαντισμοῦ, τὸ πρότυπον τοῦ ρωμαντικοῦ μουσουργοῦ, ὁ ὁποῖος ὅπως ὁ Οὐγκὼ εἰς τὴν ποίησιν, εἶχε βαθυτάτην ἐπίδρασιν πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος του εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ τὸ αἰσθητικὸν πεδίον.

Εἶνε ὁ ρωμαντικὸς ὑφ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ὁ Ντελακρουὰ τῆς μουσικῆς, ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν μουσικῶν, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην — καὶ δὲν ἐδίστασε — νὰ μεταφέρῃ καὶ ἐκφράσῃ μὲ τὴν τέχνην του τὰ βαθύτερα ὑποκειμενικά του αἰσθήματα καὶ τὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ καὶ νὰ τροφοδοτήσῃ τὴν καλλιτεχνικήν του ἔμπνευσιν μὲ τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα, ποὺ δημιουργεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τὸ κάθε τι, καθὼς καὶ μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐνθουσιασμοὺς καὶ τὰς ἐκρήξεις μιᾶς φλογερᾶς ποιητικῆς φύσεως.

Τὸ δημιουργικὸν τοῦτο ὅρμημα, τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ ἕναν ἀπόλυτον ὑποκειμενισμὸν καὶ τὸ ὁποῖον τείνει πρὸς εὐρεῖς, ἀνοικτοὺς ὁρίζοντας πρὸς μίαν ἐλευθερίαν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν εἰς ὅλας της τὰς λεπτομερείας, ἀπεκαλύφθη καὶ παρουσιάζει τὴν τελικὴν αὐτοῦ καὶ ἀγνοτάτην μορφὴν εἰς τὰ μεγάλα χορωδιακὰ ἔργα τοῦ Μπερλιόζ, μεταξὺ τῶν ὁποίων φυσικὰ καὶ ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ», πρᾶγμα, ποὺ δὲν συμβαίνει μὲ τὰ καθαρῶς συμφωνικά του ἔργα, τὰ ὁποῖα στηρίζονται εἰς τὴν ἀπόλυτον, θὰ ἔλεγεν ἴσως κανείς, ἔστω καὶ μὲ κάποιον κίνδυνον, τὴν κλασσικὴν συμφωνικὴν φόρμαν. Εἰς τὰ χορωδιακὰ ἔργα τοῦ Μπερλιὸζ θαυμάζομεν μὲ ὅλην τὴν ἄνεσιν τὸν δημιουργὸν μὲ τὴν ἀχαλίνωτον φαντασίαν, τὸν μεγαλοφυᾶ τεχνίτην, τὸν συνδυάζοντα κατὰ τρόπον ἀπαράμιλλον τοὺς ἤχους, καθὼς καὶ τὴν ἐνόργανον μὲ τὴν φωνητικὴν μουσικήν, τὸν μουσουργὸν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ δώσῃ μὲ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὰς ἀνθρωπίνους φωνάς, μὲ τὴν μελῳδίαν, τὴν ἁρμονίαν, τὸ χρῶμα τῶν ἤχων, τὴν πραγματικὴν ρωμαντικὴν ἔκφρασιν.

Ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ», τὴν ὁποίαν ἤρχισε τὸ 1828, δὲν ἐσημείωσε τὴν πρώτην της ἐπιτυχίαν παρὰ μετὰ ἀπὸ τὸ 1870! Κανεὶς δὲν διέκρινε τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου, κανεὶς δὲν ἠννόησε τὸ περιεχόμενόν του. Γεμᾶτο λυρισμὸν ἀποκαλύπτει τὴν ὁρμητικὴν καὶ ἐπαναστατικὴν φύσιν τοῦ δημιουργοῦ του, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζεν ἐμπόδια, οὔτε καὶ εἶχε «προλήψεις» εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ ἀλλοιώσῃ, κατὰ τρόπον καταπλήσσοντα, πράγματα ἀπὸ τὸν δραματικὸν αὐτὸν μῦθον, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν φαντασίαν του. Βέβαια δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος ἐδῶ περὶ μιᾶς «μουσικῆς ἑρμηνείας» τοῦ ἔργου τοῦ Γκαῖτε. Κάθε ἄλλο. Οὔτε καὶ ὑπάρχει, ἀσχέτως τούτου, ἑνότης μεταξὺ ὅλων τῶν σκηνῶν τοῦ ἔργου. Ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποκλείουν νὰ θεωρεῖται καὶ νὰ εἶνε πράγματι ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» μία ἀνωτέρα δημιουργία, ἕνα πραγματικὸν ἀριστούργημα, ὑποδειγματικὸν εἰς τὸ εἶδός του μὲ τὸν αὐθορμητισμόν του, τὰς μοναδικάς του ἀντιθέσεις, τὸν χρωματικόν του πλοῦτον, τὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως καὶ τὴν ποιητικὴν διάθεσιν, ποὺ κυριαρχοῦν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Ἡ προχθεσινὴ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ χορωδιακὸν μέρος, ἦτο ἀπὸ τὰς καλυτέρας ποὺ ἔχομεν ἀκούσει ἐδῶ.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης παρουσίασεν ἕνα σύνολον ἀρτιώτατον, γυμνασμένον, πειθαρχημένον, ἐλαστικόν, μὲ λαμπρὰν ἠχητικὴν ἰσορροπίαν καὶ ὡραίους χρωματισμούς. Ἡ ὀρχήστρα δὲν ἦτο ἀνάλογος τοῦ χορωδιακοῦ συνόλου. Ἔλειπε κυρίως τὸ «δέσιμον» καὶ ἡ πρέπουσα ἔκφρασις.

Ἀπὸ τοὺς σολίστ ὁ τενόρος κ. Λαπελλετρὶ (Φάουστ) ἀπέδειξεν ἀκόμη μίαν φορὰν ποίας σειρᾶς καλλιτέχνης εἶνε, πόσην μουσικότητα ἔχει καὶ πόσον διατηρεῖ χάρις εἰς τὴν τέχνην του τὴν φωνήν του καθαράν, εὐσταθῆ καὶ δυνατήν. Ἡ δὶς Μπενλὲ (Μαργαρίτα) καθὼς καὶ ὁ κ. Λίβεν (Μεφιστοφελῆς) δὲν μᾶς ἱκανοποίησαν εἰς τοὺς ρόλους των. Ἔλειπεν ἀπὸ ἀμφοτέρους ἡ βαθυτέρα ἔκφρασις καὶ ἡ ἀκριβὴς κατανόησις τοῦ μέρους.

Ἐπίσης φωνητικῶς ὑστέρησαν. Ἴσως τὸ ἔργον τοῦτο νὰ μὴ συμβιβάζεται μὲ τὸ εἶδος των καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν των. Καλὸς ὁ κ. Εὐστρατίου (Μπράντερ). Πάντως ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ προχθεσινὴ ἐκτέλεσις, χάρις εἰς τὴν χορῳδίαν, ἀφῆκε καλὰς ἐντυπώσεις.

ΔΗΜ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὰ Ἀνάκτορα

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ναύαρχον κ. Περ. Ρεδιάδην καὶ τὸν ὑφυπουργὸν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολούδην.

— Ἐπίσης ἐδέχθη τὸν τέως Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας κ. Τσίπουραν καὶ μαθητὰς τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἐδέσσης, οἱ ὁποῖοι τοῦ προσέφεραν μικρὸν ἐπινικελωμένον ἄροτρον.

— Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, πρίγκιψ Παῦλος ἐδέχθη προχθὲς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου Τύπου τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Βερολίνῳ πρεσβείας κ. Χαρ. Κριεκούκην.

◆

Χθές, σήμερα, αὔριον

Τέϊον προχθὲς τὸ ἀπόγευμα παρὰ τῷ στρατηγῷ καὶ τῇ Κᾳ Φραντζῇ. Ἡ Κα Φραντζῆ φιλοφρονεστάτη ἐδέχετο τοὺς προσκεκλημένους βοηθουμένη ὑπὸ τῆς Δίδος Φραντζῆ, ἥτις ἔφερε κομψὸν φόρεμα καφέ.

Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων εἴδομεν τὴν πρέσβειραν τῆς Τουρκίας μὲ ὡραίαν τουαλέτταν μαρρέν, τὴν Καν Μ. Μπενάκη, τὴν Καν Μ. Σακορράφου, τὴν Καν Δαμαλᾶ, τὸν Κον καὶ τὴν Καν Θ. Μελᾶ, τὴν Καν Σ. Μεσσηνέζη, τὸν Κον καὶ τὴν Καν Φωτιάδη, τὸν Κον καὶ τὴν Καν Π. Ἀργυροπούλου, τὸν Κον καὶ τὴν Καν Α. Κρίνου, τὴν Καν Λαμπρινούδη τὴν Καν Σ. Λιβιεράτου, τὴν Δίδα Γεωργαλᾶ, τὸν Κον Σ. Δεληγιάννην καὶ ἄλλους.

◆

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Κος Μποσκαρέλλι παρέθεσε γεῦμα τὴν Δευτέραν βράδυ πρὸς τιμὴν τῆς Α. Β. Υ. τῆς Δουκίσσης τῆς Βανδώμης καὶ τῆς Α. Υ. τῆς πριγκιπίσσης τῆς Ὀρλεάνης κομίσσης τοῦ Σαπονὰι καὶ τοῦ κόμιτος ντὲ Σαπονάι.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ Μέγας Αὐλάρχης καὶ ἡ Κα Μερκάτη, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ ἡ Κα Κρίστιτς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βαρώνη Βίμμερ, ὁ Κος καὶ ἡ Κα Γ. Σκουζέ, ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ κυρία Μωρίν, ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας καὶ ἡ μαρκησία Σεραφίνι, ὁ Κος Γκανέλλι καὶ ὁ συνταγματάρχης Μπολτόνι.

Ο ΕΝΗΜΕΡΟΣ

Τὸ σημερινὸν ρεσιτὰλ χοροῦ

Σήμερον ὥρα 6.30 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη «Ρὲξ» τὸ ρεσιτὰλ χοροῦ τῆς δίδος Ἄλεξ Ματρόζου. Ὁ πλοῦτος τῶν κοστουμιῶν καὶ ἡ τέχνη τῆς δίδος Ματρόζου θὰ μᾶς παρουσιάσουν ἀσφαλῶς ἐκπλήξεις.

Ἡ Εὔβοια καὶ ὁ Τουρισμός μας

Μεθαύριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» δίδεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Τάσσον Ζάππαν, διάλεξις μὲ θέμα: «Ἡ Εὔβοια ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαλέξεως θὰ γίνῃ καὶ προβολὴ φωτεινῶν εἰκόνων.

Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ Κάκιας Σκληροῦ

Τὴν ἑπομένην Πέμπτην, 8ην Ἀπριλίου, 6.45 μ.μ., εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» δίδεται ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ ὑπὸ τῆς κ. Κάκιας Α. Σκληροῦ, μὲ συνθέσεις Γκορντιτζιάνι, Μπετόβεν, Σοῦμπερτ, Μόζαρτ, Μποζόνι, Τρούνκ, Βάγνερ καὶ Βέρντι.

Ἡ κυρία Κάκια Σκληροῦ, εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἤδη ἔδωσε σειρὰν ρεσιτάλ, ἠξιώθη τῆς εὐμενεστέρας ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν διαπρεπεστέρων κριτικῶν καὶ τῶν εὐφημοτέρων ἐπαίνων.

Θάνατος μουσουργοῦ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λωζάννης, ὅτι ἀπέθανεν ἐκεῖ ὁ διάσημος Πολωνὸς μουσικοσυνθέτης Κάρολος Σζιμανόφσκυ εἰς ἡλικίαν 54 ἐτῶν. Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀποθανὼν συνθέτης εἶνε γνωστός, χάρις εἰς τὰς συχνὰς ἐκτελέσεις συνθέσεών του, ὑπὸ τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν.

«Πατέρας καὶ Γιός»

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Πυρσὸς» ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ὑπὸ τὸν τίτλον «Πατέρας καὶ Γυιός», μυθιστόρημα τῆς γνωστῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ποιητρίας δίδος Ἀντωνίας Π. Κουντούρη. Τὸ μυθιστόρημα, τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ 264 σελίδας, προεκάλεσεν ἐξαιρετικῶς καλὴν ἐντύπωσιν διὰ τὴν πρωτότυπον πλοκήν του, τὴν πλουσίαν περιγραφικότητα καὶ τὴν ὁμαλὴν δημοτικὴν γλῶσσαν.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ξενόπουλος, ὁ ὁποῖος προλογίζει τὸ ἔργον, ὁμιλεῖ μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν διὰ τὸν «Πατέρα καὶ Γυιό», τὸ ἑλληνικὸ αὐτὸ μυθιστόρημα, ποὺ δίνει μιὰ εὐκαιρία νὰ παρασταθοῦν ἕνα σωρὸ ἤθη καὶ ἔθιμα ἑλληνικά. «Τὸ μεγαλύτερο προσὸν τοῦ ἔργου, καταλήγει ὁ κ. Ξενόπουλος, εἶνε ἡ πρωτοτυπία του. Δὲν μοιάζει μὲ κανένα, δὲν θυμίζει τίποτε. Εἶνε κάτι ἁπλὸ καὶ τὰ ἁπλὰ εἶνε ὡραῖα».

Βιβλιογραφία

Σάθα: Κρητικὸν Θέατρον.
Ζαμπάκης Α., Πανεπιστημίου 55.

«Ἐρνάνης» — Ἀγγελόπουλος

Τὸ Σάββατον τὸ βράδυ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» δίδεται μία ὅλως ἐξαιρετικὴ παράστασις μὲ τὸν «Ἐρνάνη» τοῦ Βέρντι, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐμφανισθῇ ὕστερα ἀπὸ μίαν δεκαετίαν ὁ μεγάλος μας βαρύτονος κ. Γιάννης Ἀγγελόπουλος. Συμπράττουν ἡ ἐκλεκτὴ ὑψίφωνος δὶς Μαίρη Κουράκου, ὁ τενόρος κ. Σάμιος, ὁ βαθύφωνος κ. Μουλλᾶς, ὁ κ. Ξυνίδης καὶ μεγάλη χορῳδία. Τὴν ὀρχήστραν πλήρη διευθύνει ὁ κ. Καραλίβανος.

Τὰ καέντα Πυροτεχνήματα εἰς τὸν Λυκαβηττὸν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Ἐργοστασίου ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ κ. ΑΝΤ. ΠΑΝΤΖΙΝΗΣ, μᾶς ἐδήλωσε ὅτι τὰ καέντα πυροτεχνήματα εἰς τὸν Λυκαβηττὸν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου δὲν ἦσαν κατασκευῆς τοῦ Ἐργοστασίου του. Μόνον τὰ καέντα εἰς τοὺς Δήμους Πειραιῶς, Ν. Φαλήρου, Μοσχάτου, Κοκκινιᾶς, Βύρωνος, Περιστερίου, Αἰγίου, Τυρνάβου, Τρικκάλων κ. ἄ. Δήμων ἦσαν τοῦ Ἐργοστασίου του. Ἡ ἀνωτέρω δήλωσις γίνεται πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως.

CHEZ-NOUS
τὴν προσεχῆ ΠΕΜΠΤΗ
1) Πρώτη ἐμφάνισις τοῦ διασήμου χορευτικοῦ ζεύγους
FRANCES AND FRED
σὲ μοντέρνους χορούς.
2) Καθ' ἑκάστην ἡ γνωστὴ ἀοιδὸς
LYVIA - DIMAS
μετὰ τῆς ἰδιορρύθμου ὀρχήστρας της.
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
SOIREE DE GALA
Κρατήσατε τραπέζι
Τηλ. 53,183
Λίαν προσεχῶς νέα νούμερα.
«ΔΙΤΣ»

«ΦΟΙΝΙΞ»
ΔΡΑΓΩΝΑΣ

Ὅλα τὰ λευκὰ εἴδη
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΔΡΑΓΩΝΑ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ο ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΑΛΑΣΣΗΣ
Τ. ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΑΝΑΤΟΡΙΩΝ ST. BLASIEN ΚΑΙ BEELITZ
Δέχεται
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ - ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 2
Τηλέφ. 27-080

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
Π. Ε. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Assistant τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, Ἐπιμελητὴς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ»
Παθήσεις στομάχου, ἐντέρων καὶ ἥπατος
Ὁδὸς Κεραμεικοῦ 43. Τηλ. 34-410
4—7 μ.μ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΗΛΗΣ
Μὲ τοὺς κηλεπιδέσμους «BER» θεραπεύεται ἡ κήλη, λόγῳ τῆς τελείας ἐφαρμογῆς των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν κατασκευῆς. Ὁμοίως ἐφαρμόζονται ἰατρικαὶ ζῶναι, κορσέδες, στηθόδεσμοι παρ' εἰδικῶν. Φαρμακεῖον ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ — ΚΑΣΣΗ. Ἐμ. Μπενάκη 10α Ἀθῆναι. Τηλ. 31333.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΚΑΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
εἰδικὸς διὰ τὴν θεραπείαν
ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ - ΚΙΡΣΩΝ
ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Δέχεται 11—1 καὶ 6—8 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 70 ε, ἀριθ. τηλ. 23-265

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
Ἰατρὸς
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ - ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ νοσήματα
Ὧραι ἐπισκέψεων 11—2 καὶ 5—8
Μενάνδρου 69. Ὁμόνοια

ΒΥΡΩΝ Κ. ΧΑΛΙΔΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Διδάκτωρ Πανεπ. Βερολίνου
Ἐπιμελητὴς Δη. στ. Βρεφοκομείου
τ. ἐπιμελητὴς Παιδιατρ. Κλινικῆς Koenigsberg
Ἀσκληπιοῦ 9 Τηλ. 61-350
4—7 μ.μ.

Ὁ χειρουργὸς καὶ γυναικολόγος
ΑΠ. Ε. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ὁδὸς Ἐμμ. Μπενάκη 31. Τηλ. 21.493. Ὧραι ἐπισκέψεων 8—12 καὶ 3—7.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ & ΥΙΟΥ
Ἀθῆναι
ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ
ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΙΣ ΔΕΚΑ ΔΟΣΕΙΣ
LYON-CAEN Ἐμπορικὸν δίκ., μετ. Ε. Καραθάνου, Συγχρ. ὑπὸ Ἠλ. Ἀναστασιάδου, Γ. Σημίτου, Κ. Καραβᾶ, Κ. Σούλου, Β. Δουδούμα
Τόμ. α' Περὶ ἐμπορικῶν πράξεων 350
» β' Μέρ. α' Περὶ ἑταιρειῶν 350
» β' » β' Περὶ ἀνων. ἑταιρ. 500
» γ' Περὶ ἐμπορ. συναλλαγμάτων 400
Τόμ. δ' Περὶ συναλλαγματικῶν κλπ. 400
» ε' καὶ στ' Περὶ ναυτιλίας 800
» ζ' καὶ η' Περὶ χρεωκοπίας 800
GLASSON Πολιτικὴ Δικονομία, μετάφρασις Γ. Ράμμου, καθηγ. Ἐθν. Πανεπιστημίου, Τόμ. 6 2100
ΡΟΪΛΟΥ ΓΕΩΡ. Περὶ παραγραφῆς 700
ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Πανδέκται, τόμοι 6 1000

Κοινω
Ἀρραβῶνες
Μανώλης Καζ
Ἀλικάκη ἐμνηστεύ
—Γεώργιος Ν. Ζ
Ν. Ζηγάκη ἠρραβ
Γάμοι
Εἰς τοὺς τελε
Κυριακὴν τοὺς γάμ
Χατζηγρηγορίου
Ραυτοπούλου, ὡς
Χατζηγρηγορίου
Ψάλτη εὐχόμεθα
Μνημό
Τὴν Κυριακήν,
π.μ., τελεῖται τὸ
ἀναπαύσεως τῆς ψυχ
ΧΡΙΣΤΟΥ
ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ
γουτίου). Παρακαλοῦ
φίλοι νὰ παρευρεθοῦ
Ἐτελέσαμεν τὴν
28ην τρέχοντος, ἐπι
ἀναπαύσεως τῆς ψυχ
μας συζύγου καὶ πα
ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Οἱ πενθοῦντες: Μαρία
Ν. Καραβίας.
ΕΜΠΟΡ
Ἀλλαγὴ Διευθ
Ὁ παιδίατρος
πουλος δέχεται
λίου 3—5 μ. μ.
(πάροδος Λεωφ
Σοφίας, Στάσις Σ
Τηλ. 20-697.
—Ὁ δικηγόρος
Βρεττός, μετέφερε
ἐκ τῆς ὁδοῦ Καρ
τὴν ὁδὸν Λυκούργου
ρος Νο γραφεῖον
Ὁ Οἶκος Ἀργυρ
Φιλελλήν
ἤρχισε νὰ δείχνῃ
νέαν του collection 1
Τὰ κοσμήματά
τὰ ὡρολόγιά σας
Π. ΙΓΓΛΕΣΗ, ὁδὸς
Τηλέφωνον
Δρ Γεώρ. Ε. Για
Διευθ. ἰατρὸς ὠτο
λόγος τοῦ Δημοτικοῦ
Δέχεται ὡς καὶ πρό
Γ' Σεπτεμβρίου 2,
Ἀνδρ. Τσιτσίκας
ὠτορινολαρυγγολόγος
θης 10, (Πλατ. Κάνιγ
21,304.
Χειρουργὸς Κοντ
5—5 μ.μ.
Κλινικὴ Λογοθ
Ἰνστιτοῦτον Ραδι
Ἰωάν. Δ. Κοντο
Χειρουργοῦ —
Καθ' ἑκάστην 8—9
Πατησίων 54. Τηλέφ.
Κ. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ
τολόγος καὶ μεταδοτικ
τῶν, Βερανζέρου 47
Ο ΕΟΡΤΑΣΜ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤ
ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΑΤΤΙΚ
Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπ
σθη ἐφέτος ἐν Ἡρακλείῳ
τειος τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξ
τὰ τὴν ψαλεῖσαν δοξολογία
ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος
σαν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ
νηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώ
θυντὴς τοῦ Σχολείου κ.
λος, ἐξάρας διὰ ζωηρῶν χρω
μασίαν τῆς ἑορτῆς.
Ἐπηκολούθησε μετὰ ταῦτα
τῶν μαθητῶν, ἐνδεδυμένων
δυμασίας καὶ μαθητριῶν
λὰς ἀδόντων διάφορα πατριωτ
καὶ ἥτις προὐξένησεν
ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν
γνώσιν καὶ εὐκοσμίαν.
Τὸ ἀπόγευμα ἐν τῇ αἰθούσῃ
λείου, καταλλήλως διακεκοσμη
τελέσθη τὸ δρᾶμα «Νὰ ζῇ
ἐπηκολούθησαν δὲ ὡραῖα
τριωτικὰ ᾄσματα κλπ.
ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΡ
(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
Ὁ Δήμαρχος Ἁγίου Γεωρ
Κερατσινίου, διακηρύσσει
τίθεται εἰς μειοδοτικὴν
σίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφ
τὴν 16ην Ἀπριλίου ἡμέραν
σκευὴν καὶ ὥραν 12—2 μ.μ.
Δημαρχιακῷ Καταστήματι
τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτρ
προμήθεια τῷ Δήμῳ ἑνὸς
γοὺς αὐτοκινήτου ἐκκενώσ
θρων, χωρητικότητος 3
συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους
γραφῆς ὑποχρεώσεων, ὧν οἱ
φερόμενοι δύνανται νὰ
γνῶσιν προσερχόμενοι
στὴν 11—2 μ.μ. παρὰ τῇ
Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου.
Ὅροι συμμετοχῆς εἰς τὴν
πρασίαν: 1) Ἐγγύησις διὰ
ματίου τοῦ Ταμείου Παρακα
κῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν
κοσι χιλιάδων (20.000) εἰς
τρητά. 2) Ἔγγραφος δήλωσις
νεπιφυλάκτου ἀποδοχῆς τῶν
τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων
Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν
ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.
Ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ τῇ 30ῇ Μα
τίου 1937.
Ὁ Δήμαρχος
Κ. Ι. ΦΙΛΑΝΔΡΟΣ

40 ΔΡΑΧΜΑΣ
Ἐπισκευὴ ὡρολογίων πάσης μάρ
κας διὰ πᾶσαν βλάβην. Προκειμέ
νου νὰ πωλήσετε τὰ
σας εἶνε συμφέρον σας
θῆτε εἰς τὸ ἐργοστάσιον ΧΡΥΣΟ
ΧΟΪΑΣ ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙ
ΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1Γ (ἔναντι
Δημοτικοῦ Θεάτρου).

ΑΙ ΚΑΛΤΣΑΙ ELBEO
ΕΙΝΕ ΘΑΥΜΑ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ, ΑΝΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΟΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝ ΜΟΔΕΡΝΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ, ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ.
ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ:
Μητροπόλεως 46, Τηλέφ. 21-318
ΑΘΗΝΑΙ
«ΔΕΟ»

Τὸ "ΤΡΕΛΛΟΚΟΡΙΤΣΟ"
Ὀπερέττα Ν. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ἡ χθεσινὴ ΠΡΩΤΗ ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν
"ΜΟΝΤΙΑΛ"

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Η «ΣΦΑΙΡΑ»
ΠΟΛΥΣΕΛΙΔΟΝ — ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΗΜΑ — ΔΡΑΧΜΑΙ 2
Καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον Ἀσπιώτη - Ἔλκα. — Μουσικὰ κομμάτια τῶν κ. κ. Σακελλαρίδη, Κατριβάνου κλπ., πρώτην φορὰν δημοσιευόμενα. — Χρωματιστὲς σελίδες. — Διηγήματα ἀπὸ ὅλες τὶς γλῶσσες, εὐθυμογραφήματα, μόδες, παιγνίδια, φωτογραφικὸν ρεπορτὰζ ὅλων τῶν ἐπικαίρων γεγονότων κλπ.
ΤΟ ΑΦΘΑΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ
ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ
Τὸ πλύκροτον ρωμάντζο τῆς Βίκκις Μπάουμ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ
Πολυτέλεια — Πρωτοτυπίες — Δραχμαὶ 2.

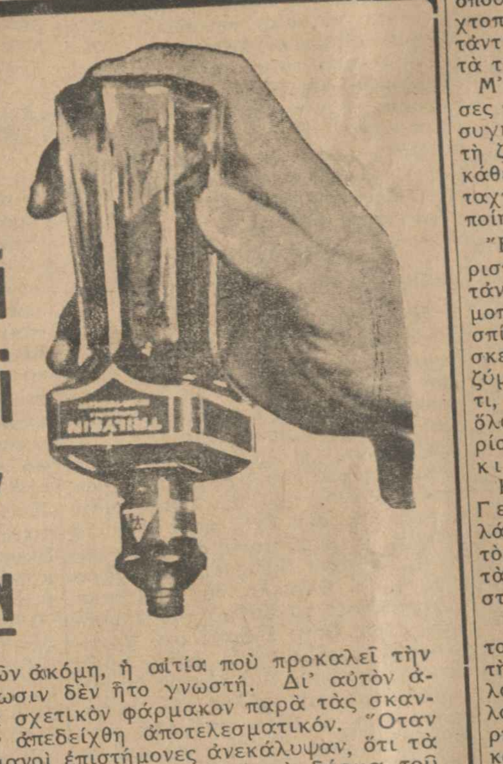

Ἰδοὺ διατί οἱ γιατροὶ συνιστοῦν τὴν TRILYSIN
Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη, ἡ αἰτία ποὺ προκαλεῖ τὴν πιτυρίδα καὶ τὴν τριχόπτωσιν δὲν ἦτο γνωστή. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον κανένα σχετικὸν φάρμακον παρὰ τὰς σκανδαλώδεις διαφημίσεις δὲν ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικόν. Ὅταν ὅμως διακεκριμένοι Γερμανοὶ ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν, ὅτι τὰ μαλλιὰ ὡρισμένων ἀτόμων πέφτουν, διότι ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς τῶν λείπει ἡ ποσότης ἐκείνη τῆς χοληστερίνης ποὺ εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ριζῶν τῶν τριχῶν των, τὸ μυστήριον ἐλύθη. Ἐφευρέθη τότε ἡ «ΤΡΙΛΥΖΙΝ, ἡ ὁποία κατὰ βάσιν περιέχει χολερεστίνην. Χρησιμοποιοῦντες λοιπὸν τὴν «ΤΡΙΛΥΖΙΝ» εἰσάγομεν εἰς τὸ δέρμα τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς τὴν ποσότητα ἀκριβῶς τῆς χολεστερίνης ποὺ μᾶς λείπει καὶ τοιουτρτρόπως αἱ ρίζαι τῶν τριχῶν μας τρεφόμεναι καταλλήλως ΔΕΝ ΠΕΦΤΟΥΝ ΠΛΕΟΝ.
Μὲ τὴν «ΤΡΙΛΥΖΙΝ»
Η ΠΙΤΥΡΙΔΑ ΕΞΑΛΕΙΦΕΤΑΙ
Η ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ ΣΤΑΜΑΤΑ
ΝΕΑ ΜΑΛΛΙΑ ΞΑΝΑΦΥΤΡΩΝΟΥΝ.
Ἰδοὺ λοιπὸν διατί οἱ ἰατροὶ συνιστοῦν τὴν «ΤΡΙΛΥΖΙΝ». Διότι εἶνε ἀποτελεσματική, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐπιδρᾷ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ τῆς πιτυρίδος καὶ τῆς τριχοπτώσεως. Ὁ ἐν Ἑλλάδι Γεν. Ἀντιπρόσωπος κ. ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ἀλκαίου 1 Ἀθῆναι (6) ἀποστέλλει ΔΩΡΕΑΝ εἰς πάντα αἰτοῦντα τὴν εἰκονογραφημένην ἐπιστημονικὴν βιβλιογραφίαν τῆς Τριλυζίν. ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὴν «ΤΡΙΛΥΖΙΝ» εἰς τὰ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ καὶ ΜΥΡΩΠΩΛΕΙΑ.

Γιακαδάκια
Καπέλλα
Κάλτσες
Τσάντες
Κομβία
Ὑποδήματα
Φορέματα
Κορσέδες
Δ. Κοράκης
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ἀρ. 16

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ
ΝΙΚΟΥ & ΚΑΨΗΣ Τοσίτσα 16
«ΙΔΕΑ»

ΓΚΡΕΚΑ
ΤΟΝΙ

Ἕνα Φόρεμα δὲν βαστάει 50 χρόνια...
Ναὶ ... ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ χαλάει μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνας.
Τὰ Ἐργοστάσια ΝΑΘΑΝΑΗΛ δίδουν ἀνέκαθεν ἰδιαιτέραν προσοχὴν στὴν στερεότητα τῶν μεταξωτῶν. Δὲν θὰ βρῆτε ποτὲ μιὰ κυρία ποὺ νὰ παραπονεθῇ γιὰ τὴν ἀντοχὴ τοῦ ὑφάσματος ΝΑΘΑΝΑΗΛ. Γιατὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἐργοστασίου εἶναι διαλεχτὴ πρώτη ὕλη, καλὴ κατασκευὴ ποὺ βασίζεται σὲ μιὰ πεῖρα δεκάδων ἐτῶν καὶ τελευταῖαι κρεασιόν ποὺ ξεχωρίζουν ἕνα φόρεμα μεταξωτὸ ΝΑΘΑΝΑΗΛ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα.
ΕΧΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΝΑΘΑΝΑΗΛ
ΚΡΑΤΟΥΝ ★★★ ΧΡΟΝΙΑ
ΝΑΘΑΝΑΗΛ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΛΑΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΕΡΓΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΗΓΗ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΑ ΜΑΡΙΝΗ

Β'.

Ὁ καθένας φυσικὰ τὸ καταλαβαίνει ὅτι ἕνα τόσο σημαντικὸ καὶ σπουδαῖο μουσειακὸ κέντρο ποὺ ἔχει τεράστια ἐθνικὴ καὶ πολιτιστικὴ σημασία, πρέπει νὰ τοποθετηθῇ καὶ σὲ ἀνάλογο χτίριο. Προσωρινὰ βέβαια μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ μέγαρο τοῦ Ζαππείου. Ἴσως νὰ κάνῃ γιαυτὸ καὶ τῆς παλιᾶς Βουλῆς τὸ χτίριο.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ προσωρινὰ στὸν τόπο μας ὁλοένα καταντοῦν ὁριστικά, κ' ἐπειδὴ ἀκόμα μὲ τὴν προσωρινότητα δὲ δείχνουμε ὅση πρέπει ἐχτίμηση στὸ σοβαρὸ ἵδρυμα γιαυτὸ τὸ προτιμότερο εἶνε νὰ χτιστῇ σὲ κάποιο κεντρικὸ μέρος ἐπίτηδες καὶ εἰδικὰ γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ ἕνα μεγάλο χτίριο μὲ πολλὰ καὶ κατάλληλα διαμερίσματα, ὅπου νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ νὰ ταχτοποιηθοῦνε συστηματικὰ ὅλα τἀντικείμενα ποὺ δημιούργησε ὡς τὰ τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ τέχνη.

Μ' ἄλλα λόγια μέσα στὶς αἴθουσες τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ Μουσείου θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σὲ κάθε της ἐκδήλωση καὶ θὰ καταταχτοῦνε σύμφωνα μὲ τὴ χρησιμοποίησή τους τὸ καθένα.

Ἔτσι θὰ συγκεντρωθοῦν ξεχωριστὰ τὰ διάφορα οἰκιακὰ εἴδη, τἀντικείμενα δηλαδὴ ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς στὸ σπίτι (ροῦχα, ἐργαλεῖα καὶ σκεύη) καὶ ποὺ εἶνε σχετικὰ μὲ τὸ ζύμωμα, τὸ μαγέρεμα, τὸ φαγοπότι, τὴν πλύση, τὸν ὕπνο κλπ. Αὐτὰ ὅλα θὰ τοποθετηθοῦνε στὰ διαμερίσματα ποὺ θἀποτελοῦν τὸ Οἰκιακὸ τμῆμα.

Κοντὰ σ' αὐτὸ θὰ ὑπάρχῃ τὸ Γεωργικὸ τμῆμα, ποὺ θὰ περιλάβῃ τὰ σχετικὰ μὲ τὴ γεωργία: τὸ σπαρτό, τὸ θέρισμα, τὸ ἀλώνι, τὰ περιβόλια, τἀμπέλια καὶ τὶς σταφίδες.

Στὸ Ποιμενικὸ τμῆμα θὰ τοποθετοῦνε βέβαια τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ποιμενικὴ ζωή, τὰ σχετικὰ δηλαδὴ μὲ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀσχολοῦνται στὶς κτηνοτροφικὲς ἐπιχειρήσεις, μὲ τὴν ἴδια τὴν ἐργασία καὶ μὲ τὰ ζῶα, ζωντανὰ ἢ σφαγμένα. Καὶ εἶνε ἀμύθητος ὁ πλοῦτος τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ποιμενικὴ ἐργασία.

Ἀφάνταστος ἐπίσης θὰ εἶνε ὁ πλοῦτος αὐτῶν ποὺ θὰ συγκεντρωθοῦνε στὸ Μουσικὸ καὶ στὸ Μαγικὸ τμῆμα. Στὸ μουσικὸ θὰ τοποθετηθοῦν ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ χρονικῶν περιόδων τὰ μουσικὰ ὄργανα, ἀπὸ τὸν πρωτόγονο αὐλὸ ἴσιαμε τὸ κλαρῖνο καὶ τὸ φλάουτο κι' ἀπὸ τὴ λύρα ὡς τὸ βιολὶ καὶ τὸ λαγοῦτο. Στὸ μαγικὸ πάλι θὰ ταχτοποιηθοῦν τὰ περίεργα ἐργαλεῖα καὶ τὰ «συμπράγκαλα» τῆς μαντικῆς, ὅσα μεταχειρίζουνται ἢ συσταίνουν οἱ στρίγκλες καὶ οἱ μαγίστρες.

Στὸ Δασικὸ καὶ στὸ Κυνηγετικὸ τμῆμα θὰ ταχτοποιηθοῦν τὰ ἐργαλεῖα, τὰ σχετικὰ μὲ τὶς συναφεῖς ἐργασίες. Ὅμοια στὸ Ναυτικὸ τμῆμα ὅπου θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ μέσα, ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ναυτικοὶ καὶ οἱ ψαράδες στὶς θάλασσες, στὶς λίμνες καὶ στὰ ποτάμια.

Σὲ ὅλα τὰ παραπάνου τμήματα πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ γύψινα ὁμοιώματα ντυμένα μὲ τἀνάλογα ροῦχα, γιὰ νὰ δείχνουνται ὅλες οἱ λεπτομέρειες καὶ οἱ διαφορὲς ἀπὸ τόπο σὲ τόπο ποὺ ὑπάρχουν στὶς ἐνδυμασίες τῆς νοικοκυρᾶς, τῶν γεωργῶν, τῶν ναυτικῶν, τῆς νύφης κλπ. Ἐπίσης εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ καὶ μικρογραφικὴ ἀναπαράσταση τῶν μεγάλων εἰδῶν κ' ἐργαλείων, ποὺ ἐξ αἰτίας τοῦ μεγέθους δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ συγκεντρωθοῦν στὰ σχετικὰ τμήματα τοῦ Λαολογικοῦ μουσείου.

◆

Πιὸ σπουδαῖα, σημαντικὰ κι' ἀξιοπρόσεχτα θὰ εἶνε τὰ ἐργαλεῖα καὶ τἀντικείμενα τῆς Λαϊκῆς βιοτεχνίας, ποὺ θὰ συγκεντρωθοῦνε κι αὐτὰ καὶ θὰ ταξινομηθοῦν σὲ ὁμοειδεῖς ὁμάδες. Ἔτσι θὰ ξεχωρίσουν κ' ἐδῶ τμήματα διαφορετικὰ μὰ μὲ κοινὸ χαραχτηριστικὸ τὸν ἀμύθητο πλοῦτο καὶ τὴν ἀφάνταστη ποικιλία τῶν σχεδίων καὶ τῶν παραστάσεων.

Τὰ σχετικὰ τμήματα θὰ ξεχωρίζουν ἀνάλογα μὲ τὸ ὑλικό, ποὺ κατεργάζεται ὁ τεχνίτης. Κατὰ φυσικὴ συνέπεια θὰ ἔχουμε: τὸ Μεταλλουργικὸ τμῆμα γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ μετάλλινα προϊόντα καὶ δημιουργήματα τῆς Λαϊκῆς τέχνης, τὸ Ξυλουργικὸ τμῆμα γιὰ τὰ προϊόντα τῆς ξυλουργικῆς καὶ τῆς ξυλογλυφίας, τὸ Ὑφαντουργικὸ τμῆμα γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ποικίλων διαφόρων ὑφαντὰ καὶ τὸ Ραφτικὸ τμῆμα γιὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴ ραφτικὴ καὶ γιὰ τὰ προϊόντα τῆς πλεχτικῆς καὶ τῆς κεντητικῆς.

Ξεχωριστὸ φυσικὰ Πλεχτικὸ τμῆμα θἀποτελέσουν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πλεχτικὴ ὅπου ὡς πρῶτο ὑλικὸ δὲ θὰ εἶνε τὰ νήματα, παρὰ θὰ χρησιμοποιῆται τὸ καλάμι, τὸ βοῦρλο καὶ τὸ ξύλο.

Ἰδιαίτερο τμῆμα θὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ παπούτσια καὶ τὰ παρόμοια, καθὼς καὶ σ' ἄλλο θὰ συγκεντρωθοῦν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν οἰκοδομική, τὴν πλαστικὴ καὶ τὴν οἰκιακὴ βιομηχανουργία. Τελευταῖο θά ναι τὸ Μυλουργικὸ τμῆμα γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς μύλους ἀπὸ τοὺς ἀλευρόμυλους ὡς τοὺς «καφὲ μύλους» τῆς μοιρατζοῦς!

Φυσικὰ καὶ σὲ ὅλα τοῦτα τὰ ἐργαστηριακὰ τμήματα μὲ τὶς συνθετικὲς εἰκόνες καὶ μὲ τὰ γύψινα ὁμοιώματα ποὺ θὰ ὑπάρχουν θὰ εἶνε πολὺ εὔκολο νὰ ξεχωρίζουν καὶ οἱ διάφορες παραλλαγὲς τόπου καὶ χρόνου. Θὰ ξεπροβάλουν ὅμως ξεκάθαρα καὶ οἱ ἀντιστοιχίες τόπου καὶ χρόνου.

Εἶνε ἀνάγκη ὅμως γιὰ τὴ διάσωση τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐργαλείων νὰ γίνεται φωτογράφηση — ἕνα κινηματογραφικὸ μηχάνημα νὰ παίρνῃ διαδοχικὰ τὶς σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Ἀπὸ τὶς εἰκόνες αὐτὲς θὰ ξεχωρίσουν οἱ συστάδες τῶν διαφόρων ἐργασιῶν — ἕνα εἶδος κινηματογραφικὲς ταινίες ποὺ θὰ εἶνε κατάλληλες γιὰ προβολὴ ἐδῶ καὶ στὰ μεγάλα κέντρα τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ σκοπὸς τῆς προβολῆς ἐδῶ κι' ἀλλοῦ θά ναι διαφορετικὸς φυσικά. Ἐδῶ θὰ γίνεται γιὰ συγκριτικὴ μελέτη καὶ γιὰ προοδευτικὴ ἐξομοίωση, ἐπίσης καὶ γιὰ νὰ διώχνουμε κάθε ἄσκημο ποὺ προέρχεται ἀπὸ ξενικὴ ἐπίδραση καὶ δὲ θὰ εὐκολύνῃ τὸ σκοπὸ τῆς ἐργασίας. Στὰ ξένα κέντρα ὅμως θὰ προβάλλωνται οἱ ταινίες γιὰ προπαγάντα, ὥστε νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσέλκυση τῶν ξένων.

Κοντὰ σ' αὐτὴ τὴν προετοιμαστικὴ ἐργασία πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ συγκέντρωση τῶν Βυζαντινῶν καὶ μεσαιωνικῶν μας κειμηλίων στὰ διάφορα μοναστήρια, μὰ νὰ εἶνε ἀσφαλισμένα κι' ὄχι ὅπως ὡς τώρα στὴ διάθεση τοῦ κάθε κάπηλου ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν κειμηλίων.

Καὶ τώρα πιὰ εἶνε εὔκολο στὸν καθένα νὰ φανταστῇ τὸν ἄφταστο πλοῦτο τοῦ Λαολογικοῦ μουσείου, καθὼς καὶ τὴ νοικοκυρεμένη ταχτοποίηση καὶ καταγραφὴ τῶν μεσαιωνικῶν μας κειμηλίων στὰ Θρησκευτικὰ μουσειακὰ κέντρα, ὅπως εἶχα προτείνει σὲ παλιὸ ἄρθρο μου στὴν «Πρωΐα». Κατὰ συνέπειαν εἶνε δυνατὸ νὰ καταλάβουμε ὅλοι τὴ μεγάλη σπουδαιότητα τοῦ ἔργου καὶ τὴ σημαντικὴ ὠφέλεια ποὺ θὰ φέρῃ.

Ἀνυπολόγιστη ἀληθινὰ θὰ εἶνε ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια: στὸ ἐξωτερικὸ θὰ ἔχουν ὑπόληψη καὶ σὲ μᾶς τοὺς νεότερους Ἕλληνες, ἀνάλογη μὲ κείνη ποὺ ἔχουνε στοὺς ἀρχαίους μας προγόνους. Καὶ φυσικὸ θὰ εἶνε ἀφοῦ θὰ βλέπουν ὅτι καὶ μεῖς δημιουργοῦμε μεγάλα ἔργα, πνευματικὰ κάστρα θεμελιωμένα σ' ἐπιστημονικὴ βάση. Στὸ ἐσωτερικὸ πάλι θὰ ἔχουμε ἀναγέννηση κι' ἀναδημιουργία σὲ ὅλα, ποὺ θά ναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ξένα στοιχεῖα καὶ στηριγμένη σὲ δικά μας, ἐθνικὰ πρότυπα, γνώριμα στὴν Ἑλληνικὴ ψυχή. Ξεκινώντας λοιπὸν ἀπὸ τέτια γνώριμη βάση θὰ ἔχουμε καινούρια δημιουργικὴ ἄνθιση στὴν πολιτιστικὴ συγκρότηση στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν τέχνη.

Μὲ αὐτὰ ὅμως περνοῦμε στὰ ὑλικὰ ὠφελήματα, δηλαδὴ σὲ καθαρὰ ὑλικὸ ἐπίπεδο. Καὶ τὰ ὑλικὰ τὰ βλέπουμε καλύτερα ἀπὸ τὰ ἠθικά, τὰ καταλαβαίνουμε καὶ τὰ ὑπολογίζουμε μὲ μεγάλη εὐκολία. Κι' ἀληθινὰ θὰ ἔχουμε κίνηση στὴ βιοτεχνία μὲ τὴ διάδοση τῶν προϊόντων καὶ τῶν κομψοτεχνημάτων τῆς Λαϊκῆς τέχνης, μὲ τὴν ἀγορά τους δηλαδὴ ἀπὸ τὰ καραβάνια τῶν περιηγητῶν, ποὺ θὰ πλημμυρίζουν τὴ χώρα μας χειμῶνα καὶ καλοκαίρι.

Γιατὶ φυσικὰ γιὰ τοὺς κάθε λογῆς τουρίστες θὰ γίνουμε τὸ μοναδικὸ κράτος, ποὺ θὰ πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ἐπισκεφθοῦν, ὅπως οἱ Χριστιανοὶ τὸν Πανάγιο τάφο καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ τὴ Μέκα. Μὲ τὴν ἐπίσκεψή τους αὐτὴ θὰ ἱκανοποιοῦνε κάθε διαφέρο με τοὺς ἀπαραμίλλους ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς μας συνδυασμένους ὅμως καὶ μὲ τὰ περιεχόμενα τοῦ Λαολογικοῦ μουσείου, ποὺ θὰ περιλαμβάνῃ ὅλα τὰ δημιουργήματα τῆς καλλιτεχνικῆς λαϊκῆς ψυχῆς, ὅπως ἐκδηλώνουνται στὰ προϊόντα τῆς Λαϊκῆς τέχνης.

Νομίζω πὼς θὰ εἴμαστε τὸ πρῶτο κράτος, ποὺ, κοντὰ στ' ἀρχαῖα καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα, θὰ παρουσιάζῃ καὶ σπουδαῖα νέα στοιχεῖα, συγκεντρωμένα ὅμως ὅλα σ' ἕνα χτίριο καὶ κατάλληλα ταχτοποιημένα καὶ εἰδικὰ ταξινομημένα γιὰ μελέτη, γιὰ συσχέτιση καὶ σύγκριση καὶ μὲ τὰ συγκαιρινὰ τῶν γύρω λαῶν.

Τὰ προϊόντα τῆς Λαϊκῆς τέχνης, δημιουργήματα ὅλα τῆς καλλιτεχνικῆς ψυχικῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ λαοῦ μας, θὰ γίνουν ἀσφαλῶς τὸ πιὸ ἑλκυστικὸ δόλωμα γιὰ τὴν προσέλκυση τῶν ξένων. Ἀρκεῖ μονάχα νὰ γίνῃ, φτάνει νὰ συγκροτηθῇ τὸ μουσεῖο καὶ τότε ἡ ψαράδική μας ἀπόχη θὰ εἶνε ὁλοέτοιμη γιὰ νὰ πιάνῃ τὰ τουριστικὰ καραβάνια καὶ νὰ ρίχνῃ τὸ χρυσάφι τους στὸ φτωχικὸ κορβανᾶ μας.

Εἶνε σπουδαῖο κ' ἐκπληκτικὸ συνάμα ποὺ τὸ θεμέλιωμα ἑνὸς ἔργου πολιτισμοῦ παρακολουθεῖται κι' ἀπὸ οἰκονομικὴ ὠφέλεια κι' ὄχι ἀπὸ ταμειακὸ παθητικό, καθὼς εἶνε φυσικὸ νὰ σκέφτεται ὁ καθένας. Αὐτὸ μάλιστα τὸ προνόμιο εἶνε μιὰ συνηγορία παραπάνου γιὰ νὰ γίνῃ τὸ προτεινόμενο Μουσεῖο καὶ μιὰ ἐλπίδα ποὺ δὲν ἀφήνει ἀμφιβολία γιὰ τὴ σύντομη ἀνέγερσή του.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

ΣΤΟΜΑΧΟ - ΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ
ΤΑΞ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
Δρ. Laureat ἰατρικῆς σχολῆς Παρισίων τ. assistant τῆς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς Salpêtrière (καθ. Gosset καὶ Gutman)
Μέλος τῆς στομαχο - ἐντερολογικῆς Ἑταιρείας τῶν Παρισίων.
Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας δέχεται διὰ παθήσεις στομάχου, ἥπατος καὶ ἐντέρων 4—7 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Λυκαβηττοῦ 11. Τηλ. 32-682

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΠΑΡΟΝ, ΑΒΕΒΑΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

7ον

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΔΕΡΙΧΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΑΣ

Εἰς τὸν ἐπισκέπτην τοῦ Τολέδου ἐπιδεικνύουν, ἀκόμη καὶ σήμερον, ἕνα σωρὸν ἐρειπίων, ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ Τάγος στενεύει, διὰ ν' ἁπλωθῇ κατόπιν εἰς τὴν εὔφορον πεδιάδα, τὴν περίφημον τολεδινὴν Βέγα. Εἰς τὰ χαλάσματα αὐτά, ποὺ οἱ κατοπινοὶ Ἰσπανοὶ ποιηταὶ ἔδωσαν τὸ ὄνομα τῶν «Λουτρῶν τῆς Κάβας», ἀναφέρεται ἕνας ἀπὸ τοὺς μεσαιωνικοὺς θρύλους, ποὺ σχετίζεται —καὶ ὡς ἕνα σημεῖον ἐξηγεῖ— μὲ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τοὺς Ἄραβας.

Μὲ τὸ ποιητικὸν ὄνομα Κάβα ἀναφέρεται ἡ ἐξακουσμένη διὰ τὴν ὠμορφιά της Φλωρίδα, ἡ κόρη τοῦ κόμιτος Ἰουλιανοῦ, τιτλούχου τοῦ Βασιλέως Ροδερίχου καὶ διοικητοῦ τῆς Ἱσπανικῆς Ἀφρικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς ἡμάρτησε τυφλωθεὶς ἀπὸ σφοδρότατον ἔρωτα. Ὁ Ἰουλιανός, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῶν Ἰσπανῶν πατρικίων, οἱ ὁποῖοι ἔστελλον τὰ τέκνα των εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Γότθου Βασιλέως διὰ νὰ μορφωθοῦν, ἀπέστειλε τὴν ὡραιοτάτην Φλωρίδα εἰς Τολέδον, ὅπου αὐτὴ ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ἀνώτατον προσωπικὸν τῶν ἀνακτόρων. Ἀλλ' ὁ Ροδέριχος τὴν ἠγάπησε παραφόρως καὶ ὅταν μίαν ἡμέραν τὴν κατέλαβε, διὰ προδοσίας, νὰ λούζεται εἰς τὸν Τάγον, τὴν ἐβίασε. Ἡ κόρη κατώρθωσε νὰ εἰδοποιήσῃ μυστικῶς περὶ τοῦ παθήματός της τὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος καὶ ὡρκίσθη τρομερὰν ἐκδίκησιν. Καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον ὁ Ροδέριχος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἰουλιανὸν νὰ τοῦ στείλῃ μερικὰ κυνηγετικὰ γεράκια, ὁ ἀτιμασθεὶς πατέρας τοῦ ἀπήντησε: «Θὰ σοῦ στείλω ἕνα γεράκι, ποὺ δὲν ἔχεις ἀκούσει ποτὲ νὰ ὁμιλοῦν δι' ὅμοιόν του εἰς τὸν κόσμον». Τὸ πρωτάκουστον αὐτὸ γεράκι, διὰ τὸ ὁποῖον τόσον ἀλληγορικῶς ἐξεφράσθη ὁ Ἰσπανὸς ἀξιωματοῦχος, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ ἐξ Ἀφρικῆς ἐρχόμενος κατακτητής, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰουλιανὸς εὑρίσκετο ἤδη εἰς σχέσεις.

Γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἰουλιανοῦ τούτου — τὸν ὁποῖον ἄλλοι θέλουν Βυζαντινὸν καὶ ἄλλοι Ἱσπανο - βέρβερον — κρατεῖ σκότος. Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸ Τολέδον τὰ ἐρείπια τῶν «Λουτρῶν τῆς Κάβας», δηλαδὴ τὰ λείψανα μιᾶς παλαιᾶς ρωμαϊκῆς γεφύρας τοῦ Τάγου, ὅπου ἡ μεσαιωνικὴ παράδοσις ἐτοποθέτησε τὸν τόπον τοῦ ἐρωτικοῦ μαρτυρίου τῆς ὡραίας Φλωρίδας, δὲν θὰ ἐδίδετο ἴσως ἡ ἀφορμὴ εἰς τὸν σημερινὸν ἐπισκέπτην τῆς Ἰσπανίας καὶ τὸν μελετητὴν τῆς ἱστορικῆς ζωῆς της ν' ἀπασχοληθῇ μὲ τὸ πρόσωπον ἑνὸς προδότου. Μερικοί, ἐν τούτοις, ἱστοριογράφοι υἱοθετοῦν αὐτουσίους τοὺς θρύλους περὶ τῆς διὰ λόγους προσωπικῆς ἐκδικήσεως προδοσίας τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἡ ὁποία τόσον τεράστια ἀποτελέσματα ἔμελλε νὰ ἔχῃ. Κατ' αὐτούς, ὁ Ἰουλιανός, παλαιὸς βυζαντινὸς στρατηγός, ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων ἐκ Ταγγέρης, κατέφυγεν εἰς Θέουταν, ὅπου προσεπάθησε νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἄμυναν τῶν τελευταίων χριστιανικῶν ὑπολειμμάτων τῆς Ἀφρικῆς ἔναντι τοῦ ὁρμητικῶς ἐπερχομένου ἰσλαμικοῦ κύματος. Συνεχῶς πιεζόμενος ὑπὸ τῶν ἀραβοσυριακῶν φαλάγγων καὶ ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τῶν ἀγρίων βερβέρων, καὶ μὴ ἐλπίζων πλέον εἰς βοήθειαν τοῦ εἰς τόσην ἀπόστασιν Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, ἐστράφη πρὸς τὸν πλησιέστερον Χριστιανὸν μονάρχην, τὸν Γότθον Βασιλέα τοῦ Τολέδου. Τοιουτοτρόπως ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ροδερίχου, τῆς ἐπαρχίας του θεωρουμένης πλέον ὡς Ἱσπανογοτθικῆς κτήσεως, δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ προδώσῃ τὸν προστάτην του, διευκολύνας τὴν διαπεραίωσιν τῶν Μουσουλμάνων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀνδαλουσίας.

Ἡ μεταστροφὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ, εὐνοήσαντος εἰς τὸ ἑξῆς τὴν μουσουλμανικὴν ἐπέκτασιν, πρέπει ἴσως ν' ἀποδοθῇ εἰς γεγονότα δυναμικά: Ἡ δύουσα γοτθικὴ μοναρχία ἀπετέλει σκιὰν ἐξουσίας. Αἱ δυναστικαὶ ἔριδες, οἱ θρησκευτικοὶ διωγμοί, καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἐξεγέρσεις προανήγγελλον τὸ σύντομον τέλος της. Ὁ Ἰουλιανός, εὑρισκόμενος ἐγγύτερα πρὸς τὴν συντελουμένην εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ τὴν ἀναπτυσσομένην νέαν κολοσσιαίαν δύναμιν, ποὺ ἔμελλε ἐπ' ἀρκετοὺς αἰῶνας νὰ συνταράξῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου, ἐπροτίμησε, ἀντὶ μιᾶς ματαίας ἀντιστάσεως, μίαν φιλικὴν σύμπραξιν. Ἔτσι ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν Ταρίκ, διοικητὴν τῆς Ταγγέρης, διωρισμένον ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀράβων Μούσα, καὶ τοῦ ὑπέδειξε ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Ἰσπανίας, τὴν ὁποίαν τόσον ἐθαύμαζον καὶ ἐπόθουν οἱ Μουσουλμᾶνοι, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τολμοῦν νὰ τὴν κατακτήσουν, ἦτο πολὺ εὔκολος.

Ὁ Ταρὶκ εἰσήκουσε τὰς εἰσηγήσεις ταύτας καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ὡδήγησεν, ἐπὶ μικρῶν σκαφῶν καὶ κατὰ μικρὰ τμήματα, διὰ νὰ μὴ κινήσῃ τὰς ὑποψίας τῶν Ἰσπανῶν, ὁλόκληρον σῶμα μουσουλμανικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰσπανίας. Οἱ ἀποβιβαζόμενοι ἐκρύπτοντο εἰς τὰς ἀποκρήμνους ἀκτὰς καὶ ἀνέμενον τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀρχηγοῦ των, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεβιβάσθη πράγματι εἰς Γιβραλτάρ, ἡγούμενος τοῦ τελευταίου τμήματος τοῦ στρατοῦ του. Ὁ Ταρὶκ ἐπροχώρησεν ἄνευ ἀντιστάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην. Διὰ νὰ τρομοκρατήσῃ δὲ τοὺς Ἰσπανούς, διέταξε τοὺς στρατιώτας του νὰ τεμαχίσουν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ νὰ βράσουν τὰς σάρκας των σὲ μεγάλα καζάνια. Ἀφῆκε κατόπιν ἐλευθέρους τοὺς ἐπιζῶντας αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι εἶχον παρακολουθήσει τὸ φρικῶδες θέαμα τοῦ τεμαχισμοῦ τῶν ὁμοεθνῶν των. Καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες αἰχμάλωτοι διέδοσαν εἰς ὅλην τὴν χώραν, ὅτι στῖφος ἀνθρωποφάγων κατέλαβε τὰς νοτίους ἐπαρχίας. Ὁ τρόμος, τὸν ὁποῖον ἐνέσπειρον αἱ διηγήσεις τῶν αἰχμαλώτων, παρέλυε κάθε ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν Γότθων κυριάρχων τῆς Ἰσπανίας. Αἱ πόλεις ἔπιπτον ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην εἰς τὸν ὀλιγάριθμον στρατὸν τοῦ Ταρίκ. Ὁ Ροδέριχος, ἐπελθὼν ἐναντίον του διὰ πολυαριθμοτάτου στρατοῦ, ἡττήθη κατὰ κράτος, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στρατοῦ του τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐλιποτάκτησε. Ὁ Ταρὶκ κατέλαβε τὸ Τολέδον, πρωτεύουσαν τοῦ γοτθικοῦ βασιλείου καὶ ἐπροχώρησε μέχρι τῆς Γκουανταλαχάρας, ὅπου τὸν ἐπρόφθασεν ὁ ἀρχηγός του Μούσα, ὁ ὁποῖος, πληροφορηθεὶς τοὺς εὐκόλους θριάμβους τοῦ ἀξιωματικοῦ του, ἤρχετο νὰ τεθῇ αὐτοπροσώπως πλέον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ δρέψῃ ὁ ἴδιος τὰς δάφνας. Ὁ Μούσας ἐξηκολούθησε τὴν θριαμβευτικὴν πορείαν, καταλαβὼν πλείστας πόλεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Σαραγόσσαν, διὰ τῆς κοιλάδος δὲ τοῦ Ἔβρου ποταμοῦ ἔφθασε μέχρι τῆς χώρας τῶν Φράγκων. Κατ' αὐτὸν τὸν ἄδοξον τρόπον καὶ δίχως νὰ ἀντιτάξῃ σημαντικὴν ἀντίστασιν, ὁλόκληρος ἡ Ἱσπανία περιῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι εὕρηκαν εἰς τὴν χώραν ἀμυθήτους θησαυροὺς καὶ λάφυρα, ἀντάξια τῆς ἀνατολικῆς φαντασίας των. Καὶ εἰς τοὺς χριστιανοὺς ἀπέμειναν παρὰ τὰ ὄρη τῆς Γαλικίας καὶ αἱ ἀκταὶ τῆς βασκικῆς χώρας. Εἰς τοὺς δυσπροσίτους αὐτοὺς τόπους συνεκεντρώθη ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν Ἱσπανίαν. Εἰς αὐτοὺς κατέφυγον οἱ Ἰσπανοὶ πατριῶται, οἱ ὁποῖοι θὰ διατηρήσουν ἐπὶ ἑπτὰ αἰῶνας—ὅσον διήρκεσεν ἡ μουσουλμανικὴ κατάκτησις— ἄσβεστον τὴν φλόγα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Ἐκεῖ, ὅπως ἤδη ἐσημειώσαμεν, εἰς τὸ Σαντιάγο ντὶ Κομποστέλλα θὰ ἱδρυθῇ τὸ ὁμώνυμον τάγμα τῶν ἱπποτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ διεξαγάγῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τῆς ἀνακαταλήψεως τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν. Ἀλλ' ἕως τότε θὰ χρειασθῇ νὰ παρέλθουν ἑπτακόσια ὁλόκληρα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα εἷς ξένος κατακτητὴς θὰ παρατείνῃ τὴν μὲ τὸ συναίσθημα τῆς προσωρινότητος ἐπιχειρηθεῖσαν ἐπιδρομήν. Πράγματι, οἱ μουσουλμᾶνοι, παρὰ τὴν εὔκολον ὑποταγὴν τῆς χώρας, αἰσθάνονται ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι των δὲν εἶνε σταθεραὶ καὶ ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ χώρα, πρὸς τὸ κλίμα καὶ τὴν ζωὴν τῆς ὁποίας δὲν θὰ δυνηθοῦν ποτὲ νὰ προσαρμοσθοῦν, εἶνε καὶ θὰ τοὺς μείνῃ πάντοτε ξένη. Μεταξὺ κατακτητοῦ καὶ ὑποδούλου ὑψοῦνται ἀδιάβατοι φραγμοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐμποδίσουν διὰ παντὸς τὴν ἀφομοίωσιν. Πλὴν τῆς θρησκείας, καὶ λόγοι πολιτισμοῦ καὶ παραδόσεων κρατοῦν εἰς ἀπόστασιν τοὺς δύο λαούς. Οἱ μουσουλμᾶνοι ἐκλεκτοὶ τοῦ Προφήτου, ἀποστρέφονται τοὺς χριστιανούς, τοὺς «ἀπίστους»· ὁμοίως, οἱ χριστιανοί, ὀπαδοὶ τῆς μόνης ἀληθοῦς, κατὰ τὴν πίστιν των, θρησκείας, ἀπεχθάνονται τοὺς «ἀπίστους». Οἱ ἀρνησίθρησκοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀρνηθοῦν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ κοινωνικά, φορολογικὰ καὶ πολιτικὰ προνόμια τῶν μωαμεθανῶν, δὲν θ' ἀποτελέσουν σημαντικὴν μερίδα τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ τόσον παταγώδης κατάρρευσις τῆς γοτθικῆς μοναρχίας καὶ ἡ τόσον ταχεῖα κατάκτησις τῆς Ἱσπανίας ἀπὸ τοὺς μουσουλμάνους ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ μὴ διαλευκανθέντα προβλήματα τῆς Ἱστορίας. Ἡ θριαμβευτικὴ πορεία ὀλιγαρίθμου μουσουλμανικοῦ στρατοῦ ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς εἰρηνικὴν ἐπιδρομήν, παρὰ πρὸς ξενικὴν κατάκτησιν. Καὶ πρὸς δικαιολογίαν τοῦ παραδόξου τούτου ἱστορικοῦ φαινομένου ἦτο ἀπαραίτητος ἡ διήγησις περὶ τῆς προδοσίας τοῦ Ἰουλιανοῦ, δηλ. περὶ διευκολύνσεως τῶν μουσουλμάνων ὑπὸ τῶν ἐντοπίων. Ἀλλ' ἡ διευκόλυνσις αὐτὴ ἦτο κάτι περισσότερον ἀπὸ μίαν ἁπλῆν προσωπικὴν προδοσίαν: εἶνε βεβαιωμένον ὅτι οὔτε οἱ εὐγενεῖς, οὔτε ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων συνεκινήθη ἀπὸ τὰς εἰδήσεις περὶ τῆς ἰσλαμικῆς ἐπιδρομῆς. Ἀπ' ἐναντίας, πολλαὶ πόλεις ἔσπευσαν νὰ παραδοθοῦν εἰς τὸν κατακτητήν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ πληθυσμὸς διέκειτο μὲ ἐξαιρετικὴν συμπάθειαν. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ βασιλέως Ροδερίχου, οἱ ὁποῖοι διεξεδίκουν τὸν θρόνον, ὑπεβοήθησαν τὴν ἰσλαμικὴν κατάκτησιν, ἐλπίζοντες ὅτι, ἀφοῦ οἱ ἄγριοι Ἀφρικανοὶ κορεσθοῦν εἰς τὰ λάφυρα καὶ θησαυρούς, θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἑστίας των, ἀφήνοντες τὸν θρόνον τῆς Ἱσπανίας εἰς τοὺς νομίμους διεκδικητάς του. Ὁ πληθυσμός, ἐξ ἄλλου, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων ἔβλεπε τοὺς Ἄραβας κατακτητὰς ὡς ἀπελευθερωτάς του ἀπὸ τῆς δουλείαν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν φεουδαρχῶν. Τὴν τρομερὰν αὐτὴν πλάνην τῆς γοτθικῆς Ἱσπανίας θὰ ἴδωμεν νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνῃ μεταγενεστέρως καὶ ἡ μουσουλμανικὴ Ἱσπανία. Ὅταν ἀναφαίνεται κάποιος κίνδυνος ἐκ μέρους κάποιου χριστιανοῦ ἡγεμόνος, οἱ χαλίφαι καὶ οἱ Μαυριτανοὶ βασιλίσκοι θὰ ἐπικαλοῦνται τὴν ἀφρικανικὴν ἐνίσχυσιν· ὅταν ὅμως θὰ θέλουν ν' ἀπαλλαγοῦν τοῦ συμμάχου των, οὗτος θὰ μεταβάλλεται εἰς κατακτητήν. Αὐτὴ εἶνε ἡ τραγικὴ μοῖρα τῆς Ἱσπανίας, ὅπως εἴδομεν εἰς προηγουμένην συνέχειαν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη τῶν πρώτων Γότθων βασιλέων, οἱ ὁποῖοι ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν τοῦ Βυζαντίου. Καὶ ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ διαπίστωσις, ἡ ἐπὶ αἰῶνας χρησιμοποίησις τῶν ξένων εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς Ἱσπανίας ἀγῶνας, πλαισιώνει τὴν σημερινὴν ἐνεργὸν ἀνάμιξιν τῶν ξένων εἰς τὸν ἄγριον ἐμφύλιον πόλεμον...

Ἐκ τῶν προηγουμένων, καθίσταται φανερόν, ὅτι ἡ μουσουλμανικὴ κατάκτησις τῆς Ἱσπανίας δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἓν τυχαῖον γεγονός, ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἔξω τῆς χώρας ἀναπτυχθείσας νέας δυνάμεις, ἀλλ' ὡς ἀναγκαία συνέπεια τῶν ἐσωτερικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας. Ἡ προδοσία τοῦ Ἰουλιανοῦ — εἴτε ἔλαβε πράγματι χώραν, εἴτε ὄχι — ἐκφράζει κάποιαν βαθυτέραν ἀλήθειαν: τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἰσπανικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἀραβικὴν κατάκτησιν. Οἱ Μουσουλμᾶνοι οἱ ὁποῖοι ἐντὸς μόνον ἑπτὰ ἐτῶν κατώρθωσαν νὰ καθυποτάξουν μίαν ἀπέραντον χώραν, δὲν ὑπεστηρίζοντο μόνον ἀπὸ τὸ ἕτερον τῶν δύο κομμάτων, ποὺ διεξεδίκουν, ὡς ἀνεφέραμεν, τὸ βησιγοτθικὸν στέμμα, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν υἱῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ροδερίχου ἐκθρονισθέντος Βασιλέως Βιτίζα. Οἱ Μουσουλμᾶνοι ὑπέσχοντο κατηγορηματικῶς εἰς τοὺς ἰσπανικοὺς πληθυσμούς, ὅτι ἂν ἀναγνωρίσουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ Χαλίφου, θὰ σεβασθοῦν τὴν θρησκείαν των, τὴν γλῶσσαν των, τοὺς νόμους των, τὰ ἔθιμά των. Καὶ οἱ στενάζοντες ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Γότθων βαρώνων καὶ καθολικῶν κληρικῶν δουλοπάροικοι, ὅπως καὶ οἱ ὑπὸ συνεχεῖς σκληροτάτους διωγμοὺς ζῶντες Ἑβραῖοι, ἤκουσαν τὴν φωνὴν τῶν κατακτητῶν ὡς κήρυγμα ἀπελευθερώσεως. Εἶνε δὲ βεβαιωμένον, ὅτι, ὑπὸ τοὺς Μουσουλμάνους, ἡ θέσις τῶν δουλοπαροίκων, καθὼς καὶ τῶν Ἑβραίων, ἐβελτιώθη. Οἱ Ἑβραῖοι μάλιστα ἐπέτυχον πλήρη ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων εἰς μεγάλην κλίμακα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὸν στρατόν. Τὰς ὑπηρεσίας ταύτας τῶν Ἑβραίων πρὸς τὸν κατακτητὴν οἱ Ἰσπανοὶ θὰ χαρακτηρίσουν κατόπιν ὡς ἐθνικὴν προδοσίαν· καὶ μὲ αὐτὰς ὡς ἱστορικὴν δικαιολογίαν θὰ διατάξουν, ὡς θὰ ἴδωμεν, μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν, νέους φρικτοτέρους διωγμούς.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἐπραγματοποιεῖτο ἡ μουσουλμανικὴ κατάκτησις τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου. Οἱ νέοι κύριοι ἔπρεπε νὰ φροντίσουν διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς ἐγκαταστάσεώς των.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Γενικὴ ἄποψις τῆς Ἄβιλα, περὶ τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσεται κατ' αὐτὰς ἐξαιρετικὴ δραστηριότης τῶν ἀλληλομαχομένων Ἰσπανῶν. Ἡ πόλις, ἔχουσα σήμερον 12.000 κατοίκους, περιβάλλεται ἀκόμη ἀπὸ τὰ τείχη της, τὰ ὁποῖα ἀνηγέρθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης Σταυροφορίας

ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἑωρτάσθη ἡ ἐθνική μας ἑορτὴ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ἑλληνικὰ χρώματα ἀνεφάνησαν καθ' ὅλην τὴν πόλιν καὶ αἱ τέσσαρες μυριάδες τῶν Ἑλλήνων κατοίκων αὐτῆς ἐπανηγύρισαν τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον μὲ πραγματικὸν ἐνθουσιασμόν. Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ἐτελέσθη ἡ δοξολογία ὑπὸ τοῦ Μακ. Πατριάρχου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Τριπόλεως καὶ Καρθαγένης, ἡ συγκέντρωσις τοῦ ὁμογενοῦς κόσμου προσέλαβε τὸν χαρακτῆρα πραγματικοῦ συναγερμοῦ. Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστη ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας, ὁ γεν. πρόξενος κ. Διαμαντόπουλος καὶ αἱ λοιπαὶ προξενικαὶ καὶ δικαστικαί μας Ἀρχαί, τὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἑλληνικῶν σωματείων μετὰ τῶν λαβάρων των, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ξένοι πρόξενοι καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμὸν προσέθετε καὶ ἡ ὡραία παράστασις τῶν μαθητῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν Ἑλλήνων προσκόπων. Ἡ ἑλληνικὴ φιλαρμονικὴ ἀνέκρουε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἄλλα θούρια. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ἀπ' ἄμβωνος ὁ Μακ. Πατριάρχης Νικόλαος, προκαλέσας δάκρυα πατριωτικῆς συγκινήσεως. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας ἐπεσκέφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Σιάτμπι ἐγένετο ὡραία ἑορτὴ μὲ συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν 2200 Ἑλλήνων μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἔψαλαν διάφορα ἐθνικὰ τραγούδια καὶ ἐξετέλεσαν ὡραίαν παρέλασιν. Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ἐπίσης ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας, ὁ γεν. πρόξενος κ. Διαμαντόπουλος ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικόν. Τὴν ἑσπέραν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν παρέθεσεν εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τοῦ ζαχαροπλαστείου «Ἀθήναιον» γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐξεφωνήθησαν πατριωτικοὶ λόγοι.

◆

Μὲ ἴσην μεγαλοπρέπειαν ἑωρτάσθη ἡ ἐθνικὴ ἐπέτειος καὶ εἰς τὸ Κάϊρον. Ἡ ἑλληνικὴ Φιλαρμονική, διελθοῦσα ἀπὸ τῆς πρωΐας τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς αἰγυπτιακῆς πρωτευούσης καὶ παιανίζουσα ἐθνικὰ θούρια, ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ γενικοῦ συναγερμοῦ τῶν Ἑλλήνων παροίκων, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὸν ἑλληνικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου ἐψάλη ἡ δοξολογία, χοροστατοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀξώμης καὶ Σιναίου. Τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησε δεξίωσις τῶν μελῶν τῆς παροικίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν. Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ὡμίλησεν ὁ πρεσβευτὴς κ. Δελμοῦζος, τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἐθνικῆς μας ἐπετείου καὶ καταλήξας μὲ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

◆

Μὲ ἐξαιρετικὸν ἐπίσης ἐνθουσιασμὸν ἑωρτάσθη ἡ ἐθνικὴ ἐπέτειος καὶ εἰς Πόρτ-Σαΐδ, Σουέζ, Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Τάνταν καὶ λοιπὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ὑφίστανται ἀκμάζουσαι ἑλληνικαὶ παροικίαι. Παντοῦ αἱ πατριωτικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν Ἑλλήνων προσέλαβον ἐφέτος χαρακτῆρα ἐξαιρετικῶς ἐνθουσιώδη.

◆

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὸ Κάϊρον καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ὑφίστανται ἑλληνικαὶ παροικίαι, ἐτελέσθησαν μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀποχωσάντων ἐθνικῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν εὐεργετῶν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Τὰ μνημόσυνα, τόσον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὸ Κάϊρον, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις προσέλαβον ἐθνικὸν χαρακτῆρα, μὲ ἀσφυκτικὴν συρροὴν εἰς αὐτὰ τῶν ὁμογενῶν, τιμώντων τὴν μνήμην τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν.

◆

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐσημειώθη πρὸ πενθημέρου παρὰ τὸ ἰταλικὸν προξενεῖον ἄγριον δρᾶμα, μὲ δράστην καὶ θῦμα Ἕλληνας. Ὁ Ἰωάννης Σπέντζας, συνιδιοκτήτης ἐμπορικοῦ καταστήματος εἰς τὴν ὁδὸν Ἀνταρίν, ἐφόνευσε, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ τρὶς διὰ περιστρόφου, τὸν Κύπριον δερματέμπορον Ἰωάννην Ἰωαννίδην. Τοῦ φόνου προηγήθη ὀξεῖα λογομαχία μεταξὺ δράστου καὶ θύματος, τοῦ δευτέρου ἀποδώσαντος εἰς τὸν πρῶτον τὴν ἀποστολὴν δυσφημιστικῆς δι' αὐτὸν ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν του κατέφυγεν εἰς τὸ ἰταλικὸν προξενεῖον, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὁποίου παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἀνακρινόμενος κατέθεσεν ὅτι ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ θύματος καὶ ἀμυνόμενος ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ. Τακτικῶν ἀνακρίσεων θὰ ἐπιληφθῇ ἡ προξενικὴ μας ἀρχή, πρὸς τὴν ὁποίαν παρεδόθη ὁ δράστης καθ' ὃ Ἕλλην ὑπήκοος.

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

7ΟΝ

Ὅλα τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ ὅλα τὰ στελέχη τοῦ περσικοῦ πυροβολικοῦ θὰ ἐτίθεντο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Φαβιέρου εἰς τὸ Ἰσπαχάν. Ὁ Σάχης τοῦ ἔδωσε πλήρη δικαιοδοσίαν διὰ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔκρινε ἀναγκαῖα. Ἐκτὸς τούτου, ἐπιθυμῶν νὰ μιμηθῇ τὸν «ἀδελφόν του Ναπολέοντα» εἰς τὸ ζήτημα τῶν παρασημοφοριῶν, ὁ Σάχης ἐπαρασημοφόρησε καὶ αὐτὸς τὸν Φαβιέρον μὲ τὸ παράσημον τοῦ «Ἀνατέλλοντος Ἡλίου» δευτέρας τάξεως. «Ἐκεῖνος ποὺ παρασημοφορεῖται μὲ τὸν «Ἀνατέλλοντα Ἥλιον» δευτέρας τάξεως, ὑψοῦται μέχρι τῆς Σελήνης! εἶπεν ὁ Φαθ Ἀγᾶ εἰς τὸν ἥρωά μας. Ἐκεῖνος ποὺ λαμβάνει τὸν «Ἀνατέλλοντα Ἥλιον» πρώτης τάξεως ὑψοῦται μέχρι τοῦ Ἡλίου!..»

Ὁ Φαβιέρος ἦτο πράγματι κατενθουσιασμένος. Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον ἐπρόκειτο νὰ κατέλθῃ ἀτυχῶς ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Περσικῆς Σελήνης εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς περσικῆς πραγματικότητος.

V

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐγένετο δεκτὸς ὡς μέλος εἰς τὴν ἀποστολὴν Γκαρντὰν ὁ Φαβιέρος εἶχε προβλέψει ὅτι πιθανῶς εἰς τὴν Περσίαν θὰ τοῦ ἀνέθετον τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ περσικοῦ πυροβολικοῦ καὶ διὰ τοῦτο εἶχε ἀσχοληθῆ εἰς τὸ νὰ συντάξῃ ἕνα σχέδιον. Εἶχε μάλιστα στείλει ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος καὶ ἕνα ὑπόμνημα εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Πυροβολικοῦ τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς στρατηγὸν Περνετύ.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως τὸ ἔργον ποὺ εἶχεν ἀναλάβει ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς συνίστατο εἰς τὴν «δημιουργίαν» τοῦ περσικοῦ πυροβολικοῦ καὶ ὄχι ἁπλῶς εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσίν του.

Τὸ περσικὸν πυροβολικὸν δὲν ὑπῆρχε. Δὲν ἦτο τίποτε. Τὸ σύνολον τῶν στελεχῶν δὲν ἔφθανε τοὺς 150 ἄνδρας καὶ τὸ ὑλικὸν ἦτο γελοῖον. Τὰ κανόνια ἦσαν κάτι μικροσκοπικὰ πρωτόγονα ὅπλα, φορτωθέντα ἐπάνω σὲ καμήλες, ποὺ ἐχρησίμευαν ὡς κιλλίβαντες. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ κωμικὰ πυροβόλα, δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἕνα καὶ μόνον πραγματικὸν πυροβόλον ρωσικῆς κατασκευῆς, ποὺ οἱ Πέρσαι εἶχον λαφυραγωγήσει εἰς μίαν μάχην μὲ τοὺς Ρώσους. Ὁ Σάχης ἐδείκνυεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ πυροβόλον αὐτὸ λόγῳ τῆς εὐθυβολίας του καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Φαβιέρον νὰ τοῦ κατασκευάσῃ εἰς τὸ Ἰσπαχὰν πενήντα πυροβόλα ὅμοια μὲ τὸ ρωσικὸν αὐτὸ λάφυρον. Καὶ ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἔδωσεν αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν χωρὶς κανένα δισταγμόν.

Δίδων ὅμως τόσον γρήγορα τὴν ὑπόσχεσίν του ὁ Φαβιέρος διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἶχε φανῆ ὑπερβολικὰ παράτολμος. Πράγματι, μόλις ἔφθασεν εἰς τὸ Ἰσπαχάν, ἀντελήφθη κατάπληκτος, ὅτι ὑπῆρχε μία ἀπόλυτος ἔλλειψις ὅλων τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν καὶ ὅλων τῶν στελεχῶν.

Δὲν ὑπῆρχον οὔτε αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατασκευὴν πυροβόλων πρῶται ὗλαι, οὔτε μηχανήματα, οὔτε χυτήρια, οὔτε εἰδικευμένοι ἐργάται, οὔτε εἰδικοὶ ἀξιωματικοὶ ἢ δυνάμενοι νὰ εἰδικευθοῦν. Δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἕνας ἐργάτης εἰς θέσιν νὰ τὸν βοηθήσῃ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοῦ ἁπλουστέρου ἐξαρτήματος ἑνὸς πυροβόλου. Εὑρίσκετο ἔτσι ἐνώπιον μιᾶς καταστάσεως τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε προβλέψει διότι οὐδέποτε εἶχε φαντασθῆ ὅτι ἡ ἰσχυρὰ καὶ πλουσία Αὐτοκρατορία τῆς Περσίας θὰ ἐστερεῖτο τόσον ἐντελῶς ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν καὶ ὅλων τῶν στοιχειωδῶν μέσων.

Ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἀπελπισθῇ καὶ ν' ἀποσύρῃ τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ εἶχε δώσει στὸν Σάχη; Ἡ ἀπελπισία ἦτο αἴσθημα ἄγνωστον εἰς τὴν ψυχὴ τοῦ ἥρωός μας. Οὐδέποτε εἶχε διανοηθῆ νὰ παραιτηθῇ μιᾶς ἐπιχειρήσεως καὶ ν' ἀθετήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του. Ἐνῷ εἰς τὴν θέσιν του κάθε ἄλλος ἄνθρωπος θ' ἀπεθαρρύνετο, αὐτὸς τοὐναντίον δὲν ἔχασε καθόλου τὸ θάρρος του. Ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του δημιουργῶν μόνος του καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ περσικὸν πυροβολικόν.

Καταβάλλων πράγματι ἀφανταστους προσπαθείας ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀποδεικνύων ὅτι ἦτο ἕνας πραγματικὸς «Γίγας τῆς δράσεως», ἐπεχείρησεν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δημιουργήσῃ τ' ἀναγκαῖα στελέχη, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐξεύρῃ τὰς ἀναγκαίας πρώτας ὕλας καὶ μηχανήματα: Ἔργον πραγματικῶς ἡράκλειον.

Καὶ οὕτως ὁ Φαβιέρος διὰ νὰ μορφώσῃ τοὺς Πέρσας ἐργάτας, ἔγινεν ὁ ἴδιος ξυλουργός, κτίστης, σιδηρουργός, χύτης... Χάρις εἰς τὴν καταπληκτικήν του ἐνεργητικότητα, κατώρθωνε νὰ φέρῃ εἰς πέρας κάθε ἐργασίαν ποὺ ἀνελάμβανεν ἂν καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν ζωήν του εἶχε καταγίνει εἰς αὐτήν. Ταὐτοχρόνως δὲ ἐδίδασκε καὶ τοὺς Πέρσας ἐργάτας.

Μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος, εἶχε κατορθώσει νὰ σχηματίσῃ ἕνα ἐπιτελεῖον ἀπὸ βοηθοὺς Πέρσας τεχνίτας οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁπωσδήποτε εἰς θέσιν νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὸ δυσχερέστατον ἔργον του. Εἶνε δύσκολον διὰ τοὺς ἀμυήτους εἰς τὰ μυστικὰ τῆς κατασκευῆς πυροβόλων συμφώνως μὲ τὴν τεχνικὴν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, νὰ φαντασθοῦν τὰς τρομερὰς δυσχερείας ποὺ παρουσίαζεν ἡ κατασκευὴ χαλκίνων πυροβόλων ὅταν ἰδίως δὲν ὑπῆρχον τὰ κατάλληλα ἐργαλεῖα.

(Ἀκολουθεῖ)

Ραδιόφωνον

ΤΕΤΑΡΤΗ, 31)3)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΓΕΡΜΑΝ. ΠΟΜΠΟΣ (κχ. 191, μ. 1571) 11 μ. μ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 11 μ. μ.

ΠΑΡΙΣΙ (κχ. 695, μ. 432). 8.45, 9.30, καὶ 12.30 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200 μ. 1500). 10.45 μ. μ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 7 μ.μ. Ποικίλη ἀπογευματινή. 8 μ.μ. Μεγάλη συναυλία ὀρχήστρας. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.30 μ.μ. Δίσκοι. 6.15 μ.μ. Συναυλία σολίστ. (Μουσικὴ καὶ τραγούδι). Ἄριες ἀπὸ μελοδράματα. 7.20 μ.μ. Δίσκοι. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου τοῦ Σοπέν. 11.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδι. 12 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 7 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 8.50 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ. 9.20 μ.μ. Δίσκοι. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ ὄπερες. 11.20 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 7 μ.μ. Ποικίλη ἀπογευματινή. 8.15 μ. μ. Εὔθυμη μουσικὴ τοῦ Χάϋδν. 10 μ.μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 8.15 μ.μ. Δίσκοι. Τραγούδια τῆς Γαλλ. Ἑλβετίας. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. (Μόζαρτ: Συμφωνία. Χάϋδν: Στρατιωτικὴ Συμφωνία. Μπετόβεν: Συμφωνία Νο 1). 10.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6 μ. μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Ι. Ριναλδίνη. (Σοπράνο, βιολί, πιάνο, κουαρτέττο). 8.25 μ. μ. «Ὁ Φτωχὸς Φοιτητής». Κωμικὴ ὄπερα τοῦ Μιλλαίκερ. 12 μ.μ. Δίσκοι Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ χορός.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 11.15 μ. μ. Πιάνο. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.30 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 7.55 μ.μ. Φλάουτο. 8.30 μ.μ. «Γιάνος Βίτες», ὀπερέττα τοῦ Κάς. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12.10 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. (κχ. 357, μ. 840). 9.45 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην Μουσικὴν Σχολήν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 160, μ. 1875). 7 μ.μ. Ρουμανικὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσική. 8 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9.20 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ. 10.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 10 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Γιόζεφ Χάϋδν. 11.40 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 8.20 μ.μ. Τραγούδια τῆς Ἀνοίξεως. 10 μ.μ. Ποικίλον καμπαρέ. 11.30 μ.μ Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200. μ. 1500). 9.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ Ἐδιμβοῦργον. (Μόζαρτ: Εἰσαγωγὴ «Μαγευμένου Αὐλοῦ». Μπετόβεν: 5η Συμφωνία. Χίντεμιθ: Κοντσέρτο. Ραβέλ: Δάφνις καὶ Χλόη). 12.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ τραγούδι. 1 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 10 μ.μ. Βαριετέ. 10.45 μ.μ. Ἀνδρικὴ χορῳδία. 11.30 μ.μ. Δίσκοι. 12.25 μ.μ. Χορός.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 10 μ.μ. «Σικελικὸς Ἑσπερινός», ὄπερα τοῦ Βέρντι.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 6 μ.μ. Δίσκοι. 11.20 μ.μ. Συναυλία τρίο καὶ βαρυτόνου. 12 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 105, μ. 283). 8.45—9.35 μ.μ. Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΠΑΡΙ-ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 7.30 μ.μ. Τραγούδι. 7.45 μ.μ. Πιάνο. 9 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Ἀκρόασις ὄπερας. Ἀπὸ τὴν «Ὄπεραν τῶν Παρισίων.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 6.50 μ.μ. Δίσκοι. 8.20 μ.μ. Ποικίλη ἐκπομπή. 11.20 μ.μ. Πιάνο. (Ντβόρζακ: «Ποιητικὴ διάθεσις». Φαΐρστερ: Ἀναμνήσεις). 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

HIS MASTER'S VOICE

Ἀριθ. Δίσκου Α.Ο. 2377

1) Ἑλενάκι μου, Ἑλενάκι μου
Λένα Μαθῆ - Λουντιάνα

2) Χωρὶς ποτὲ νὰ πιῶ κρασί.
Λένα Μαθῆ - Ντὲ Ροζὲ

COLUMBIA

Ἀριθ. Δίσκου D.G. 6277

1) Γιατί δὲν μ' ἀγαπᾶς, ταγκό.

2) Τὸ τραγούδι σου κιθάρα, ταγκό.
Chitara Romana
Ἀγγέλα Λυκιαρδοπούλου - Ντὲ Ροζὲ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς καὶ εἰδικῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν ἐκσκαφῶν, σκελετοῦ μπετὸν ἀρμέ, λιθοδομῶν καὶ πλινθοδομῶν, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Καραγεώργη τῆς Σερβίας 10—12 οἰκοπέδου του.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 12ην Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Μ. Τ. Β. Ν. (Βαλαωρίτου 11α΄) ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων συμμετοχῆς καθ' ἑκάστην (9—14).

(Ἐκ τοῦ Μ. Τ. Β. Ν.)

Σ. Ε. Κ.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΚΛΙΝΑΜΑΞΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἀπὸ 2ας προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου θὰ κυκλοφορῇ διὰ τῶν ταχειῶν ἁμαξοστοιχιῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης καὶ τανάπαλιν κλινάμαξα τρίτης θέσεως.

Δικαίωμα καταλήψεως θέσεως ἐν τῇ κλινάμαξῃ ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 115, δι' οἱονδήποτε τμῆμα διαδρομῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Θεσσαλονίκην ἢ ἀντιστρόφως.

Δικαίωμα κρατήσεως θέσεως δραχμαὶ 5.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς Γραφεῖον Ἐκδόσεως Εἰσιτηρίων καὶ Πληροφοριῶν Σ. Ε. Κ., Πανεπιστημίου 39, ἀριθμὸς τηλεφώνου 28-452.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ: 30846 30349 42-311

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ ΚΟΣΤΟΣ
Χάρις εἰς τοὺς ΙΜΑΝΤΑΣ
ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΚ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ
Διὰ κάθε κίνησιν ὁ κατάλληλος τύπος ΙΜΑΝΤΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
«Α. Τ. Ε.» Ἀνών. Ἑταιρεία ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΤΡΑΚΤΕΡ - ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
Πατησίων 32
Τηλέφ. 30-349
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φίλωνος 31
Τηλέφ. 42-311

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LTD
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ-ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἤ

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τότε ὁ Γιῶργος ἔτρεξε καὶ γέμισε κ' ἕνα δεύτερο ποτῆρι. Κ' ἡ Μαρία ξαναβγῆκε στὴν ταράτσα. Ὅλες οἱ γειτόνισσες τρέξανε νὰ δοῦνε πῶς θὰ ἔκαμνε τὴν τουαλέτα της ἡ ξένη. Κ' ἡ μικρὴ Χριστίνα γιὰ νὰ μὴ μείνῃ πίσω στὴν καθαριότητα, ἔγυρε τὴ στάμνα κ' ἔβρεξε ἕνα πανάκι καὶ μ' αὐτὸ ἔτριψε τὸ μοῦτρο της.

Μόλις βγῆκε στὸ δρόμο ἡ Μαρία, ἔμαθε ὅλα τὰ καθέκαστα: «ὁ Πέτρος σου τράβηξε κατακεῖ».

»Τὸν ρώτησα: ποῦ πάει; καὶ μοῦ ἀπάντησε, πὼς οὔτε κι' αὐτὸς δὲν ξέρει Φαίνεται, πὼς τοῦ ἄρεσε ἡ θάλασσα... Μὴν πᾷς ἀπ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι, θὰ χαθῇς.. Νὰ σοῦ δώσω τὸν μικρὸν νὰ σ' ὁδηγήσῃ ;.... Πάρε τὸ γαϊδοῦρι, γιατὶ εἶνε μιὰ ὥρα δρόμος...» Ἡ Μαρία δὲ δέχτηκε οὔτε τὸν ὁδηγὸ οὔτε τὸ γαϊδοῦρι καὶ τράβηξε μονάχη της τὸ δρόμο. Μόλις εἶχε δρασκελίσει τὸ πρῶτο ὕψωμα κι' ἄκουσε πίσω της μιὰ φωνή: «Μαρία! Μαρία!...» Ἡ Μαρία στάθηκε. Μιὰ γυναῖκα ἔτρεξε κοντά της μ' ἀνοιχτὲς τὶς ἀγκάλες :

— Μοῦ εἴπανε, πὼς δὲν κολάτσισες τίποτες. Πάρε τοὐλάχιστο αὐτὸ τὸ τσαμπὶ τὸ σταφύλι, νὰ μὴ λιγωθῇς στὸ δρόμο ἀπὸ τὴν πεῖνα... καὶ νὰ σοῦ σταθῇ γουρλίδικο.

Μόλις ἔβγαινες λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, βρισκόσουνα σὲ τέλεια ἐρημιά. Ὁ βαθὺς δρόμος ὡδηγοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ σειρὲς δέντρα, δεξιὰ κι' ἀριστερά του, στ' ἀμπέλια. Μὰ μόλις ξεπερνοῦσες τὸν τελευταῖο φράχτη, τελειώνανε τὰ δέντρα καὶ χανότανε κάθε ἴσκιος. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὁ δρόμος γέμιζε πέτρες, ἤτανε δυσκολοπάτητος κι' ἅμα ἔφτανε ὡς τὴν κορφὴ τοῦ λόφου, τελείωνε ἀπότομα χωρὶς κανένα λόγο. Ἀπ' ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσανε μερικὰ μονοπάτια ἀβέβαια καὶ μὲ πολλὰ στριψίματα. Δὲν ἤξερες ποιὸ νὰ διαλέξῃς. Ὅμως ἤτανε ἀδύνατο καὶ νὰ χαθῇς. Ἡ θάλασσα φαινότανε πολὺ κοντά, ξεχωρίζανε οἱ κυματισμοὶ τῆς ἀμμουδιᾶς, ὁ ἄσπρος ἀφρὸς στ' ἀκρογιάλι καὶ στὸ βάθος μποροῦσε κανεὶς ἀκόμα νὰ παρακολουθήσῃ τὸ γρήγορο πέταμα τῶν γλάρων, ποὺ παίζανε ξυστὰ μὲ τὸ νερό.

Κι' ὅμως τὸ ὅτι φαινότανε κοντὰ ἡ θάλασσα ἤτανε μιὰ ἀπάτη τοῦ ματιοῦ. Θὰ ἔπρεπε νὰ κατεβαίνῃ κανεὶς πολλὴν ὥρα ἀκόμα τὴν πλαγιὰ γιὰ ἀνάμεσα σὲ στουρνάρια καὶ γαϊδουράγκαθα ὅσο νὰ φτάσῃ κάτου στὸ ὁμαλὸ ἴσωμα καὶ πάλι ἡ ἀκρογιαλιὰ ἤτανε ἀκόμα πολὺ μακρυά. Χῶμα καὶ χόρτα εἴχανε τὸ ἴδιο χρῶμα : γκρί, κόκκινο· κ' οἱ τοῦφες τῶν ἀσφοδέλων δὲν χρωματίζανε καθόλου τὴν ἔκτασι. Ὡστόσο τὰ ἄνθη τους, τὰ γεμᾶτα χυμό, καὶ τὰ μπουμπούκια τους μοιάζανε μὲ χοντρὲς στάλες γαλάτου. Ἀνάμεσα σὲ μιὰ φυτεία ξερὴ καὶ φτωχή, οἱ ἀσφόδελοι εἴχανε τὴ χάρι νὰ δίνουνε κάποια δροσιὰ καὶ νὰ ὑψώνωνται μὲ περισσὴν εὐγένεια.

Ὅταν ἔφτασε ἡ Μαρία στὴν ἀμμουδιὰ τήνε βρῆκε ἔρημη. Ξαφνικὰ πίσω ἀπὸ τὴ ράχη ἑνὸς κύματος προβάλανε στάζοντας νερὰ τὰ μαλλιὰ κ' ἡ κεφαλὴ τοῦ Πέτρου. Ἡ Μαρία ξεφώνησε ἀπὸ χαρὰ καὶ κεῖνος ἀπάντησε μὲ ἕνα βροντερό: «Ὤ! Ὤ!». Μὲ μερικὲς ἁπλωτὲς χεριὲς βγῆκε στ' ἀκρογιάλι κ' ἔτρεξε νὰ συναντήσῃ τὴν κοπέλλα. Ὅλο του τὸ πρόσωπο φανέρωνε καθαρὰ τὴ ζωηρή, τὴν εἰλικρινῆ του εὐχαρίστησι, ποὺ τὴν ξανάβλεπε. Τῆς ἔπιασε τὰ χέρια καὶ τῆς τὰ σφιξε τόσο δυνατά, ποὺ πονέσανε, ἐνῷ ἐκείνη τὸν καμάρωνε σχεδὸν γυμνό, ψηλὸν καὶ δυνατὸ σὰ Θεό, ποὺ ἔτρεχε νερὸ ὅλο του τὸ σῶμα κι' ἄστραφτε, βαμμένο τριανταφυλλὶ ἀπὸ τὸ πρωϊνὸ φῶς. Μὰ εὐθὺς ξαναβρῆκε τοὺς λεπτοὺς τρόπους του, ποὺ δημιουργούσανε κάποιαν ἀπόστασι ἀναμεταξύ τους.

— Ἐλᾶτε γρήγορα νὰ κολυμπήσετε, δεσποινίς, πρὶν ὁ ἥλιος ζεστάνῃ τὰ νερά.

Ὁ κοσμικὸς τόνος τῆς ὁμιλίας του, αὐτὸ τὸ «δεσποινίς» τοὺς ἀπομάκρυνε πάλι τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλο κ' ἡ Μαρία ἀπογοητευμένη ἀμφέβαλλε γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του πρώτου θερμοῦ φερσίματός του.

Κολυμποῦσε σὰν ἕνα ζῶο τῆς θάλασσας δηλ. χωρὶς κανόνες, καὶ χωρὶς μέθοδο καὶ ὅπως τοῦ ἔλεγε τὸ ψυχόρμητό του. Καὶ τὶς κινήσεις του δὲ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὶς ἀναλύσῃ ἢ νὰ τὶς κωδικοποιήσῃ. Στριφογύριζε χωρὶς νὰ ταράζῃ τὸ νερό, ἔκανε βουτιὲς μὲ τὸ ἕνα χέρι ἁπλωμένο καὶ πήγαινε τόσο βαθειά, ποὺ ἄγγιζε τὴν ἄμμο, κ' ὕστερα ἔβγαινε ἀπάνου κατάκορφα σὰν τὸ σβέντζο μέσα στὸ σωλῆνα του. Κολυμποῦσε ἔτσι σὰν ἕνα ζῶο τῆς θάλασσας μὲ τὰ μάτια ὀλάνοιχτα καὶ γλυστροῦσε ἀνάμεσα στὰ κύματα ἄλλοτε γρήγορα κι' ἀπότομα κι' ἄλλοτε ὀκνηρὰ καὶ ράθυμα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΠΕΣ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὴν 10ην Ἀπριλίου ὥραν 4ην μ. μ. καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας τὴν 11ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὁδὸς Εὐριπίδου 12, εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως: Ἰσολογισμὸς χρήσεως 1936 καὶ λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἔκθεσις Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἀπαλλαγὴ εὐθυνῶν τῶν δύο Συμβουλίων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1937

Ὁ Πρόεδρος
ΑΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ὁ Ἐντεταλμ. Σύμβουλος
Μ. ΧΑΜΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ὑδάτων προκηρύσσει προφορικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν: 8.500 κρουνῶν διακοπῆς διαμ. 3)4'' μεθ' ἑνὸς εἰδικοῦ τεμαχίου (Raccord).

800 κρουνῶν διακοπῆς διαμ. 3)4'' μετὰ δύο εἰδικῶν τεμαχίων (Raccords).

5.000 κρουνῶν συνενώσεως διαμ. 5)8''

500 σταυρῶν διαμ. 3)4''

500 συνδέσμων διαμ. 1''

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 15ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, Γ' ὄροφος) Σταδίου 4.

Σχετικοὶ ὅροι τῆς δημοπρασίας καὶ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (δωμάτιον ἀριθ. 7).

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ὑδάτων προκηρύσσει προφορικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν:

30.000 τ. μ. χαλκοσωλήνων διαμ. 3)4''.

5.000 τ. μ. χαλκοσωλήνων διαμ. 1''.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17ην Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, Γ' ὄροφος), Σταδίου 4.

Σχετικοὶ ὅροι τῆς δημοπρασίας καὶ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (δωμάτιον ἀριθ. 7).

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΓΟΡΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΑΤΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀγοράσῃ ἀκίνητον κεντρικὸν μέχρι 15.000.000 δραχμῶν, ἔχει συμφέρον νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον Κωνστ. Μάνου (Δώρου 8), τηλέφ. 52-136, τὸ ὁποῖον διαθέτει κεντρικώτατον ἀκίνητον εἰς τιμὴν ἀπιστεύτου εὐκαιρίας.

ΖΥΜΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ Α. Ε.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας μας, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι αὐτῆς εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ κειμένοις Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Τροχιοδρόμων 67) τὴν 22αν Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. καθ' ἣν θέματα πρὸς συζήτησιν ἔσονται:

1) Ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους 1937.

2) Ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῶν κ.κ. Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου Ἰσολογισμοῦ.

3) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1936.

4) Ἀπαλλαγὴ τῶν εὐθυνῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθύνσεως καὶ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1936.

5) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς Διευθύνσεως διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

6) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς παρουσιάσεων Συμβούλων διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

7) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν διὰ τὴν νέαν χρῆσιν καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας δικαιούμενοι νὰ μετάσχωσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κ.κ. Μέτοχοι, δέον νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ἢ παρά τινι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἢ ἐν τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις καταθέσεως τίτλων, 5 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἄνω ὁριζομένης διὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Μαρτίου 1937
Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Ταμεῖον Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Καβάλλας προκηρύσσει διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου διὰ τὴν προμήθειαν ἀναγκαιούντων χυτοσιδήρων σωλήνων καὶ εἰδικῶν τεμαχίων διὰ τὰς ἐργασίας ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Καβάλλας συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς οἰκείας συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως ἐντὸς τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως καὶ Ἐξυγιάνσεως Καβάλλας τὴν 18ην Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ διάφοροι προμηθευταὶ καὶ ἀντιπρόσωποι ἐργοστασίων κατασκευῆς τοιούτων εἰδῶν.

Πᾶσα προσφορὰ δέον νὰ εἶνε χαρτοσημασμένη μὲ 50 δραχμῶν ἔνσημον Τ.Σ.Μ.Ε.

Ὡς ἐγγύησις ὁρίζεται γραμμάτιον Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν 100.000.

Τὰ σχετικὰ τῆς δημοπρασίας ἤτοι συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ πίναξ προμηθείας σωλήνων καὶ εἰδικῶν τεμαχίων εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως, εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Καβάλλᾳ τῇ 16 Μαρτίου 1937
Ὁ Νομάρχης
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Τ. Υ. καὶ Ε. Κ.
Ι. ΤΣΙΓΚΑΝΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Αὐτοκίνητον «ΦΙΑΤ» 509 ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, λάστιχα, καλύμματα, καινουργῆ, τετραθέσιον ἀνοικτόν, καταναλώσεις 220 χιλ. τὸ δοχεῖον. Πανεπιστημίου 55, Καταστήματα ΜΟΥΓΕΡ. Τηλέφ. 26-267. Τιμὴ εὐκαιρίας.

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ

Ὁ κ. ΗΛ. ΠΕΤΡΟΥ, εἰσηγητὴς τῆς νέας ἐπιστήμης τῆς Φυσιοθεραπείας ἐν Ἑλλάδι ἀνεκηρύχθη, δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ 40ετίας λειτουργούσης «Ἀμερικανικῆς Σχολῆς τῆς Φυσιοθεραπείας» ἐπίτιμος διδάκτωρ αὐτῆς, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι προσπαθειῶν του πρὸς διάδοσιν τῆς Φυσιοθεραπευτικῆς θεωρίας.

Ἀλληλογραφία

κ. Λ. Π., Λαμίαν. Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 22376—12—3—37. Τὸ σταλὲν πιστοποιητικὸν συσχετίσθη μὲ τὰ λοιπὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Ν. Ἀσβεστᾶν, Θεσσαλονίκην. Μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν δρχ. 189.50.

κ. Δ. Παλαιολόγον, Θεσσαλονίκην. Δεκτοὶ εἰς τὸν ἐνεργηθησόμενον τὴν 16ην Μαΐου διαγωνισμὸν οἰκονομικῶν γραμματέων Κοιν. Ἀσφαλίσεων γίνονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ πενταετῆ τραπεζιτικὴν ἢ λογιστικὴν πεῖραν ἢ πτυχίον Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, ἐκπληρώσαντες τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρέωσιν καὶ μὴ καταδικασθέντες δι' ἀδίκημα, συνεπαγόμενον στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

κ. Σ. Μ., Ἰωάννινα. Ὁμοίως. Ἐξεταστέα μαθήματα: ἐγγράφως: 1) λογιστικά, ἁπλογραφικὸν σύστημα λογαριασμῶν, διπλογραφικὸν σύστημα λογαριασμῶν, λογιστικὰ συστήματα ἐγγραφῶν, λογαριασμοὶ τάξεως, τραπεζιτικὴ λογιστική, λογιστικὴ ἑταιρειῶν, μελέτη καὶ ἑρμηνεία ἰσολογισμῶν, ἔλεγχος ἐπιχειρήσεων. 2) Οἰκονομικὰ μαθηματικά: τόκος, προεξόφλησις, γραμμάτια, ἰσοδύναμα, ἀλληλόχρεοι τοκοφόροι λογαριασμοί, ἀνατοκισμός, ἐπιτόκια, ἀνάλογα ἰσοδύναμα, ράνται ἴσων ὅρων, πρόσκαιροι καὶ διηνεκεῖς, δάνεια ἐξοφλητέα ἐφ' ἅπαξ καὶ δι' ἴσων τοκοχρεωλυσίων. 3) Στοιχεῖα Κοιν. Νομοθεσίας καὶ Κοιν. Ἀσφαλ. (Νόμος 6298): ἀντικείμενον καὶ κλάδοι Κοιν. Ἀσφαλίσεων, πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς ἀσφάλισιν καὶ ἀποκλειόμενα αὐτῆς, τί εἶνε ἐργοδότης, τί εἶνε μισθὸς καὶ εἰδικώτερον ἡμερήσιος τοιοῦτος, κατάταξις ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις, μισθολόγια, Ἵδρυμα Κοιν. Ἀσφαλίσεων, ἁρμοδιότητες ὑποκαταστημάτων, εἰσφοραί, καταβολὴ εἰσφορῶν, εἴσπραξις καθυστερουμένων εἰσφορῶν, παροχαὶ ἰδρύματος γενικῶς, ἰατρικὴ περίθαλψις, δαπάναι μετακινήσεως ἀσθενῶν, ἔξοδα κηδείας, ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος, ἐπίδομα κυοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως, σύνταξις ἀναπηρίας, σύνταξις γήρατος, χήρας, ὀρφανῶν καὶ γονέων, ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, ἀτύχημα καὶ ἐπαγγελμ. ἀσθένεια, ἔνδικα μέσα, ἀσφάλ. δικαστήρια, ποῖα εἶνε, πῶς συντίθενται καὶ ποῦ ἑδρεύουν, προστασία μισθοῦ, καταγγελία συμβάσεως ἐργασίας, προστασία γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων, χρονικὰ ὅρια ἐργασίας, ὀκτάωρον, Κυριακὴ ἀνάπαυσις, ἄδειαι, σωματεῖα, συνεταιρισμοί, συλλογικαὶ συμβάσεις, διεθνεῖς συμβάσεις ἐργασίας καὶ 4) μία ξένη γλῶσσα. Προφορικῶς λογιστική. Προαιρετικῶς ξέναι γλῶσσαι, στενογραφία καὶ δακτυλογραφία.

Ἀριθ. Πρωτ. 15755.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 412 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου οἱ κάτοχοι λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων τῶν ἀποδεδειγμένως κυκλοφορούντων μέχρι τῆς 2ας Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Λαρίσης καὶ τῶν διακλαδώσεων αὐτῶν:

Α) Καρπενησίου — Λαμίας — Ράχης.

Β) Σιδ. Σταθμοῦ Γραβιᾶς Ἀμφίσσης — Δελφῶν — Ἰτέας.

Γ) Λεβαδείας — Ἀραχώβης — Δελφῶν.

Δ) Τιθορέας — Ἀταλάντης — Καμμένων Βούρλων — Μώλου Λαμίας καὶ

Ε) Θηβῶν — Δομβραίνης.

ἐκχωρηθεισῶν εἰς τοὺς ΣΕΚ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 2 — 3 — 937 Β. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὁδικῶν συγκοινωνιῶν κλπ.» οἵτινες δὲν κατέληξαν εἰς συμφωνίαν μετὰ τῶν ΣΕΚ ὅπως μέχρι τῆς 5 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσι κατάλογον τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὅπως μεταξὺ αὐτῶν ἐκλέξωμεν ἕνα διὰ νὰ συμμετάσχῃ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 ὡς εἴρηται Α. Ν. προβλεπομένης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκτίμησιν τῶν αὐτοκινήτων των.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου θέλομεν ὁρίσει τοιοῦτον αὐτοβούλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1937
Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 15760.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Διεύθυνσις Αὐτοκινήτων

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 412 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, συνιστῶμεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ.:

1) Ἀθαν. Στυμφαλιάδου Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Ὑπουργείου.

2) Χρήστου Νταλιάνη, Διευθυντοῦ τῆς Δ)σεως Αὐτοκινήτων τοῦ Ὑπουργείου.

3) Σταματίου Ζωγραφάκη Διευθυντοῦ Ἐλέγχου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

4) Ἀθαν. Παδελοπούλου, Διευθυντοῦ Ἐκμεταλλεύσεως τῶν ΣΕΚ καὶ

5) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου — ὁρισθησομένου διὰ μεταγενεστέρας διαταγῆς μας — τῶν κυρίων τῶν λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων τῶν κυκλοφορούντων ἐπὶ τῶν ὁδῶν αἵτινες δυνάμει τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐξεχωρήθησαν εἰς τοὺς ΣΕΚ.

Ὅπως μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1937 ὑποβάλῃ ἡμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσδιορισμῶν τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκχωρήσεως τῶν λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, ἅτινα ἀποδεδειγμένως ἐκυκλοφόρουν ἐπὶ τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω Β. Δ. μνημονευομένου καὶ ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς ἰδιοκτήτας μὴ καταλήξαντας εἰς συμφωνίαν μετὰ τῶν ΣΕΚ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1937
Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩ

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὸν ἤθελε ἀλλοιώτικον, ἤθελε νὰ τὴν ἀγαπᾷ διαφορετικά, μὲ τρόπο πειὸ ὁρμητικό. Ἡ καλωσύνη του καὶ ἡ ὑπομονή του τὴν πάγωναν. Καὶ μόνον ὅταν τὸν ἔκανε νὰ χάνῃ τὴν καλωσύνη του καὶ τὴν ὑπομονή του, τὸν ἔβρισκε συγκινητικόν. Ὅταν ἦταν θυμωμένος, ἔνοιωθε πὼς τὴν ξανακέρδισε, μὰ ὅλα αὐτὰ ἦταν δολερά. Τὄξερε ἀπόλυτα, γιατὶ ἡ συνείδησή της, ποὺ, ὡς τόσο δὲν τὴν ἔσπρωχνε νὰ κάνῃ ἀλλοιώτικα, δὲν ἦταν ἥσυχη. Ἦταν ἐκπληκτικὸ πὼς μὲ συναίσθηση ζωηρὴ γιὰ τὴν ἠθική, μποροῦσε τόσο συχνὰ νὰ τὴν ἀψηφᾷ. Εἶχε κρατήσει τὴν ὑπόσχεσή της ἀπέναντι τοῦ Κάρυλ. Ἔδιωξε τὴν ἀνάμνηση τοῦ Σεβαστιανοῦ. «Φέρθηκε καλά». Καὶ ὅμως δὲν αἰσθανόταν νὰ εἶνε καλή. Ἡ εὐτυχία τοῦ Κάρυλ δὲν ἦταν ἀρκετὴ ἀνταμοιβή. Ἀφοῦ δὲν μποροῦσε αὐτὴ νὰ γίνῃ ἀπόλυτα εὐτυχισμένη, ἀφοῦ ἔνοιωθε πάντα τὸν ἀνικανοποίητο αὐτὸ πόθο τῆς καρδιᾶς της, τὸ καλύτερο ἦταν νὰ θυσιάσῃ τὴ ζωή της γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων. Αὐτὸ ἔκαναν οἱ καλοὶ ἄνθρωποι.

Πρὶν πλαγιάσῃ, αὐτὸ τὸ βράδυ, ὑπεσχέθη στὸν ἑαυτό της νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Κάρυλ γιὰ τὴν κακία της, τὸ ἄλλο πρωΐ. Ὕστερα κοιμήθηκε ἔχοντας στὴ σκέψη τὸ Στάϊνεκ, γιατὶ αὐτὲς τὶς μέρες, δὲν ὑπῆρχε ἄλλο μέσο γι' αὐτὴν γιὰ νὰ βρῇ ὕπνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21ο

«ΜΟΥ ΚΑΝΕΙ ΛΥΠΗ, ΜΑΖΕΤΤΟ»

Ἡ ἑσπερὶς τῆς κυρίας Μάρτιν δὲν ἤτανε δεξίωση ἐπίσημη. Οἱ καλεσμένοι της ἦταν δίχως ἄλλο ἐκλεκτοὶ μὰ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦταν συγγραφεῖς κι' ὅλοι ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξουν μιὰ ξεχωριστὴ ἀξία γιὰ νὰ γνωριστοῦν. Ἡ μερίδα αὐτὴ τῆς κοινωνίας ποὺ εἶνε διακριτικὴ δίχως κανένα λόγο, ποὺ δὲν ἔκανε ποτὲ τίποτα καὶ δὲν ἔχει ποτὲ ἀνάγκη νὰ κάνῃ τίποτα, μόλις ἄξιζε νὰ συστηθῇ. Ἦτανε ὅμως ἑσπερὶς χαριτωμένη. Ἡ Φενέλλα δὲν εἶχε πραγματοποιήσει τὸ βαθμὸ τῆς κομψότητας, ἕως ὅτου ἔφθασε στὸ βεστιάριο τῶν κυριῶν, ὅπου βρῆκε τρεῖς νέους γνωστούς. Μιὰ νέα μὲ στρογγυλὰ μάτια καὶ μαλλιὰ κοκκινωπά, ἔπιανε ὅλη τὴ θέση μπροστὰ στὸν καθρέφτη, ἐνῷ ἄλλες καλεσμένες λιγώτερο νέες καὶ λιγώτερο λαμπρές, ἔβγαζαν τὰ πανωφόρια τους, πουδράριζαν ἄφθονα τὴ μύτη τους καὶ ἔφευγαν γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὶς ματιὲς τῶν παρεισάκτων.

—Καὶ εἶμαι βέβαιη πὼς οὔτε εἶνε κἂν καλεσμέν νέλλα ἀγαν γνωστή, κατεβ Μ' ὅλα αὐτά, θ ἦρθαν.

Ὁ Κάρυλ βι γραβάτα του, κατῶφλι τῆς σκ σε ἂν εἶδε μερικ στιάριο τῶν ἀντ

—Ὄχι, εἶπε, κάποιος μεθυσμ

Προχώρησ σάλας, ὅπου δια ναζαν τὸ ἕνα τ' κτηση ὁ Κάρυλ ρὶς ἦταν ἀποκρο ξερε γιατί. Εἶχε ρειὰ μέρα στοῦ ρικὴ συγκίνηση βραδυᾶς δὲν τοῦ του τὴν ἐνεργητι

—Τί ἱστορία, μο λα. Ὅλος ὁ κό ἀκόμα καὶ ἀπὸ κε δὲν βλέπω κανέν ὁ ἀγαπητός μας πᾶμε νὰ τὸν φιλ νὰ μιλάῃ μ' αὐτή μα.

Ὁ Κάρυλ ἔρριξ ρω στὴ σκάλα κα ρούμενη ἔκπληξη:

—Ἡ ἀδελφή μου

—Τί.... τί.... αὐτὴ

—Ἡ Τόνη Μπ τρας της μοῦ θυ Κράουτ. Ἔλα, θὰ

—Ἡ Τόνη, εἶνε

Ὁ Κάρυλ μιὰ δυ μιλήσει γιὰ τὴν ποὺ ἦταν ὡραιότατ δὲν φανταζόταν ποτ πητὴ ὀμμορφιά φ τικά. Ἡ κυρία Μ κάπως παχειὰ γιὰ γιατὶ ἦτανε ἀκόμα πὸ τὰ τριάντα. πλούσια πιάτα Σνίτσελ τὰ Βιενέζ τα τὰ βωδινά, τὰ σκεπασμένα μὲ αὐγ κολάτα μὲ τὴν κρέ θάτρωγε σὰν τὰ πο τὰ τὰ φαγητά. Μα ἐπείθεσο πὼς οἱ ναῖκες εἶνε πολὺ ἀ μάτια της ὑπῆρχε μ σπίθα ἀγριότητας θεση μὲ τὴ γλυκεῖ τοῦ κορμιοῦ της κα της. Εἶχε τὰ μάτια

—Εἶχα πῇ πάντα λιάζοντας καὶ φιλώ τὴ Φενέλλα, εἶχα πῇ Κάρυλ θὰ παντρευτῇ

ΙΤΑΛΙΑΝ ΛΑΪΝ
«SATURNIA»
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΑ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Ἀποταθῆτωσαν εἰς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας
Γ. ΜΟΡΦΥ & ΥΙΟΣ - ΚΡΟΒΒ & ΣΤΙΒΕΝΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ναυαρίνου 1, Τηλ. 44-141. ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗ
ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΥΡΕΣ
Καθιστῶ γνωστὸν εἰς πάσχοντας ἐκ φεύρον εἰδικὸν ὄντως ἀνθρωπο τελῶς νέου τύπου ποῖον ἔλαβον δίπλωμα σιτεχνίας. Ὁ οὗτος θεραπεύει καὶ καθιστᾷ πάσχοντα ἱκανὸν πωδεστέρας σημεῖα ἀσφαλῶς βάρη καὶ νὰ μακρυνὰς πορείας αἰσθάνεται σιν.
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ σμων, ζωνῶν, κορσέδων λοιπῶν ὀρθοπεδικῶν ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. τῇ, Κλεισθένους 11, Δημαρχίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ἐνοικιάζεται κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Πληροφορίαι: Ν. Πανταζίδην, Σοφοκλέους 27, Ἀθῆναι.

PHELPS LINE
NEW YORK
ΤΑΧΕΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ
s/s «BRETAGNE» ἀναχωρεῖ τὴν 12ην Ἀπριλίου διὰ Ν. Ὑόρκην.
s/s «ARY LENSEN» ἀναχωρεῖ τὴν 25ην Ἀπριλίου διὰ Ν. Ὑόρκην.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
s/s «JACOB CHRISTENSEN» ἀναχωρεῖ ἐκ Νέας Ὑόρκης τὴν 10ην Ἀπριλίου διὰ Πειραιᾶ, Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν.
Γενικοὶ Πράκτορες:
Ἀνών. Ναυτ. καὶ Ἐμπορ. Ἑταιρεία «ΜΙΧΑΛΙΝΟΣ»
Πειραιεύς, Φίλωνος 37. Τηλέφ. 43-119.

«ADRIATICA» Societa Anon. di Navigazione
ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΕΙΣ ΤΟ «LLOYD TRIESTINO»
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
«ΑΛΜΠΑΝΟ» Πέμπτην 1 Ἀπριλίου διὰ Καλάμας, Πάτρας, Βρινδήσιον, Βενετίαν, Τεργέστην Φιούμην.
«ΤΣΕΛΙΟ» Παρασκευὴν 2 Ἀπριλίου, ὥρα 22, διὰ Κωνσταντινούπολιν.
«Π. ΦΟΣΚΑΡΙ» Σάββατον 3 Ἀπριλίου ὥρα 14, διὰ Νεάπολιν, Γενούην.
Πρακτορεῖον Πειραιῶς. Ἀκτὴ Τζελέπη. Τηλ. 44-027 καὶ 44-165. Γραφεῖον Ἐπιβατῶν ἐν Ἀθήναις Βουκουρεστίου 6. Τηλ. 21-501 καὶ εἰς ἅπαντα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ROYAL EXPRESS MAIL LINE
S/S "HELIOPOLIS"
τόννων 6000, ἀφαντάστου εὐσταθείας καὶ πραγματικῆς ταχύτητος 22 μιλίων.
Ἄρχεται τῶν τακτικῶν του δρομολογίων τὴν 10ην Μαΐου μεταξὺ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ.
Ἑκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Ἑκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 11 π. μ. κατ' εὐθεῖαν ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
Διάρκεια ταξειδίου ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΠΑΡΙΣΙΩΝ μόνον 58 ὧραι.
Διὰ πληροφορίας καὶ κράτησιν θέσεων ἀπευθυντέον εἰς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας:
Σ. ΠΕΣΚΕΤΖΗ & Σια
Ὁμήρου 20, Πειραιᾶ, τηλ. 41-053 καὶ 40-060
Ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Ι ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

(Δελτίον τῆς Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας) —

(31 Μαρτίου 1937)

γνωσις καιροῦ.—Ὁ καιρὸς πιθανῶς σήμερον εἰς ὁλό- ν σχεδὸν τὴν χώραν λίαν νε- ς ἢ νεφοσκεπὴς μετά τινων βροχῶν ἀνὰ τὰς ὀρεινὰς τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ ασία ὀλίγον ἀνωτέρα τῆς καὶ οἱ ἄνεμοι θὰ πνεύσουν ἀ- βορειοανατολικῶν ἕως νοτιοα- κῶν διευθύνσεων, ἀσθενεῖς μέτριοι.

καιρὸς χθές. Ἐν Ἀθήναις, ρικὴ πίεσις εἰς ἐπιφάνειαν τῆς 8 ὥ. π. μ. 764.0, τῆς 762.9. Θερμοκρασία μεγίστη ἐλαχίστη 8.5. Τῆς 14 ὥ. 19.3. τέρα τῆς χθὲς κατὰ 3 περί- βαθμούς. Ὑγρασία μετρία μεγάλη. Ἐν Ἑλλάδι: Ὁ και- το λίαν νεφελώδης ἢ νεφο- τὰ τὸ λῆξαν 24ωρον τὰ μὲν ἔ- τα τῶν θερμοκρασιῶν ἀνὰ σταθμοὺς τοῦ δικτύου ἐκυ- σαν μεταξὺ 2 καὶ 12 τὰ δὲ τα μεταξὺ 16 καὶ 22 βαθμῶν.

ΝΟΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κηρύττει ὅτι τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς προφορικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς γεφυριδίου ἐν Ἀλίμῳ καὶ ἀποχετευτικοῦ συστήματος τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς λεπτομεροῦς διακηρύξεως καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δρχ. 15.000. Ἐγγύησις δρχ. 1500. Δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πτυχίου Α' τάξεως.

Ἐν Καλαμακίῳ τῇ 26ῃ Μαρτίου 1937.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ

ΕΚΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ERIDANO»

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Ναυτικοῦ Ἀκολούθου τῆς Β. Πρεσβείας τῆς Ἰταλίας, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἐν Θέσει Ποταμάτα τῶν Ἀντικυθήρων προσηραγμένον βοηθητικὸν ἀτμόπλοιον τοῦ Β. Ι. Στόλου «ERIDANO», ἐκτοπίσματος τὸν 1120.

Ὅροι καὶ λεπτομέρειαι παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 20 Γραφείοις τῶν κ. κ. Castaldi & Co.

Προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 17ης Ἀπριλίου 1937.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Castaldi & Co, Πειραιῶς)

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΑΥΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΞΕΩΝ

Διακηρύττει ὅτι προκηρύσσει πρόχειρον δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μειοδοσίαν, διὰ τὴν ναύλωσιν τῶν ἑξῆς πλωτῶν μέσων:

1) Ἑνὸς ἀτμοπλοίου δυναμένου νὰ περιλάβῃ 250 ὁπλίτας καὶ 150 ἵππους.

2) Δύο μεγάλων ρυμουλκῶν καὶ ἑνὸς μικροῦ.

3) Τεσσάρων φορτηγίδων μετὰ καταστρώματος (Σατιῶν).

4) Δέκα ἕως δώδεκα λέμβων.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται κατὰ τὴν 3 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιτάξεων καὶ Ναυλώσεων.

Ἡ καταλληλότης τῶν σκαφῶν θὰ κριθῇ ὑπὸ ἀξιωματικῶν ὁρισθησομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Β. Ναυτικοῦ.

Τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐπιτάξεων καὶ Ναυλώσεων (Μέγαρον Γιαννουλάτου, 3ος ὄροφος, ἀριθ. γραφείου 7) καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Μαρτίου 1937

(Ἐκ τοῦ Τμήματος Ἐπιτάξεων καὶ Ναυλώσεων).

ΙΤΑΛΙΑΝ ΛΑΪΝ
Ἀναχωρήσεις διὰ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ:
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«SATURNIA»
θ' ἀναχωρήσῃ
Τὴν 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ:
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«ROMA»
θ' ἀναχωρήσῃ
Τὴν 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
"CONTE DI SAVOIA"
54.000 τόννων
Τὸ πλοῖον ποὺ δὲν ζαλίζει
θ' ἀναχωρήσῃ
Τὴν 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«REX»
54.000 τόννων
θ' ἀναχωρήσῃ
Τὴν 28ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Διὰ πληροφορίας καὶ εἰσιτήρια ἀποταθῆτε πρὸς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας τῆς Ἑταιρείας
ΓΚΑΣΤΑΛΔΗ & ΣΙΑ
ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Σταδίου 60α, Τηλέφ. 30-680), Πειραιεῖ ὁδὸς Ὁμήρου 20. Τηλ. 40-210), Πάτραις καὶ Θεσσαλονίκῃ ὡς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα Τουρισμοῦ καὶ μεταναστεύσεως.
«ΙΔΕΑ»

Πρέπει νὰ θανατώνωνται οἱ ἀθεράπευτως ἀσθενεῖς;

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὑποθέτομεν ἐδῶ ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς τρίτου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ καλῇ τῇ πίστει, ὁ ὁποῖος εἶνε σύζυγος, ἀδελφός, στενὸς συγγενής, πραγματικὸς φίλος. Τί νὰ εἴπῃ τις ὅμως ἂν ὁ τρίτος αὐτὸς εἶνε ἕνας κληρονόμος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπόφασιν ἐπηρεάζει ἐνσυνειδήτως ἢ ἀσυνειδήτως τὸ συμφέρον; Φαντάζεσθε ποία πόρτα ἀνοίγεται διὰ μυστικάς, ἐντὸς οἰκογενειακοῦ κύκλου ἐκτελέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐμφανίζωνται ἐξωτερικῶς ὡς ἔχουσαι τὰ πλέον εὐσπλαγχνικὰ ἐλατήρια;

Τὸ ζήτημα, ἄλλωστε, δὲν ἐτίθετο ὑπὸ τὴν μορφὴν ταύτην εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἄνω Βουλήν. Ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτραπῇ διὰ νόμου, ὄχι εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα, οὔτε κἂν εἰς ἕνα συγγενῆ ἢ φίλον μὲ ἀγαθὰς προθέσεις, ἀλλὰ εἰς ἓν ἁρμόδιον πρόσωπον, εἰς τὸν ἰατρόν, ἐν ἀνάγκῃ εἰς ὁμάδα ἰατρῶν συνερχομένων εἰς ἰατρικὸν συμβούλιον καὶ ἐκδίδουσαν, ὡς πραγματικὸν δικαστήριον, ἀπόφασιν καταδίκης εἰς θάνατον, ὅπως ἀποτελειώσῃ τὸν ἀσθενῆ ἐφ' ὅσον οὗτος θὰ εἶχε διαδηλώσει σταθερῶς τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν του.

Οὕτω ἀντιτίθεται εἰς τὴν πλειοψηφίαν ν' ἀποφασίσῃ ἂν μία περίπτωσις εἶνε ἀθεράπευτος ἢ ὄχι, ἂν μία κατάστασις εἶνε ἀπολύτως ἀπελπις. Μία τοιαύτη ἀντίληψις προδίδει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἀλάθητον τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ παραβλέπει ὅλας τὰς διαψεύσεις ποὺ συχνὰ ὑφίστανται αἱ ἰατρικαὶ καταδίκαι. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὰς ἀξιοθρηνήτους καὶ πολυαρίθμους περιπτώσεις ταφῆς ζώντων νεκροφανῶν;

Εἶνε ἀσύνετον νὰ εἰσάγῃ τις τὸν παράγοντα τοῦ θαύματος εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του. Ἐν τούτοις συνέβησαν θεραπεῖαι τὰς ὁποίας ἀπέδωσαν εἰς θαῦμα, διότι ἦσαν ἀπροσδόκητοι, ἀντίθετοι πρὸς τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἐπιστήμης.

Τέλος, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν καὶ τὰ διαγνωστικὰ λάθη, τὰ ὁποῖα εἶνε πάντοτε δυνατὰ καὶ εὔκολα παρ' ὅλας τὰς προφυλάξεις τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ ἐπιστήμη διὰ τῶν ἀναλύσεων, τῶν ἱστολογικῶν ἐξετάσεων κλπ. Ἡ ἐπιστήμη ἔχει μειώσει εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς πιθανότητας τῶν λαθῶν τούτων. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀπηλλάγη ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν. Καὶ ἂν τυχὸν τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου — τοῦ ἰατρικοῦ συμβουλίου — εὑρεθοῦν διαφωνοῦντα;

Ἡ βασικὴ ἐπιθυμία ὅλων αὐτῶν τῶν συζητήσεων ποία εἶνε; Ἡ κατάργησις τοῦ φυσικοῦ πόνου. Πρὸς αὐτὴν λοιπὸν τὴν κατεύθυνσιν πρέπει νὰ στραφοῦν αἱ ἀναζητήσεις. Διαθέτομεν πολυάριθμα μέσα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ὀδύνης, ἀπὸ τῶν φαρμάκων τῶν παραγώγων ἐκ τοῦ ὀπίου, τῆς χλωράλης, τοῦ δηλητηρίου τῆς κόμπρας, μέχρι τῶν φυσικῶν ἀντιδράσεων παντὸς εἴδους, συμπεριλαμβανομένων καὶ ὡρισμένων μορφῶν ἠλεκτρισμοῦ, μέχρι τῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων, τὰς ὁποίας ἐφαντάσθη ὁ καθηγητὴς Λερὶς καὶ αἱ ὁποῖαι ἀφαιροῦσαι ἓν γάγγλιον, ἐπιμελῶς ἐκλεγέν, αἴρουν τὴν αἰσθητικότητα ὁλοκλήρου περιοχῆς διὰ διάστημα πολλῶν μηνῶν, χωρὶς νὰ μειώνουν τὴν ζωτικότητα τῶν ὀργάνων.

Πρὸς αὐτὰς τὰς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ ἡ προτίμησίς μας καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ μελλοντικὸν καθῆκον μας. Διότι τὰ φυσικὰ ἀντιδραστήρια ἔχουν προσωρινὴν ἐνέργειαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ παράγωγα τοῦ ὀπίου, τὴν χλωράλην καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅλοι γνωρίζουν ὅτι εἶνε τοξικὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἐξοικειώνεται ταχέως ὁ ὀργανισμὸς καὶ τὰ ὁποῖα δὲν διατηροῦν τὴν ἐνέργειάν των παρὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ αὐξάνῃ καθημερινῶς ἡ δόσις των. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ δρόμοι δημιουργοῦν εἰς τὸν ὀργανισμὸν μίαν «κατάστασιν ἀνάγκης», ποὺ προκαλεῖ ὀδύνας χειροτέρας ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἠθέλαμεν νὰ καταργήσωμεν, ἐνῷ ταὐτοχρόνως καταστρέφουν τὴν ὄρεξιν καὶ ἐπιφέρουν ἀξιοθρήνητον ἀπίσχνανσιν καὶ καχεξίαν.

Ἀλλὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ χρόνον. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ καλὸς ἰατρὸς δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἀνακούφισιν τοῦ πόνου ἑνὸς ἀπολύτως ἀθεραπεύτου ἀσθενοῦς μέχρι καὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν του, χωρὶς νὰ ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ μοιραίου τέλους. Αὐτό, ἄλλωστε, ἐγίνετο ἀνέκαθεν ἐν τῇ πρακτικῇ. Ἐν τούτοις, τὴν εὐθανασίαν ταύτην ἡ Ἀγγλικὴ Ἄνω Βουλὴ δὲν ἐτόλμησεν ἀκόμη νὰ τὴν εἰσαγάγῃ εἰς τοὺς νόμους της, διότι τὴν ἐθεώρησεν ὡς κύρωσιν τῆς τοξινώσεως, ἡ ὁποία ἐν περιπτώσει διαγνωστικοῦ λάθους, ὅπερ εἶνε πάντοτε δυνατόν, θ' ἀπετέλει τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου.

Τί θὰ συνέβαινεν ἂν οἱ Ἄγγλοι λόρδοι, ἐγνώριζον τὴν θλιβερὰν περιπέτειαν ἑνὸς μεγάλου Γάλλου χειρούργου, περιπέτειαν ἡ ὁποία εἶνε ἤδη ἀρκετὰ παλαιὰ ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ τὴν ἀναφέρωμεν; Ἀνακαλύψας ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ὄγκου ἐντὸς τῆς κοιλίας του, κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι προσεβλήθη ὑπὸ καρκίνου τοῦ παγκρέατος,—νόσου ἀθεραπεύτου,—ἐγκατέλειψε τὸ ἐπάγγελμά του, ἀπεσύρθη εἰς τὴν γενέτειράν του καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν χρῆσιν τῆς μορφίνης. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ τελευταίου σταδίου τῆς τοξινώσεως εἶχε γίνει τόσον ἰσχνός, ὥστε ἕνας συνάδελφός του, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ τοῦ ἀπέδειξε ὅτι δὲν εἶχε κανένα κακοήθη ὄγκον. Ὁ καϋμένος τὰ φαντασίαν ἀσθενὴς ἰατρός, εἶχεν ἐκλάβει ὡς καρκίνωμα κανὲν γάγγλιον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐν ὑπερτροφίᾳ ἢ κανένα λιπαρὸν ὄγκον, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν γενικὴν ἀπίσχνανσιν εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἦτο πολὺ ἀργὰ ἢ ὅτι ἠθέλησε νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἀποτοξινώσεως. Ἀπέθανε μετ' ὀλίγον καὶ ἡ νεκροψία, τὴν ὁποίαν εἶχε παραγγείλει, οὐδὲν ἴχνος κακοήθους ὄγκου ἀνεῦρε.

Ἰατρὸς RAOUL BLONDEL

Ἀθλητισμὸς

— Οἱ χθεσινοὶ ἀγῶνες τέννις

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθη εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ «Πανελληνίου» Γυμν. Συλλόγου ὁ τελικὸς διπλοῦς ἀγὼν τέννις τοῦ ἐαρινοῦ πρωταθλήματος, τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν ἀρκετοὶ φίλαθλοι. Κατὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα τὸ ζεῦγος Καλογερόπουλος—κ. Καλογεροπούλου ἐνίκησε τὸν Γρηγοριάδην—κ. Ραζέλου μὲ 6:1, 7:5.

— Τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας λήξεως τῶν τελικῶν ἀγώνων διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Πρωταθλήματος τῆς Ε.Π.Ο. ὥρισε τὸ κάτωθι πρόγραμμα συναντήσεων:

4 Ἀπριλίου ἐν Θεσσαλονίκῃ: Πρωταθλήτριαι Θεσσαλονίκης—Πειραιῶς.

11 Ἀπριλίου ἐν Ἀθήναις: Πρωταθλήτριαι Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης.

18 Ἀπριλίου ἐν Πειραιεῖ: Πρωταθλήτριαι Πειραιῶς—Ἀθηνῶν

20 Ἀπριλίου ἐν Πειραιεῖ: Πρωταθλήτριαι Πειραιῶς Θεσσαλονίκης.

23 Μαΐου ἐν Θεσσαλονίκῃ: Πρωταθλήτριαι Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν.

30 Μαΐου ἐν Ἀθήναις: Πρωταθλήτριαι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐχρησιμοποίησε τὴν 2 καὶ 9 Μαΐου, αἵτινες θὰ διατεθοῦν διὰ φιλικοὺς ἀγῶνας Σωματείων, ὡς ἐπίσης τὴν 16 Μαΐου, ἥτις προβλέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ τῆς Ε.Π.Ο. δι' ἀγῶνας τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος.

Εὐνόητον εἶνε ὅτι ἡ ὡς ἄνω σειρὰ τῶν συναντήσεων θὰ τροποποιηθῇ, εἰς ἣν περίπτωσιν ἐκ τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν τῆς Κυριακῆς δὲν θ' ἀναδειχθῇ πρωταθλήτρια.

Μέχρι τῆς στιγμῆς εἶνε γνωσταὶ αἱ πρωταθλήτριαι Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὁμάδες τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ «Π.Α.Ο.Κ.».

Dem.

Μαθηματικὰ

Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, Γαλλικά, Φυσικά, Λατινικὰ κλπ. ὑπ' ἀριστούχων καθηγητῶν μὲ μακρὰν πεῖραν διδασκαλίας. Ἐπιτυχία ἐξετάσεων ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη. Δίδακτρα δι' ὅλα ὁμοῦ τὰ μαθήματα δρχ. 300 μηνιαίως. Φροντιστήριον Γλωσσῶν, Θετικῶν καὶ Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν. Σταδίου 10.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων προσφορῶν συνεχιζομένων διὰ προφορικῶν τοιούτων διὰ τὴν προμήθειαν Χρηματοκιβωτίων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 9ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ καθ' ἑκάστην 12—1 ὥραν παρὰ τῷ Γραφείῳ Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν τῆς Τραπέζης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται ἐκ νέου δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθμὸν 3243 τῆς 2ας Ἰουνίου 1930, ἀφορῶντος «ΜΕΘΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας MONTECATINI SOCIETA GENERALE PER L'INDUSTRIA MINERARIA ED AGRICOLA, ἑδρευούσης ἐν Μιλάνῳ, Ἰταλίας.

Πληροφορίαι: Διεθνὲς Γραφεῖον Εὑρεσιτεχνιῶν Π. Δ. Θεοδωρίδου, ὁδὸς Σταδίου 4, Μέγαρον Μετοχικοῦ.

Βιβλία πολύτιμα

Κατὰ φυλλάδια 2 δραχμῶν

Ζητεῖτε τα ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας καὶ περίπτερα

Ὑπείκοντες εἰς συστάσεις νὰ διευκολύνωμεν τὴν πελατείαν μας εἰς τὴν ἀγορὰν βιβλίων ἱδρύσαμεν τμῆμα πωλήσεως βιβλίων κατὰ φυλλάδια. Θὰ κυκλοφοροῦν ὡς πρώτη σειρά:

1. **Ὁ Νομικός σας Σύμβουλος** κατὰ Σάββατον καὶ Τετάρτην.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος. Εἶναι ἕνα εἶδος Λεξικοῦ ποὺ ἔχει ἐπισήμους ὁδηγίας δι' ὅλα ὅσα ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ λάβῃ ἀνάγκην εἰς τὴν ζωήν του. Δὲν ὑπάρχει πρόσωπον τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑΝ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον διὰ μίαν σοβαρὰν ὑπόθεσίν του. Πόσοι ἄνθρωποι θὰ κερδίσουν ὑποθέσεις, πόσοι θὰ γλυτώσουν περιουσίας, πόσοι θ' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ δίκας. Διότι, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος θὰ τοὺς ὁδηγῇ ἀσφαλῶς πῶς καὶ ποῦ νὰ ἐνεργήσουν, καὶ πῶς νὰ μὴ ἐμπλέκωνται ἀπὸ ἀπειρίαν ἢ ἀπροσεξίαν.

Γιὰ νὰ διορισθῆτε, γιὰ νὰ πάρετε σύνταξιν, γιὰ νὰ κανονίσετε φόρους, γιὰ νὰ πωλήσετε ἢ ν' ἀγοράσετε ἀκίνητα, γιὰ νὰ δώσετε ἢ νὰ πάρετε προῖκα, γιὰ ἀγωγάς, μηνύσεις κλπ. πρέπει νὰ ὁδηγηθῆτε ἀπὸ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον. Ἡ χρῆσις εὐκολωτάτη καὶ ταχυτάτη. Τὸν ἔγραψαν 50 καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων μας, Ἀρεοπαγῖται, Διευθυνταὶ Ὑπουργείων, ἀνώτεροι στρατιωτικοί, ἐκκλησιαστικοί, διακεκριμένοι δικηγόροι.

2. **Λαϊκὴ Ἀστρονομία Φλαμμαριὼν** κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευήν.

Λαϊκὴ Ἀστρονομία Φλαμμαριὼν διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων (Βραβεῖον Γαλλικῆς Ἀκαδημίας). Εἰκόνες 500. Ἐπιμέλεια Τσαμασφύρου δ.φ.ἐ. τέως Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου.

Ὁποία ἀνεξάντλητος ποικιλία διακρίνει τοὺς κόσμους! Ἐπὶ τῆς Σελήνης ὑπάρχουν 12 ἡμέραι καὶ 12 νύκτες κατ' ἔτος. Εἰς τὴν Γῆν ἔχομεν 365 ἡμέρας κατ' ἔτος. Ἐπὶ τοῦ Διὸς τὸ ἔτος εἶναι 12άκις μικρότερον τοῦ ἰδικοῦ μας, ἡ δὲ ἡμέρα κατὰ τὸ ἥμισυ μικροτέρα, ὥστε νὰ ἔχουν 10455 ἡμέρας κατ' ἔτος! Ἐπὶ τοῦ Κρόνου τὸ ἔτος εἶναι 39άκις μακρότερον τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ περιέχει 25.217 ἡμέρας. Ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἔτος διαρκεῖ 165 ἔτη ἰδικά μας. Ἐὰν ἡ ζωὴ ἐκεῖ εἶναι ὅπως εἰς τὴν Γῆν, δεσποινὶς 20 γηΐνων ἐτῶν ἄρτι μνηστευθεῖσα ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος ζῇ ἐπὶ 3300 ἡμέτερα ἔτη! Ἔζη δηλαδὴ 1563 ἔτη πρὶν γεννηθῇ ὁ Χριστός, ὑπῆρξε σύγχρονος καὶ ἴσως φίλη τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου, τῆς Ἀσπασίας τοῦ Περικλέους ....! Ληθαργικὴ μνηστή, θὰ νυμφευθῇ μετὰ 300 ἢ 400 ἔτη τὸν νέον τῶν ὀνείρων της, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως σύγχρονος τοῦ Ἀβραὰμ .....»

Μὲ τοιοῦτο χιοῦμορ ὁ στωμύλος Κάμιλλος Φλαμμαριὼν κατώρθωσε νὰ κάμῃ κατανοητὰ καὶ εἰς ἀνθρώπους μόλις γνωρίζοντας ἀνάγνωσιν καὶ τά: πῶς μετροῦν τὰς ἀποστάσεις τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν Ἀστέρων καὶ πῶς εὑρίσκουν τὸ βάρος καὶ τὴν ὕλην ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀποτελοῦνται κλπ.

«Ὁ προσφιλέστερος σκοπός μου, γράφει, εἶναι νὰ καταστήσω τὸ βιβλίον τοῦτο λαϊκὸν χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ εἶναι καὶ μέχρι τῶν ἐλαχίστων ἀκριβές, διότι ἡ ἀνθρωπότης ἀπατᾶται ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς Γῆς καὶ τὴν σύστασιν τοῦ Σύμπαντος».

Ἡ ἔκδοσις τῆς Λαϊκῆς Ἀστρονομίας τοῦ Φλαμμαριὼν τόσον ἐνθουσιασμὸν ἐδημιούργησεν εἰς τὸν Λαὸν ὥστε ἐσχηματίσθησαν Σύλλογοι τῶν ἀναγνωστῶν της πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ νὰ ἱδρύσουν Λαϊκὸν Ἀστεροσκοπεῖον εἰς τὸ Παρίσι.

3. **Παγκόσμιος Ἱστορία Οὐέλλς** κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

Παγκόσμιος Ἱστορία Οὐέλλς μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ λογίου κ. Κ. Γερογιάννη καὶ θεωρηθεῖσα ὑπὸ Δ. Τσαμασφύρου δ.φ.ἐ. (τὸ γεωλογικὸν) καὶ Σ. Κουγέα (ἱστορικὸν) καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἰκόνες καὶ χάρται ὑπὲρ τοὺς 1000.

125.000 ἀντίτυπα ἐκυκλοφόρησαν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν ἡ ὁποία ἔγινεν ἐσχάτως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ!! Εἰς τοιαύτην κυκλοφορίαν δὲν ἔφθασε ποτὲ ἔκδοσις βιβλίου. Ὁμοίαν ἐπιτυχίαν εἶχον καὶ αἱ ἐκδόσεις αἱ ὁποῖαι προηγήθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν ὅπου τὸ βιβλίον ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Οὐέλλς ἔγραψε τὴν ἱστορίαν αὐτὴν «The Outline of History Θεμελιώδεις Γραμμαὶ τῆς Ἱστορίας» ὄχι κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἱστοριογράφων, δηλαδὴ δὲν ἔγραψε μόνον ἀπαρίθμησιν γεγονότων καὶ περιγραφὰς μαχῶν, τὰ ὁποῖα οὔτε μορφώνουν τὸν ἄνθρωπον οὔτε συγκρατοῦνται. Ἔγραψεν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Οὐέλλς ἐρευνῶν μαζὶ μὲ τοὺς ἀναγνώστας του τὰ ἀρχεῖα (στρώματα) τῆς Γῆς, συναντᾷ τὸν ὑπάνθρωπον πρὸ 400.000 ἐτῶν τὸν Ἠώανθρωπον πρὸ 150.000, τὸν τέλειον ἄνθρωπον πρὸ 50.000 ἐτῶν. Τὸν παρακολουθεῖ πρὸ 25.000, πρὸ 15.000, πρὸ 10.000 πρὸ 5,000 ἐτῶν καὶ μέχρι σήμερον, διαγράφων σταθμοὺς περιόδων.

Ὁ Οὐέλλς ἐξετάζων τοὺς φυσικοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τῶν περιόδων τούτων, κρίνει, συζητεῖ καὶ ἐξηγεῖ ἐπιστημονικῶς τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν διαφορὰν τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν καὶ βυθίζων τὸ ὀξυδερκὲς βλέμμα του εἰς τὰ βάθη τοῦ μέλλοντος ὅπως ὁ ἀστρονόμος τὸ τηλεσκόπιόν του εἰς τὰ βάθη τοῦ Οὐρανοῦ, διακρίνει τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν μετὰ χιλιάδας ἐτῶν....

Ἡ σαφήνεια καὶ ἡ πειστικότης του ἐξέπληξε τὴν ἀνθρωπότητα, διότι δι' ὅλα ἔχει ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις παραθέτων φωτογραφίας καὶ σχέδια. Ἡ γλῶσσα εἶναι εὐχάριστος καὶ διαβάζεται ὁμοίως ἀπὸ τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἐπιστήμονα.

Ὁ ἀναγνώστης δὲν αἰσθάνεται χάσματα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου βλέπει τὸν κόσμον μὲ τὸ μάτι τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τοῦ μορφωμένου.

Ἡ ἔκδοσις γίνεται Λαϊκὴ κατ' ἀπομίμησιν ὁμοίας ἐν Γερμανίᾳ, διὰ νὰ γίνῃ προσιτὴ καὶ εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν μικροϋπάλληλον.

4. **Μέγα Λεξικὸν τῆς Ἑλλην. Γλώσσης Δημητράκου** κατὰ Κυριακὴν καὶ Πέμπτην.

Ἔργον γιγάντειον ἑρμηνεῦον 300.000 λέξεων. Περιέχον 10.000 παροιμίας, γνωμικά, στίχους λαϊκῶν τραγουδιῶν. Συντασσόμενον ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς γράμμασι.

Εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἐπιστημονικὸν Λεξικὸν ὅλης τῆς Ἑλληνικ. γλώσσης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ ἐπίσημον Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Ἀποδελτιώνονται περὶ τοὺς 10.000 τόμοι ἀνήκοντες εἰς 3.000 συγγραφεῖς. Συνδρομηταὶ ὅλα τὰ Πανεπιστήμια καὶ Βιβλιοθῆκαι τοῦ Κόσμου.

Ἐκδ. Οἶκος Δημητράκου Α. Ε.
Πλατεῖα Συντάγματος Ἀθῆναι

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΠΗΛΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗ ΙΑΤΡΟΥ — ΥΨΟΜ. 1200μ.
ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ — ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ εἰς τὴν Η' Δ.Ε.Θ.
ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΥΠΕΡΟΧΟΣ — ΚΛΙΜΑ ΛΑΜΠΡΟΝ — Ἀπόστασις 1 ὥρα ἀπὸ τὸν Βόλον.
ΤΙΜΑΙ: 150 · 180 · 200 · 250 ΔΡΧ.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ Σταδίου 4, Γος ὄροφος ἀρ. 5, ὧραι 11-12. Τηλ. 22.418
Γραφεῖον Τ.Τ.Τ. Τηλέφ. μὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΠΗΛΙΟΥ, ΒΟΛΟΝ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς ἔλαβε πλῆθυν συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐξαίρεται καὶ ἡ ἐνθουσιώδης συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰς γενομένας τελετὰς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Διὰ τῶν τηλεγραφημάτων αὐτῶν ἐκδηλοῦται ἡ ἀφοσίωσις τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Χθὲς τὴν 10ην πρωϊνὴν κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ἐπιτροπὴ κυριῶν καὶ δεσποινίδων τοῦ ἱδρύματος τῆς «Ἱματιοθήκης τοῦ μαθητοῦ» καὶ διένειμε, βοηθουμένη ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἐνδύματα εἰς 1400 περίπου μαθητὰς καὶ μαθητρίας τῶν 4ου, 7ου καὶ 19ου δημοτικῶν σχολείων τῆς γειτόνος.

Ο ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Ἁρμοδίως ἐγνώσθη, ὅτι ὁ νέος Τηλεφωνικὸς κατάλογος, διὰ λόγους τεχνικούς, θὰ κυκλοφορήσῃ μετὰ δίμηνον.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 465.000 μέτρων ὀθόνης λινοστολῆς Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐπαναλαμβάνεται τὴν 13ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τοῖς Γραφείοις της (Μέγαρον Καραπάνου) συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 376)1937 διακηρύξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1937.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους προκηρύσσει διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐν Ἀθήναις τὴν 15ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων μαθητευομένων βοηθῶν Σταθμοῦ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

διὰ τὸν ἀνωτέρω διαγωνισμὸν προπαρασκευασθῆτε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ΔΙΟΝ. Μ. ΓΙΑΤΡΑ. Ἐγγραφαὶ — Πληροφορίαι: Ὁδὸς Βύσσης 21. (Τηλέφ. 28-210).

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Καθιδρύματος Ἀθ. Ματάλα, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 99 (Στάσις Ἀγγελοπούλου) ἐνοικιάζονται διάφορα Καταστήματα, κατάλληλα διὰ βιοτεχνικὰ ἐργαστήρια καὶ καταστήματα. Ἐνοίκια μικρά. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τῆς Στοᾶς.

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
πρωτοῦ τὰ πωλήσετε ἐπισκεφθῆτε με. Ἀσφαλῶς ἡ προσφορά μου θὰ εἶνε ἀνωτέρα. Χρυσᾶ, Ἀδάμαντες, Μπριγιὰν καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους. Σ. Κοκκινάκης, Γωνία Ἀθηνᾶς καὶ Λυκούργου ἀριθ. 9 Ε τηλέφ. 21—787.

ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΝΤΟΧΗΝ
εἰς τὸ βραστὸ νερὸ καὶ εἰς τὴ φωτιά: κρυστάλλων, πορσελάνης, σέβρ, Σὰξ Μουράνο, Γκαλέ, κόκκαλα, ἐλεφαντόδοτα, πίπες, ὄστρακα, ἀρζαντέρι μαχαιροπήρουνα ἐπαργυρώνω καὶ ἐπιδιορθώνω. Χ. Ἰωάννου, Ἀριστείδου 10. Κατάστημα Γ. Σαλούστρου. Στοὰ Βιομηχανίας.

ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ-ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ
ΜΠΕΝΑΡΔΗ
Σχίσιμο, τσέπες, σκοροφάγωμα, κάψιμο, ἐφθαρμένοι καβάλλοι. Ἐκτελοῦνται παρὰ τεχνίτου εἰδικευθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης γυρίσματα ἐνδυμάτων δρχ. 250, παλτῶν 225. Παράδοσις ταχεῖα. Διομείας 5Δ, πάροδος Ἑρμοῦ καὶ Περικλέους.

Γαλλικὰ
ὑπὸ καθηγητοῦ ἐπὶ μακρὸν καὶ εἰδικῶς σπουδάσαντος ἐν Γαλλίᾳ μὲ 11ετῆ πεῖραν διδασκαλίας. Ὑπέροχον σύστημα ταχίστης ἐκμαθήσεως τοῦ συνδιαλέγεσθαι δι' εἰδικῆς προσωπικῆς διδασκαλίας μὲ ἄπταιστον προφοράν. Δίδακτρα 150 δρχ. πληρωτέα κατὰ μῆνα. Φροντιστήριον Ξένων Γλωσσῶν, Σταδίου 10.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΧΡ. Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
τ. Διευθυντὴς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νοσημάτων. Δέχεται ὁδὸς Σαπφβριάνδου 32, ὥρας 12—1 καὶ 6—8. Τηλέφ. 53-428.

ΑΝΔΡ. Ι. ΦΛΩΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ
Δέχεται 9—1 καὶ 5—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 26 (Ὁμόνοια). Τηλ. 53-760.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ὡρολόγιον χειρὸς γυναικεῖον ἐκ πλατίνης μάρκας VOLCAIN μὲ brillints. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν νὰ τὸ παραδώσῃ καὶ ἀμειφθήσεται. Τηλεφωνήσατε ἀριθ. 81.260.

ΠΩΣ ΕΣΩΘΗ Η ΕΛΛΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΜΠΑΝΗ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἐδόθη εἰς τὸ «Ἑλληνικὸν Κέντρον» Καΐρου ἡ διάλεξις τοῦ γνωστοῦ λογίου καὶ δημοσιογράφου κ. Καμπάνη, μὲ θέμα «ἡ μετακοινοβουλευτικὴ Ἑλλάς». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας οἱ παριστάμενοι ὄρθιοι ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ι. Μεταξᾶ.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Καμπάνη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Πρεσβευτά, Κυρίαι καὶ κύριοι,

Ὅταν πρὸ δύο ἑβδομάδων ἀπεβιβαζόμην εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅταν ἐπανέβλεπα μετὰ μίαν ὁλόκληρον δωδεκαετίαν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μεταμορφωμένην ἀπὸ τὴν ἀκατάβλητον ζωτικότητα τοῦ ἀρχαίου αἰγυπτιακοῦ Ἔθνους καὶ τῶν συνοίκων λαῶν, ἐσκεπτόμην τί δύναται νὰ πράξῃ, ποίας ἀντιμετωπίζοους περιπετείας δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ νικηφόρως ἕνας λαός, ὅταν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πολιτικῆς πυραμίδος ἔχει τάξει ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου ἡ τύχη, ἢ μᾶλλον ἡ Πρόνοια τῆς Ἱστορίας μίαν μεγαλοπράγμονα δυναστείαν, τὴν δυναστείαν τοῦ Μωχαμὲτ Ἄλυ. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς δυναστείας αὐτῆς ἡ Αἴγυπτος διῆλθε δι' ὅλων τῶν σταθμῶν τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, ἠνθισεν οἰκονομικῶς, ἐχειραφετήθη πολιτικῶς, ἔγινε Κράτος αὐτοκυρίαρχον, χρησιμοποιοῦσα τὴν ἀνεξαρτησίαν της, πειθαρχοῦσα καὶ ὀργανοῦσα τὴν ἐλευθερίαν της κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον θὰ λύσῃ ὅλα της τὰ προβλήματα — καὶ ἴσως ἴσως θὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέον πολιτισμὸν πνευματικὸν ἡ Αἴγυπτος, ποὺ εἶδεν ἀνθίζοντας ἐδῶ τὸν Φαραωνικόν, τὸν Ἑλληνικόν, τὸν Κοπτικόν, τὸν Ἰσλαμικὸν πολιτισμόν. Εἰς τὸ Κάϊρον ἠσθάνθην ζωηρότερον αὐτὰς τὰς ἐλπίδας. Εἶδα πρὸ πάντων εἰς τὴν θελκτικὴν αὐτὴν πόλιν τὴν ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαζῶν, εἶδα τοὺς ἐργάτας ζῶντας ὑπὸ πολὺ καλυτέρας συνθήκας στέγης καὶ τροφῆς, εἶδα νέους δρόμους καὶ νέας οἰκοδομάς. Ἠμπορεῖ νὰ ἔγινε θυσία γραφικότητος. Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς εἶνε ἀνώτεραι ἀπὸ κάθε αἰσθητισμόν. Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἠναγκάσθημεν νὰ συναρμόσωμεν τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Θὰ μείνουν ἄλως τε εἰς τὸ Κάϊρον τὰ ἱερὰ τεμένη τοῦ Ἰσλάμ, θὰ μείνουν τ' ἀκατάλυτα μνημεῖα τῶν διαδοχικῶν πολιτισμῶν, θὰ μείνῃ ὁ γλυκύτερος οὐρανὸς τοῦ κόσμου καὶ θὰ μείνῃ ὁ ἱερὸς ποταμός, διὰ νὰ συνάπτῃ εἰς τὴν φαντασίαν μας τὴν Μέμφιν μὲ τὴν Φοστὰτ καὶ τὴν σημερινὴν λαμπρὰν πρωτεύουσαν, τὸ Κάϊρον, ποὺ εἶνε αἱ Ἀθῆναι τῆς Αἰγύπτου, αἱ Ἀθῆναι τῆς μυστηριώδους Ἀφρικῆς.

Ἔφθασα διὰ πρώτην φορὰν εἰς Αἴγυπτον πρὸ πολλῶν ἐτῶν, πρὸ δωδεκαετίας. Ἔφθασα τὴν ἐπαύριον μιᾶς ἑλληνικῆς καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐκεῖνος καθίστα ἔτι φοβερωτέραν. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἔληξε μόλις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Καί, διὰ νὰ εἶμαι ἀκριβέστερος, τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐξηφανίσθησαν αἱ δυνατότητες ἀναρριπίσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἤδη Βασιλέα. Καὶ ἔχει Κυβέρνησιν. Ἐνῷ πρὶν εἶχε Βουλάς, καθιστώσας ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν μονίμου Κυβερνήσεως, κυβερνήσεως δυναμένης ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ὑψίστων ἀπεριόπτως καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀνευθύνων θορυβοποιῶν τοῦ κοινοβουλίου, τοῦ Τύπου, τῶν ἐργατοπατέρων, τῶν ἀγροτοπατέρων.

Κυρίαι καὶ κύριοι. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν πλέον Πράσινοι καὶ Βένετοι, κόμματα πολιτικά, ἢ στρατιωτικά, ἢ κοινωνικά, ἕτοιμα ν' ἀλληλοφαγωθοῦν. Δὲν ὑπάρχουν συνωμοσίαι κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, αἱματηραὶ συρράξεις εἰς τὴν Μεσσηνίαν, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Καβάλλαν, εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν γίνονται πλέον ἀπεργίαι. Δὲν σταματοῦν κάθε τόσον αἱ ἀστικαὶ καὶ ὑπεραστικαὶ συγκοινωνίαι. Κανεὶς δὲν σκέπτεται νὰ βυθίσῃ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ σκότος. Ἐργάται καὶ ἐργοδόται συνεργάζονται. Ἔπαυσαν νὰ κυκλοφοροῦν φυλλάδια, διασύροντα τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, διασύροντα τὴν ἐκκλησίαν, τὴν οἰκογένειαν. Δὲν ὑπάρχουν σήμερον δημοδιδάσκαλοι διακηρύσσοντες, ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἁπλῆ πάλη διὰ τὰ τρόφιμα καὶ ὅτι τὴν ἱστορίαν διευθύνει ἀπολύτως τὸ οἰκονομικὸν αἴτιον, ἡ οἰκονομικὴ αἰτιοκρατία, ὁ ἱστορικὸς ὑλισμός. Οἱ μπροσοῦρες τοῦ ἐκδότου Γκοβόστη συνεκεντρώθησαν εἰς σωροὺς καὶ ἐκάησαν ἐπισήμως. Αὐτὴ ἡ φωτιὰ εἶνε μία συμβολικὴ φωτιά. Εἶνε μία ὑποβλητικὴ φωτιά. Δὲν διδάσκει κανεὶς ἀτιμωρητί, ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ εὐτυχήσουν κρημνίζοντες τὰ τεμένη, διαλύοντες τὴν οἰκογένειαν, ὑποτασσόμενοι εἰς τὰς μηχανὰς ἢ μεταβαλλόμενοι εἰς Ρομπότ.

Εἶνε τὸ ἀπὸ Αὐγούστου συντελεσθὲν ἔργον πλούσιον. Ἀλλ' ὑπὲρ πᾶσαν μεταρρύθμισιν θέτω ἐγὼ τὴν μεταβολὴν ψυχολογίας, τὴν μεταβολὴν νοοτροπίας. Δὲν ὑπάρχει πλέον ἡ ψυχολογία τοῦ ἡττημένου. Πρὸ ἐννέα μηνῶν ὅλοι προεξοφλοῦσαν τὸ ἑλληνικὸν μέλλον. Ὅλοι ἐπερίμεναν τοὺς βαρβάρους τοῦ Κώστα Καβάφη. Τοὺς βαρβάρους, ποὺ θὰ ἐκρήμνιζαν τὰ πάντα. Θὰ ἔδιδαν μίαν οἱανδήποτε λύσιν καταστροφικήν. Ὅλοι ἐπερίμεναν τὴν πτῶσιν τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, τῆς ἀστικῆς διαμορφώσεως τῆς Κοινωνίας. Κανεὶς δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν νέαν πραγματικότητα. Κομμουνιστικὰ βιβλία ἐκυκλοφοροῦσαν εἰς ὅλα τὰ σαλόνια. Οἱ συγγραφεῖς, μερικοὶ συγγραφεῖς, ἔγραφον κομμουνιστικὰ βιβλία, ποὺ προηγοράζοντο ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς ὀργανώσεις. Κύριοι μονυελοφόροι, ἐπιμελῶς εἰσπράττοντες τὰ εἰσοδήματά των, κύριοι φιλαργυρώτατοι, κύριοι χωρὶς γενναιότητα, χωρὶς ἀλτρουϊσμόν, ἐτρανοφωνοῦσαν τὸ κομμουνιστικὸν τῶν πιστεύω. Κυρίαι ἀφιερώνουσαι τὰς δέκα ἀπὸ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς περιποίησιν τῆς καλλονῆς ποὺ εἶχαν ἢ ποὺ δὲν εἶχαν, ἐλιποθυμοῦσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Μὰρξ καὶ τοῦ Ἔγκελς καὶ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παπαγάλων των. Ἡ κομμουνιστικὴ ἰδεολογία ἐχρησίμευε πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ δικαιολογῇ κάθε ἀπρέπειαν εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο φύλων. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἐβαινε πρὸς τὴν διάλυσιν. Κ' ἤκουα συχνὰ διανοουμένας (θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν) ποὺ κατεῖχον λαμπρὰς δημοσίας θέσεις, νὰ γελοῦν μ' ἐκείνους ἢ μ' ἐκείνας ποὺ εὕρισκαν ἠθικὴν εἰς τὰς φυλογονικὰς σεξουαλικὰς σχέσεις. Ἕνα κρᾶμα κομμουνισμοῦ καὶ καποιημένου φροϋδισμοῦ ἔδιδεν ἐπιχειρήματα εἰς πᾶσαν ἀπρέπειαν καὶ εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν. Πατέρες, στέλλοντες τὰ κορίτσια των εἰς τὰ Πανεπιστήμια, τὰ ἔχαναν κυριολεκτικῶς. Δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς πῶ περισσότερα δι' ὅσα συνέβαινον χθὲς καὶ δι' ὅσα δὲν συμβαίνουν σήμερον. Σήμερον δὲν ἔχομεν οὔτε ἀπεργίας φοιτητῶν, οὔτε ἀπεργίας μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἐνῷ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἐφέρετο πρὸς τὴν πλήρη κοινωνικὴν ἐξάρθρωσιν, ἐνῷ τὸ σκυλὶ δὲν ἤξερε τὸν ἀφέντη του, ἐνῷ ἡ ἀστικὴ τάξις κατελαμβάνετο ἀπὸ προϊοῦσαν ἠττοπάθειαν, ἐνῷ οἱ ἀεργοὶ ἡγέται τῶν ἐργατῶν ἐζητοῦσαν ὄχι τὴν βελτίωσιν, ἀλλὰ τὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ ἐργάτου, προπαρασκευαστικὸν στάδιον τῆς γενικῆς ἐξεγέρσεως, ποὺ θὰ ἐθρυμμάτιζε τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα εὑρίσκοντο εἰς ἀδυναμίαν νὰ δώσουν Κυβέρνησιν εἰς τὸν τόπον, ἐνῷ τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα, ἀπορφανισμένα ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον, εὑρίσκοντο ὑπὸ διάλυσιν καὶ δὲν εἶχαν τὴν δύναμιν νὰ συμπράξουν εἰς μίαν Κυβέρνησιν, ἀνελήφθη ἡ πρωτοβουλία τοῦ Αὐγούστου. Ἡ μεγάλη, ἡ αἱματηρὰ ἀπεργία δὲν ἔγινε. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπρόφθασε νὰ γίνῃ Ἱσπανία. Οἱ κήρυκες τῆς αὐτονομήσεως τῶν βορείων ἐπαρχιῶν κομμουνισταί, οἱ κήρυκες τοῦ ἐθνικοῦ διαμελισμοῦ, κατέστησαν ἀνίκανοι νὰ βλάψουν.

Ἐνθυμοῦμαι, κυρίαι καὶ κύριοι, μίαν συζήτησιν εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς μεταβολῆς. Ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς εἶχεν ἀπουσιάσει ἀπὸ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὰ πρωθυπουργικὰ καθήκοντα εἶνε πολλαπλᾶ καὶ ὅτι αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ χάνονται εἰς μικροχαρεῖς καὶ προσωπικὰς συζητήσεις. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐγκαλῶν ὡμίλησε περὶ μεγάλων ζητημάτων μὲ λυρισμὸν ἀσυνήθη, ὁ κ. Μεταξᾶς τοῦ εἶπε καθαρά, ὅτι ὑφίσταται διαφορὰ ἀντιλήψεων εἰς τὸ ποῖα εἶνε τὰ μεγάλα ζητήματα. Μεγάλα ζητήματα δὲν εἶνε τὰ ἀφορῶντα πέντε ἢ δέκα ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς. Μεγάλα ζητήματα εἶνε ἡ ἄμυνα τῆς χώρας ἡ πολεμική, ἡ ἄμυνα τῆς χώρας ἡ οἰκονομική, ἡ ἄμυνα τῆς χώρας ἡ κοινωνική, ἡ περιφρούρησις τῶν παιδικῶν ψυχῶν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν δηλητήριον, μέγα ζήτημα εἶνε ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ἡ ἐθνικὴ αὐτάρκεια. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ ζητήματα, ποὺ ἀπασχολοῦσαν τὸν κ. Μεταξᾶν καὶ πρὸ τοῦ Αὐγούστου, μόνον μετὰ τὴν μεταβολὴν κατέστη δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθοῦν. Διότι πρὸ τοῦ Αὐγούστου εἴχομεν κυβέρνησιν ὑπηρεσιακήν. Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἔχομεν κυβέρνησιν ὁλοκληρωτικήν, συγκεντρώνουσαν εἰς ἑαυτὴν ὅλην τὴν ἐξουσίαν — τὴν νομοθετικὴν καὶ τὴν ἐκτελεστικήν. Ἡ περίοδος τῶν μικροχαρῶν συζητήσεων, τῶν ματαίων ἐπερωτήσεων, τῶν φιλιππικῶν μὲ κορώνες, ἔληξεν. Ἤρχισεν ἡ περίοδος τῆς συντόνου δράσεως. Τὰ προβλήματα δὲν περιμένουν.

Διηγοῦνται, κύριοι, ὅτι μετὰ τὴν δίκην τοῦ Δρεϋφοὺς — παρῆλθον ἤδη δεκαετηρίδες — ὁ δικηγόρος Λαμπορῆ, συνήγορος τοῦ Ζολᾶ, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἐξελέγη βουλευτής. Παρηκολούθησεν ὡς βουλευτὴς ἐπὶ πολὺν χρόνον τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς. δὲν ἔλαβε ποτὲ τὸν λόγον, ἔλαβε μόνον ἀνὰ χεῖρας κάποτε τὴν γραφίδα διὰ νὰ γράψῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅτι παραιτεῖται. Παραιτεῖται διότι ἀντελήφθη, ὅτι αἱ συζητήσεις τῆς Βουλῆς δὲν ἀκολουθοῦν καμμίαν ἐπιστημονικὴν ἢ λογικὴν μέθοδον, ὅτι εἶνε συζητήσεις ὀχλαγωγικαί.

Κυρίαι καὶ κύριοι. Εἶμαι κ' ἐγὼ μεσημβρινός, ὅπως καὶ σεῖς, ἀγαπῶ τὴν εὐγλωττίαν, τῆς ὁποίας στεροῦμαι. Θὰ μοῦ ἤρεσε ν' αὐτοσχεδιάζω λόγους καὶ νὰ συναγείρω τὰ πλήθη, ἀλλὰ δυσπιστῶ πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν εὐγλωττίαν. Καὶ εἰς ὅσους Πρωθυπουργοὺς ἔτυχε νὰ γνωρίσω, εἶπα ὅτι ἡ ἀξίωσις τῶν ρητόρων νὰ κυβερνοῦν εἶνε ἐξ ἴσου παράλογος μὲ ἐνδεχομένην ἀνάλογον ἀξίωσιν τῶν τενόρων. Οἱ εὐγλωττοι ἄνθρωποι δὲν εἶνε πάντοτε ἄνθρωποι δράσεως καὶ ρητορικὴ εἶνε συνήθως ἡ ἐπανάληψις ἀποστηθεισῶν κοινοτοπιῶν ἢ ὁ ἐπικίνδυνος αὐτοσχεδιασμός. Ἐν τούτοις ἐγνώρισα πολιτικοὺς ἀρχηγούς, τῶν ὁποίων ἡ λελογισμένη εὐγλωττία ὠφείλετο εἰς ἀπομνημόνευσιν τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἔγραφον. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τῆς ρητορικῆς τοῦ ἑνός, πρόκειται περὶ τῆς ρητορικῆς τῶν πολλῶν. Καὶ ὅσοι παρηκολούθησαν, ὡς ἐγώ, συνεδριάσεις Βουλῶν κατ' ἐπανάληψιν, θ' ἀπεγοητεύθησαν. Τί εἶνε Βουλή; Τί εἶνε αἱ Βουλαί; Ἐπὶ τριακοσίων βουληφόρων, οἱ πλεῖστοι εἶνε δικηγόροι. Ἀλλὰ πῶς οἱ δικηγόροι ἠμποροῦν νὰ λύσουν μὲ τὸ προσῆκον κῦρος ὅλα τὰ προβλήματα, τὰ προβλήματα ποὺ δὲν εἶνε νομικά, ποὺ δὲν εἶνε δικηγορικά, πῶς ἠμποροῦν ν' ἀποφασίσουν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον περὶ γεωργικῶν, περὶ ἁλιευτικῶν, περὶ ναυτικῶν, περὶ στρατιωτικῶν, περὶ ἀεροπορικῶν προβλημάτων; Βουλή, κοινοβουλευτισμός, πλειονοκρατία, τυραννία τοῦ ἀριθμοῦ, θρίαμβος μεγαλοπρεπὴς τῆς ἀναρμοδιότητος. Ἂν ὁ Καποδίστριας δὲν ἐλάμβανε τὰ μέτρα, ποὺ ἔλαβε τῷ 1828, ἂν δὲν ἀνέστελλε τὴν ἀσύδοτον ἐλευθερίαν τοῦ φλυαρεῖν καὶ τοῦ συμπλέκεσθαι, σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχεν Ἑλλάς.

Ἂν εἰς τὰ 1843 δὲν ἐγίνετο ἡ γνωστὴ μεταπολίτευσις, ὁ τόπος θὰ εἶχε πραγματοποιήσει ὑπὸ τὴν πρώτην δυναστείαν πολὺ μεγαλυτέρας προόδους. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὀχλαγωγία ἔφερε τὸ 1886 καὶ τὸ 1897. Καὶ μόνον εἰς περιόδους, καθ' ἃς αἱ ἰσχυραὶ προσωπικότητες συνεκέντρωσαν τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην, εἰς περιόδους συγκεντρωτικῶν κυβερνήσεων καὶ εἰς περιόδους καμουφλαρισμένων δικτατοριῶν μὲ ἐπιφάσεις κοινοβουλευτικάς, ὅπως τὸ 1912, 1913, μόνον εἰς περιόδους σιδηρᾶς ἐθνικῆς πειθαρχίας καὶ συμπνοίας ἔσχομεν ἐπιτυχίας βιωσίμους. Ζῶμεν καὶ σήμερον ἀπὸ τὴν νίκην ἐκείνην, τὴν νίκην τῶν ἡνωμένων ἀρχηγῶν τοῦ Ἔθνους. Ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαίους ἐργάτας τῆς νίκης ἐκείνης ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐζήτησε χθὲς ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, τὴν ἐθνικὴν πειθαρχίαν, τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκθέσει ἐπικινδύνως ὁ οὐδέποτε λειτουργήσας κανονικῶς, ὁ ἀναχρονιστικὸς κοινοβουλευτισμός, ὁ κοινοβουλευτισμός, ὁ ἀφήσας ἀφρούρητα τὰ σύνορα, ποὺ μᾶς ἔδωσαν οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι.

Εἶνε ὁ ἀναχρονιστικὸς κοινοβουλευτισμός. Τὰ πάντα σήμερον, διδάσκουν οἱ πολιτικοὶ συγγραφεῖς οἱ ἄξιοι τοῦ ὀνόματος, καθιστοῦν ἀναγκαίαν τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα. Ὄχι τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, ὅπως τὴν ἐννοοῦσε ὁ 19ος αἰών. Κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἡ ἐθνικὴ ἑνότης περιωρίζετο εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν πολιτικὴν ἑνότητα ἐνώπιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τούτοις τὰ συμφέροντα τὰ ἀτομικὰ καὶ τὰ συμφέροντα τὰ ταξικὰ ἐφανέρωναν τὴν ἐγωϊστικὴν τῶν δρᾶσιν, παρεμέρισαν τὰ συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς ὁλότητος. Τὸ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ἐθνικὸν συμφέρον ἠγνοεῖτο, ὁ καθένας ἦτο πεπεισμένος, ὅτι πασχίζων διὰ τὰ προσωπικά του συμφέροντα, ἐργάζεται αὐτομάτως διὰ τὴν πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ποῖος σήμερον ἔχει τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύῃ εἰς αὐτὸν τὸν αὐτοματισμόν;

Πρῶτον καθῆκον ἑνὸς μέλους τοῦ Ἔθνους εἶνε ν' ἀναγνωρίζῃ ποῖον εἶνε τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Δεύτερον νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἡ πατρὶς δὲν εἶνε μία συνειδησιακὴ κατάστασις τοῦ λαοῦ, κατάστασις ποὺ ἐμφανίζεται εἰς τὰς δραματικὰς μόνον στιγμὰς τῆς ἱστορίας. Πατρὶς εἶνε τὸ κάτι τὸ ἀενάως ἐκδηλούμενον».

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΡΑΜ

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος ἐνταλθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν τελευταίαν τροχιοδρομικὴν σύγκρουσιν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρατοσθένους, ὑπέβαλε τὸ πόρισμά της.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὅτι αἱ τροχοπέδαι τῶν συγκρουσθέντων ὀχημάτων ἐλειτούργουν ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεθεώρησε τὰ ὀχήματα. Ἐν τούτοις, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9.30' νυκτερινῆς μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς, ὁπότε ἐκλήθη ἀστυφύλαξ ἵνα φρουρήσῃ τὸ ὄχημα, ἦτο ἀρκετόν, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἁπλῆν ἐπισκευὴν τῶν τροχοπεδῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκ βάθρων ἐπισκευὴν τῶν ὀχημάτων.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ τῆς ἀδείας του ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μπρυέρ.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

Ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς ἐξεδικάσθη χθὲς ἡ ὑπόθεσις τοῦ δημαρχιακοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου Ἁγίου Γεωργίου - Κερατσινίου Χαρ. Τζετίτογλου, κατηγορουμένου ἐπὶ τοκογλυφίᾳ εἰς βάρος τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν κατηγορούμενον εἰς τεσσάρων μηνῶν φυλάκισιν καὶ 5000 δραχμῶν ψυχικὴν ὀδύνην.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ὑποψήφιοι τοῦ ὡς ἄνω διαγωνισμοῦ καταρτίζονται τάχιστα καὶ ἄριστα μόνον εἰς τὸ εἰδικὸν διὰ τοιούτους διαγωνισμοὺς ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ τοῦ πεπειραμένου Καθηγητοῦ κ. Κ. Γιαννάκου (Σπυρίδωνος Τρικούπη 3, ἄνω πάτωμα). Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 6 ½ μ. μ. ὥρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται ἐκ νέου δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθμὸν 884 τῆς 10ης Ἀπριλίου 1925, ἀφορῶντος «ΝΕΟΝ ΤΥΠΟΝ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΠΛΟΒΟΜΒΙΔΟΣ» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπωνυμίας BOMBRINI PARODI DELFINO ἑδρευούσης ἐν Ρώμῃ.

Πληροφορίαι: Διεθνὲς Γραφεῖον Εὑρεσιτεχνιῶν Π. Δ. Θεοδωρίδου, ὁδὸς Σταδίου 4, Μέγαρον Μετοχικοῦ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΓΟΥΝΕΣ
Ἡ ἐποχὴ ποὺ κάθε κυρία θὰ φυλάξῃ τὰ γουναρικά της, ἐφθαρμένα καὶ ὄχι καλῶς προφυλαγμένα ἀπὸ τὸν σκόρον, ὅταν δὲ τὰ χρειασθῇ τὸν χειμῶνα, θὰ δαπανήσῃ πολλὰ καὶ δὲν θὰ γίνῃ καλὴ ἐργασία. Τὸ γνωστὸν κατάστημα Γουναρικῶν ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑΣ ΟΣΤΑΔΗΜΗΤΡΗ, Ἑρμοῦ, 48α, προμηθευτρίας τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἄνω πάτωμα, εἰδοποιεῖ ὅτι ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν παντὸς εἴδους γουναρικῶν καὶ μὲ οἰκονομίαν 50 % λόγῳ τῆς ἐποχῆς ἐπὶ πάσης διορθώσεως.
Προσοχή! Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ κατάστημα τῆς εἰσόδου. Ζητήσατε τὴν ἰδίαν εἰς τὸ ἄνω πάτωμα.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ Τ. Τ. Τ. ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Τὴν 24ην Ἀπριλίου 1937 καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐνεργηθήσεται διαγωνισμὸς ἐντὸς τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ. (ὁδὸς Ἀναπαύσεως 28) διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς τῶν ὑλικῶν τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἔτος 1937—38, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὁμοιαρίθμου διακηρύξεως δημοσιευθείσης εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» (Παράρτημα) καὶ κατατεθειμένης παρ' ἡμῖν (Τεχν. Δ)σις, Τμῆμα 4ον) καὶ παρὰ τῇ Ἀποθήκῃ Ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ. Πειραιῶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΥΠΟΝ
Ἡ συγκινητικὴ ἐξιστόρησις τοῦ αἰσθηματικοῦ ἐπεισοδίου, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε πρὸ ἡμερῶν τὰς ἐφημερίδας:
ΓΙΑΤΙ Μ' ΕΠΡΟΔΩΣΕΣ;
Ἕνα ἀληθινὸν μυθιστόρημα, ποὺ ἐξειλίχθη μεταξὺ γνωστῶν μας ἀπὸ τινων μηνῶν μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀπεκαλύφθη κάτω ἀπὸ τὴν εἰδησεολογίαν τῶν ἐφημερίδων.
Ἀφήγησις τῆς Κας ΕΛΛΗΣ ΝΟΜΙΚΟΥ
Ἐπιμέλεια καὶ συγγραφή: ΑΛΦΑ-ΑΛΦΑ

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΝΗΟΨΙΩΝ ΕΠΙ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Μοίρας τῆς Μεσογείου, κατόπιν διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπέδωσε διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς ἐπαναστατικῆς Ἱσπανίας, ἀφορῶσαν τρεῖς περιπτώσεις ἐπεμβάσεως εἰς ἀγγλικὰ πλοῖα, κατὰ παράβασιν τῶν διεθνῶν νομίμων καὶ τῶν διαβεβαιώσεων τῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, εἰς ἀπάντησιν προηγουμένων βρεταννικῶν παραστάσεων. Τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλοῖα εἶνε πρῶτον τὸ «Μένιντριτζ» τὸ ὁποῖον πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐδέχθη πυρὰ ἐπαναστατικοῦ ἁλιευτικοῦ εἰς ἀπόστασιν πέντε μιλίων ἀπὸ τὴν Ἀλμίνα, ἐνῷ ἐταξίδευεν ἀπὸ Μπέρρυ εἰς Ὀράν. Δεύτερον, τὸ «Στάνχολμ» τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων εὑρισκόμενον, τὴν ἰδίαν ἡμέραν συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς Γιβραλτὰρ ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸν πολεμικὸν «Ναύαρχος Ντάτο» καὶ τρίτον τὸ «Σπριγκγουέαρ», τὸ ὁποῖον αἱ ἐπαναστατικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τὰς ἀρχὰς Μαρτίου καὶ ὡδήγησαν εἰς Γιβραλτάρ, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι μετέφερε πολεμικὸν ὑλικόν, ὑπέστη καθυστέρησιν δώδεκα ἡμερῶν, ἐνῷ ὡς διεπιστώθη ἐκ τοῦ ἐλέγχου, ὁ ἰσχυρισμὸς ὑπῆρξεν ἀνακριβής.

Διὰ τῆς ἀγγλικῆς διαμαρτυρίας ζητεῖται συγχρόνως ἡ παροχὴ ἐξηγήσεων ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων καὶ γίνεται μνεία τῶν αὐστηρῶν μέτρων τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς μεταφορᾶς πολεμικοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ ἀγγλικῶν σκαφῶν.

Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ, ὅτι κατόπιν τῆς εἰδοποιήσεως τῆς διαβιβασθείσης ὑπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Σαλαμάνκας πρὸς τὰ ἀγγλικὰ ἀτμόπλοια, ἐπαναλαμβάνεται εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς κύκλους ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ νηοψίαν τῶν ἐμπορικῶν της σκαφῶν μακρὰν τῶν Ἱσπανικῶν ὑδάτων. Ἡ στάσις τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ἑξῆς: Ἔξω τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Ἱσπανίας τὰ ἀγγλικὰ ἐμπορικὰ σκάφη ἀπολαμβάνουν τῆς προστασίας τῶν ἀγγλικῶν πολεμικῶν. Ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης τὰ ἀγγλικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἔλεγχον. Ἐν τούτοις, ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν παρουσίαν ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ εἰς περίπτωσιν νηοψίας ἀπὸ μέρους ἱσπανικοῦ πολεμικοῦ.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΙΝΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑ Β. Δ. ΣΥΝΟΡΑ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Αἱματηρὰ σύγκρουσις ἐγένετο σήμερον εἰς τὰ βορειοδυτικὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν μεταξὺ στρατοῦ καὶ ἰθαγενῶν τῆς φυλῆς τῶν Βαζίρις, φαίνεται δὲ ὅτι ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ζωηρά. Κατὰ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ἐκ Δελχί, δύο Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ στρατοῦ, εἷς Ἰνδὸς ἀξιωματικὸς καὶ 19 στρατιῶται ἐφονεύθησαν. Τρεῖς ἀξιωματικοὶ καὶ 38 στρατιῶται ἐτραυματίσθησαν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἰθαγενῶν δὲν ἐγνώσθησαν ἐπακριβῶς, φαίνεται ὅμως ὅτι εἶνε σημαντικαί.

Ἡ σύρραξις ἐπῆλθε νοτιοδυτικῶς τοῦ Νταμχὶλ καὶ τῆς ὁδοῦ Ραμμάκ. Κατ' αὐτὴν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ ἀεροπλάνα καὶ πυροβολικόν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθ. Πρακτ.).—Ὁ ἐν Μαντρὰς ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ Γκάντι, ἐξηγῶν τὴν στάσιν του ἔναντι τῆς συνταγματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῆ ἐν Ἰνδίαις, εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἰνδικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπε, δὲν θέλει τροποποίησιν τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ κατάργησιν αὐτοῦ, διότι οὐδεὶς ἐν Ἰνδίαις θέλει αὐτό. Ὁ Γκάντι προσέθεσεν, ὅτι τὸ Ἰνδικὸν Συνέδριον θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὰς ἀπόψεις του καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησίν των.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν μὲ τὴν ἐν Ἰνδίαις κατάστασιν. Γενικῶς τονίζεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, παρεμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἄρνησιν τῶν ἡγετῶν τοῦ Ἰνδικοῦ Κογκρέσσου νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου τὸ κόμμα τοῦ Κογκρέσσου ἐπέτυχε πλειοψηφίαν. Οἱ κυβερνῆται τῶν ἐπαρχιῶν ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ σχηματίσουν κυβερνήσεις ἐκ τῆς μειοψηφίας, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ὑποστηρίξουν καὶ οἱ ἡγέται τοῦ μουσουλμανικοῦ στοιχείου. Εἰς τὸ Μαντρὰς ὁ τέως ὑποδιοικητὴς Βρέντυ καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς κυβερνήσεως τῆς Βομβάης προσπαθοῦν νὰ σχηματίσουν κυβέρνησιν.

Αἱ πλεῖσται τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι αἱ κυβερνήσεις αὗται τῆς μειοψηφίας, καὶ ἂν κατορθωθῇ νὰ σχηματισθοῦν, δὲν θὰ ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν τοπικῶν βουλῶν καὶ ἐπομένως θὰ παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως οἱ κυβερνῆται προικισθοῦν μὲ τὴν ἀναγκαίαν δικαιοδοσίαν πρὸς λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων ἀνεξαρτήτως τῶν διαθέσεων τῶν ἐν λόγῳ Βουλῶν.

ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΧΙΤΛΕΡ—ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Μακρὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα συνομιλία ἔλαβε χώραν σήμερον ἐν Μονάχῳ μεταξὺ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Λούντεντορφ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεζητήθη ἡ ἄρσις τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν καὶ παρεξηγήσεων. Ἡ συνομιλία ἀπέληξεν εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Ὁ στρατηγὸς Λούντεντορφ ἐπεδοκίμασε ὁλοψύχως τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ καγκελλάριος Χίτλερ κατερράκωσε φύλλον πρὸς φύλλον — ὡς λέγει τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον — τὴν «ἐπαίσχυντον» συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, ἐξέφρασε δὲ τὴν χαράν του πρὸ πάντων διότι τὸ ἔθνος εὑρίσκεται καὶ πάλιν ὡπλισμένον κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ Ρήνου. Ὡμίλησε κατόπιν περὶ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον συνετελέσθη εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑνιαίας σκέψεως τοῦ λαοῦ ἐξ ἧς, ὡς εἶπεν ὁ στρατάρχης, τὸ ἔθνος ἀρύεται δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σοβαρῶν αὐτοῦ σκοπῶν. Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἐν ἐφαρμογῇ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διότι τὸ Ράιχ καὶ ὁ στρατὸς εὑρίσκονται καὶ πάλιν εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν στρατηγὸν τοῦ Μεγάλου Πολέμου καθὼς καὶ μὲ τὸν παλαιὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς 9ης Νοεμβρίου 1923.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ἡ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία τοῦ Βορδῶ — καθ' ἃ τηλεγραφοῦν ἐν Ντὰξ — ἐξετροχιάσθη ὀλίγον προτοῦ φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν Ντὰξ περὶ ὥραν 6.30 ἑσπερινήν, ἐνῷ διήρχετο τὸ σημεῖον Καμπάν. Τὰ τελευταῖα τέσσαρα ὀχήματα τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἀποσπασθέντα, κατέπεσαν [illegible] τὴν γραμμήν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐξήχθησαν ἐκ τῶν συντριμμάτων τρεῖς νεκροὶ καὶ ἑξήκοντα περίπου τραυματίαι. Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη ἡ ἐκτροχίασις, εἰδικὰ συνεργεῖα πρώτων βοηθειῶν ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Τὸ σημεῖον, ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ ἐκτροχίασις, εὑρίσκεται εἰς πέντε χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Ντὰξ πρὸς τὸ Μὸν Ντὲ Μαρσάν.

Νεώτεραι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐκτροχιασθεῖσα ἁμαξοστοιχία εἶνε ἡ ταχεῖα Παρισίων — Ἀνταῦ, ἥτις ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς πρωτευούσης τὴν 8.45 τῆς πρωίας, ἐκκινεῖ δὲ ἐκ Μπορντὼ δι' Ἀνταῦ τὴν 6.15 ἑσπερινήν. Ὁ συρμὸς ἔβαινε μὲ ταχύτητα 120 χιλιομέτρων καθ' ἣν στιγμὴν ἐξετροχιάσθη. Δύο ὀχήματα ἔπεσαν ἐντὸς ρυακίου παρὰ τὴν γραμμήν. Βεβαιοῦται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τραυματιῶν ἀνέρχεται εἰς ἑξήκοντα περίπου ἐξ ὧν δύο ἢ τρεῖς εὑρίσκονται ἐν σοβαρᾷ καταστάσει.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας, σήμερον θὰ προσγειωθῇ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου προερχόμενος ἐκ Ρόδου, ὁ διάσημος ἀεροπόρος Κάρολος Λίντμπεργκ. Εἰς τὸ ταξίδιόν του τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ διὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀεροπλάνου, τὸν συνοδεύει καὶ ἡ σύζυγός του. Ὁ διάσημος ἀεροπόρος συμπληρώνει ἤδη μεγάλον ἀεροπορικὸν γῦρον, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς συντομωτέρας ἀεροπορικῆς ὁδοῦ Λονδίνου—Ἰνδιῶν.

Κατ' ἀνεπισήμους πληροφορίας, ὁ κ. Λίντμπεργκ θὰ ἀπογειωθῇ ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου Ρόδου τὴν 11ην πρωϊνὴν καὶ θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Τατόϊον τὴν 1ην μ. μ. ὥραν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΛΑΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν πλαστῶν βιβλιαρίων εἰσπράξεως συντάξεων. Διὰ ταύτης ὁ μὲν Αἰμ. Παράσχος ἠθωώθη, κατεδικάσθησαν δὲ οἱ Γ. Γεροντάκης εἰς 8 ἐτῶν εἱρκτήν, Γ. Χατζηαποστόλου 7 ½ ἐτῶν, Κ. Βασιλείου 6 ἐτῶν, Ν. Κιβωτὸς 5 ½ ἐτῶν, Μ. Αὐγερίδης 2 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν φυλάκισιν, Κ. Λουτσέτης 2 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν, Ι. Μανουσάκης 2 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν, Γ. Σταθόπουλος 18 μηνῶν, Πολύμνια Θεολογίτου 17 μηνῶν καὶ εἰς 16 μηνῶν φυλάκσιν αἱ Μ. Μανιατοπούλου, Θ. Μαρσέλος, Ἐλπινίκη Ζούρου, Ζωὴ Λυμπεριάδη, Θάλεια Τρεπεκλῆ καὶ Ἄννα Παχνῆ.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως ὅτι τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς πόλεως διέθεσεν 100 χιλ. δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀεροπορίας.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἀπόγευμα αὔριον θὰ συνέλθῃ ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης εἰς κοινὴν συνεδρίασιν μετὰ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλεγείσης κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ 50μελοῦς συμβουλίου, ἵνα θέσῃ τὰς βάσεις τῆς καλυτέρας διενεργείας τοῦ ἐράνου μεταξὺ τῶν ἐμποροβιομηχάνων Θεσσαλονίκης.

Ὡς γνωστόν, τὸ Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης θὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Κράτος δύο ἀεροπλάνα.

ΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας, ὅπως τὰς Κυριακὰς κατὰ τὴν ὥραν τῆς θείας λειτουργίας τὰ διάφορα κέντρα παραμένωσι κλειστά, πρὸς τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τοῦ λαοῦ, τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ἐπιθεωρήσεις ἐργασίας, ἵνα ἐκδώσωσι τὰς δεούσας διαταγάς, καθ' ἃς τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, αἵτινες ἐξομοιοῦνται πρὸς τὴν Κυριακήν, τὰ καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα καὶ κέντρα ἐν γένει ἀνοίγωσι τὸ μὲν θέρος ἀπὸ τῆς 9ης καὶ 30' π. μ., τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ τῆς 10ης π.μ., ἀντὶ τῆς ὁριζομένης ὥρας ὑπὸ τοῦ διατάγματος τῆς 8ης Μαρτίου 1930 «Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τὸν ὑπουργὸν τῶν Σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος ἐπεσκέφθη χθὲς ὁ διευθύνων σύμβουλος τῆς Γενικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου ἀναμένει ἐκ Λονδίνου τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν διαφορῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐγένοντο πρὸ καιροῦ ἐνταῦθα σχετικαὶ διαπραγματεύσεις.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΤΣΙΓΚΑΝΩΝ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 30. (Ἀθ. Πρακ.). — Ἐπιβλητικὴ ἦτο ἡ κηδεία τοῦ βασιλέως τῶν Πολωνῶν τσιγκάνων «βαρώνου» Κβιέζ, ὑποκύψαντος εἰς τὰ τραύματα, ἅτινα ἔλαβε κατά τινα οἰκογενειακὴν ἔριδα. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν ἀντιπροσωπεῖαι Ρουμάνων καὶ Οὔγγρων τσιγκάνων. Ὁ Κβιὲζ ἦτο θερμὸς θιασώτης τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέετο διὰ γνωριμίας ἀπὸ τινων ἐτῶν.

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΘΟ ΜΠΛΑΝΚΟ ΚΥΚΛΩΘΕΝΤΟΣ ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἱσπανίας, ἐπαναστατικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὰ μεγάλα ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια τῆς Μερίντα, ἐπαρχίας τῆς Σαραγόσσης. Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν σημαντικὰς ζημίας ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ, τροφοδοτοῦν μὲ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα μέγα μέρος τῆς Καταλωνίας.

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, οἱ κυβερνητικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι κατόπιν σφοδρῶν μαχῶν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Γκουανταλαχάρα, ἐπραγματοποίησαν ἐπιτυχίας τινὰς εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα.

Εἰς τὰς Βαλεαρίδας νήσους, ὁπόθεν ὡρμήθησαν τὰ ἐπαναστατικὰ ἀεροπλάνα, τὰ βομβαρδίσαντα τὴν Βαρκελώνην, ἐσημειώθη δρᾶσις κυβερνητικῶν πολεμικῶν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σεβίλλης, ὅτι ὁ στρατηγὸς Κεῖπο Ντελιάνο ὁμιλῶν ἀπὸ ραδιοφώνου ἐπεβεβαίωσεν ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐκύκλωσαν τὸ Πόθο Μπλάνκο. Ὁ στρατηγὸς διέψευσε τὰ περὶ ἐπιτυχιῶν τῶν ἐρυθρῶν εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Τὸ ἀνακοινωθὲν ὅπερ ἐξεδόθη εἰς τὴν Σαλαμάνκαν ἀναφέρει ὅτι οἱ ἐρυθροὶ ἀποκρουσθέντες εἰς Λορίλαν, Ἀραβάκαν καὶ Κουέστα ντὲ λὰ Περντίθες τῆς Μαδρίτης, ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 85 νεκρούς.

Εἰδήσεις ἐκ Βαρκελώνης ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐκραγεῖσα κρίσις συνεχίζεται. Ὁ Ταραντέλλας συναντᾷ μεγάλας δυσχερείας εἰς τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως. Ὁ Κόμπανυς ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν συνιστῶν ὁμόνοιαν λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως.

Πιστεύεται ὅτι ἡ κυβερνητικὴ κρίσις θὰ λυθῇ διὰ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ἀναλόγου πρὸς τὴν προηγουμένην, ἱδρυομένων ὅμως συγχρόνως εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ὀργανώσεων τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου. Διὰ τῆς καινοτομίας αὐτῆς ἐπιδιώκεται ὅπως πάντα τὰ ὑπουργεῖα ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Ραμπὰτ ὅτι κατ' ἀνακοινωθὲν τοῦ ἐθνικοῦ στρατηγείου ὁ στρατηγὸς Μόλα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του ἐπεσκέφθη τὰς θέσεις τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας. Πιστεύεται ὅτι θ' ἀναγγελθῇ προσεχῶς νέα ἐπίθεσις εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθ. Πρ.) — Ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ἐξ Ἀβίλα ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα κατέλαβον χθὲς εἰς τὸν τομέα Καλαμότσα, ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς Ἀραγῶνος, πλεῖστα χαρακώματα τῶν ἐρυθρῶν, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ἀπόρθητα καὶ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὁποίων διεξήχθη πεισματώδης ἀγών. Οἱ ἐρυθροὶ πρὸ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων δὲν ἠδυνήθησαν τέλος νὰ κρατήσουν τὰς θέσεις των καὶ ἐγκαταλείψαντες τὰ χαρακώματα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν διωκόμενοι κατὰ πόδας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων.

Ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ πληροφορίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, συνεχίζονται αἱ συγκρούσεις μεταξὺ ἐρυθρῶν καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις ἀναρχίας.

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης συνεπλάκησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν στρατιῶται ἐρυθροῦ τάγματος μετ' ἀνδρῶν τῆς διεθνοῦς φάλαγγος. Εἴκοσιν ἐρυθροὶ ἐθνοφρουροὶ ἐφονεύθησαν. Οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ μεταδίδουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀναρχικὴ ἀπόπειρα ἐγένετο εἰς Βαρκελώνην κατὰ τοῦ Τσέχου Μπαρτίν, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ ὡς ἐκπαιδευτὴς εἰς τὸν ἐρυθρὸν στρατόν.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

ΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΓΗΠΕΔΑ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος μετέβη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Πρωτευούσης καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν κ. Κοτζιᾶν πληροφορίας ἐπὶ ὅλων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν κέντρων ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ζητημάτων.

Κατόπιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας ἐκ μέρους τοῦ Διαδόχου, ὁ ὑπουργὸς κ. Κοτζιᾶς θὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Β. Υ. εἰς ἐπίσκεψιν τῆς πρωτευούσης ἵνα ἐξετασθοῦν ἐπὶ τόπου αἱ διάφοροι θέσεις εἰς ἃς πρόκειται νὰ δημιουργηθοῦν ἀθλητικὰ γήπεδα, συγχρόνως δὲ καὶ εἰς τὰ ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐξωραϊστικὰ ἔργα.

Β. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ Α' ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν Του πρὸς τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ διὰ τὴν ἀρίστην ἐμφάνισιν τῶν τμημάτων του κατὰ τὴν παρέλασιν καὶ παράταξιν τῆς 25ης Μαρτίου.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἀναγκαστικὸς νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀντιστρατήγων περιορίζεται ἀπὸ ἕνδεκα εἰς ἕξ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ

Διὰ Β. Διατάγματος ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Παπάγος, ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ διορίζεται διὰ δύο ἔτη μέλος τοῦ γνωμοδοτικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τῶν ταγμάτων Ἀξίας καὶ Τιμῆς, ἀντὶ τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Ἀριστείδου Χασαπίδη ἀποστρατευθέντος.

ΗΘΩΩΘΗΣΑΝ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐξεδόθη χθὲς ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς τοῦ ἑκατομμυρίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν κατηγοροῦντο οἱ Ἰωσὴφ Ἀνδρουλιδάκης καὶ Χρ. Μηλιώνης, ὑπάλληλοι τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης. Διὰ ταύτης τὸ δικαστήριον ἠθώωσε τὸν πρῶτον καὶ ἀπήλλαξε τὸν δεύτερον λόγῳ ἀμφιβολιῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας (τμῆμα ὑπαξιωματικῶν) 20 μαθητῶν. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 14ην Αὐγούστου.

Ἐπίσης προκηρύσσεται διὰ τὴν 1ην Αὐγούστου διαγωνισμὸς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας (τμῆμα ἀξιωματικῶν) 20 μαθητῶν.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΔΕΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Οἱ ἐκδραμόντες εἰς Ἀθήνας μαθηταὶ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἐδέσσης ἐγένοντο χθὲς τὴν πρωΐαν δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπουρμπούλη. Τὸν κ. Ὑφυπουργὸν προσεφώνησεν εἷς μαθητής, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑφυπουργέ,

Εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσητε τὰ λόγια μας αὐτὰ στὸν Ἐξοχώτατον μεγάπνοον ὁδηγὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλληνόπουλα γεωργῶν ἀπὸ τὴν Ἔδεσσα καὶ τὰ περίχωρά της, μαγευμένοι ἀπὸ τὴν φυσικὴ ζωή, θέλομε μὲ τὴν εἰλικρίνεια ποὺ εἶνε συνυφασμένη μὲ τὴν ζωήν μας νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τί αἰσθανόμεθα καὶ τί θέλομε.

Σ' αὐτὸν ποὺ ἔχει ἐστραμμένα τὰ μάτια της ὅλη ἡ Ἑλλάς, σ' αὐτὸν ποὺ νύχτα μέρα σὰν τοὺς γονεῖς μας, ἐργάζεται διὰ τὴν ἀθάνατη πατρίδα μας ξεκαθαρίζοντας τὰ μιάσματα τὰ φθοροποιά, σὰν σὲ κοινὸ Πατέρα, ἤρθαμε νὰ ὑποβάλωμε τὰ ταπεινά μας σέβη.

Ὁ σεβασμός μας αὐτὸς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πειὸ ἁγνὴ καὶ ἄδολη ἀγάπη, εἶνε ἀπόρροια τοῦ θαυμασμοῦ μας γιὰ τὶς ὑπεράνθρωπες προσπάθειές του, γιὰ τὴν ἀκάματο ψυχήν του καὶ τὴν ἀκατάβλητον δύναμίν της.

Γιὰ δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πίστεώς μας στὸ τιτάνειο ἔργο του, ἐμεῖς ποὺ ἀποτελοῦμε μέρος ἀπὸ τὸ ἕτερο σκέλος τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους μας, ὅπως διεκήρυξε σ' ὅλη τὴν χώρα, προσφέροντας τὸ ἄρμα αὐτὸ τῆς γεωργίας, παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ τὸ προσφέρητε.

Τὴν δημιουργικὴ πνοή του τὴν αἰσθανόμεθα ὡς ζωογόνον αὔραν ποὺ τονώνει καὶ ζωντανεύει τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸ παράδειγμά του, ποὺ ξυπνᾷ τὰς ναρκωμένας ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους μας μᾶς ἐνθαρρύνει.

Ἡ μοναδικὴ ἐπιθυμία μας εἶνε ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν γενικὴν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος μας προσπάθειάν του, νὰ τύχωμεν τῆς προστασίας καὶ συνδρομῆς του γιὰ νὰ φθάσωμε σὲ ἀσφαλῆ καὶ ἀκίνδυνον λιμένα, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν φωτεινὸν ἀστέρα τῶν συμβουλῶν του».

Τὴν 11.30' π. μ. ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸν ὁποῖον προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

Ἀκρῖται τῆς χώρας τοῦ Ταράνου καὶ ἀκούραστοι ἐργάται τῆς τροφοῦ τῶν πάντων γῆς, ἔνθερμοι δὲ θιασῶται τῆς ὑψηλῆς Ὑμῶν προσπαθείας διὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ ἔθνους, ὡς ἄλλοτε ἔπραξεν ὁ κατακτητὴς τοῦ κόσμου καὶ ὁμοχώριός μας Μέγας Ἀλέξανδρος, ἤλθομεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν καὶ τὴν περιφέρειάν της, κομίζοντες τὴν λατρείαν καὶ τὴν πίστιν μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐπιτρέψατέ μας, νὰ Σᾶς παρακαλέσωμεν, ὅπως εὐδοκήσητε νὰ δεχθῆτε ὡς δῶρον τὸ σύμβολον καὶ μέσον τῆς ἐργασίας μας τὸ ἄροτρον τοῦτο.

Βεβαιωθεῖτε δὲ ὅτι δὲν εἴμεθα μόνον Ἀκρῖται γεωργοί, ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος θεράποντες ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν παράδειγμά Σας. Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα μας εἶνε πάντοτε ἐστραμμένα πρὸς αὐτὴν καὶ ἡ καρδιά μας λαχταρᾷ τὴν δόξαν της».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐχαρίστησε καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς Ἐδέσσης καὶ τῆς Γεωργικῆς της Σχολῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη ἐπίσης εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον εὑρισκόμενον τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Πρωτευούσης. Τὴν Α. Β. Υ. προσεφώνησαν ὡς ἑξῆς:

«Παιδιὰ γεωργῶν ἀπὸ τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς Ἑλλάδος μας ἀπὸ ὅπου ἐξώρμησε διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ κόσμου ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, αὐριανοὶ καλλιεργηταὶ τῆς Ἀκραίας γῆς τῆς Πατρίδος, ἀπὸ Ὑμᾶς, ποὺ συμβολίζετε τὰ ἰδανικὰ τῆς νεολαίας, ἤρθαμε νὰ πάρωμε μίαν ἐνθάρρυνσιν, μιὰ παρόρμησι, μιὰ ἐνίσχυσι γιὰ τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς μας ἀποστολῆς.

Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὸ ἄροτρον αὐτό, σύμβολόν μας, καὶ ἔχοντες αὐτὸ πρὸ ὀφθαλμῶν ἐνθυμεῖσθε ὅτι τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἐδέσσης καὶ περιφερείας, ἀπὸ Σᾶς περιμένουν τὰς ὑψηλὰς κατευθύνσεις διὰ τὰ ἐθνικά μας ἰδεώδη».

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσεται δεύτερος διαγωνισμὸς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν λοχαγῶν καὶ ὑπολοχαγῶν τῶν μαχίμων ὅπλων καὶ τοῦ μεταγωγικοῦ εἰς τὰ τμήματα μηχανολόγων καὶ χημικῶν εἰς τὴν Σχολὴν τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀξιωματικῶν. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ κατὰ μῆνα Αὔγουστον ἐ. ἔ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ δέον νὰ ὑποβάλουν μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Σῶμα ἢ ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ὑπηρετοῦν.

Η ΑΝΝΟΥΝΤΣΙΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΠΑΥΛΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἀθ. Πρακ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀπηύθυνεν εἰς τὸν ἀντιβασιλέα Παῦλον τῆς Γιουγκοσλαυΐας τηλεγράφημα ἐν τῷ ὁποίῳ ἀγγέλλει ὅτι ἀπονέμει εἰς αὐτὸν τὸ παράσημον τῆς Ἀννουντσιάτας. Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ παρακαλεῖ τὸν πρίγκιπα νὰ θεωρήσῃ τὴν παρασημοφορίαν ταύτην ὡς ἐκδήλωσιν τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας ἡ ὁποία τὸν συνδέει μετὰ τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, καθὼς καὶ μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΘΑ ΕΚΦΩΝΗΣΗ ΛΟΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνῆλθε χθὲς τὴν 7ην μ.μ. εἰς τ' Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς δίωρον συνεργασίαν.

Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἄνακτος τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ζητημάτων τρεχούσης φύσεως, καθωρίσθησαν δὲ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς περιοδείας τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς Πελοπόννησον.

Κατὰ τὸ τέρμα τῆς περιοδείας, τὴν 16ην Ἀπριλίου, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐκφωνήσῃ εἰς Αἴγιον βαρυσήμαντον πολιτικὸν λόγον, καθορίζων τὰς περαιτέρω κατευθύνσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ περιοδεία θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ 12 ἡμέρας.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τακτικὴν συνεδρίασίν της ἡ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῆς Ἀμύνης.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σεμνὸν καὶ ἐπιβλητικόν, ὅπως πάντοτε, ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν χθὲς εἰς τὸ Α' νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ἐπὶ τῇ 41ῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Ἐχοροστάτησεν ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Ἰάκωβος, παρέστησαν δὲ πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ ὅλοι οἱ διατηροῦντες ἄσβεστον τὴν μνήμην τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ἀκόμη ὅμως καὶ τὰ τέκνα πολλῶν παλαιῶν Τρικουπικῶν, ποὺ ἀπέθανον.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, οἱ προσελθόντες μετέβησαν εἰς τὸν ἀπέριττον τάφον τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὅπου ἐψάλη τρισάγιον. Ἐπὶ τοῦ τάφου εἶχον κατατεθῆ ὡραιότατοι στέφανοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνετο ὁ κατ' ἔτος κατατιθέμενος στέφανος ἐκ μέρους «φανατικοῦ Τρικουπικοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ». Οἱ παρευρεθέντες συνελυπήθησαν ἀποχωροῦντες τὸν κ. Σπ. Τρικούπην.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΠΑΡΑ ΤΗ Μ. Α. ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α.Μ. τῷ Βασιλεῖ ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδης.

Η ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΠΟΡΕΛΑΙΟΥ

Τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς Ἐργασίας ἐπεσκέφθη τὴν μεσημβρίαν ἐπιτροπὴ τῶν σπορελαιοβιομηχάνων, ἡ ὁποία ἀνεκοίνωσεν, ὅτι λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς σπορελαίου, περιορίσθησαν αἱ ἐργασίαι των καὶ διὰ τοῦτο θ' ἀναγκασθοῦν ν' ἀπολύσουν ὡρισμένον ἀριθμὸν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν των.

Ὁ κ. Δημητράτος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν σπορελαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀναγομένη, ἄλλως τε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑφυπουργείου τῆς Ἀγορανομίας, δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, ἐφ' ὅσον ταῦτα προσφέρονται εἰς συμφερούσας τιμάς. Διὰ τοῦτο, ἐὰν τυχὸν δημιουργηθῇ ζήτημα ἀνεργίας τῶν εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἐγχωρίους βιομηχανίας ἀπασχολουμένων ἐργατῶν, ἀντὶ οἱασδήποτε ἄλλης ἐνεργείας, ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ βίου, θὰ φροντίσῃ ἁπλῶς νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς ἐργάτας εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον, ἄλλως τε, εἰς ἀρκετὰς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει ζήτησις ἐργατικῶν χειρῶν.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Βουένος Ἄϋρες ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος κ. Μίλερ, γράφων εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πρένσα» ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ἰταλίας, λέγει ὅτι ἡ Ἰταλία δύναται σήμερον νὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς πολέμου 9 1)2 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν. Ἡ Ἰταλικὴ ἀεροπορία μὲ τὸ μᾶλλον σύγχρονον ὑλικὸν κατέχει 2.000 ἀεροπλάνα πρώτης γραμμῆς. Ἡ ὁλικὴ δύναμις τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐφεδρικῆς ἀνέρχεται εἰς 7.000 ἀεροπλάνα. Τὰ Ἰταλικὰ διὰ τριῶν κινητήρων ἀεροπλάνα δύνανται νὰ διανύσουν 400 χιλιόμετρα τὴν ὥραν μὲ φορτίον 3 1)2 τόννων, εἶνε ἐφωδιασμένα μὲ ἀσύρματον καὶ ἡ ἀκτὶς δράσεώς των εἶνε 3000 χιλιόμετρα.

Ἡ Ἰταλία κατασκευάζει ἐτησίως 1.500 ἀεροπλάνα καὶ ἀσκεῖ 1.500 χειριστὰς καὶ 4.500 μηχανικούς. Ἤδη ἡ Ἰταλία κατασκευάζει 14 νέα ἀεροδρόμια καὶ 25 νέας βάσεις ὑδροπλάνων. Κατὰ τὸν ἀρθρογράφον ἡ Ἰταλία παράγει τὰ 2 τοῖς 100 πετρελαίου, 3 τοῖς 100 ἄνθρακος καὶ 37 τοῖς 100 σιδήρου καὶ χάλυβος τῶν ὅσων ἔχει ἀνάγκην. Ἤδη ἔχει συγκεντρώσει ἀποθέματα ἄνθρακος δι' ἓν ἔτος καὶ ἀποθέματα πετρελαίου δι' ἓξ μῆνας. Ἐξ ἄλλου ἐν καιρῷ εἰρήνης ἡ Ἰταλία ἀντιμετωπίζει τὸν εἰς σῖτον ἐφοδιασμόν της διὰ τῶν ἰδίων της μέσων. Τέλος ἡ οἰκονομική της κατάστασις χάρις εἰς τὸν χρυσόν, ὁ ὁποῖος ἐδόθη εἰς τὴν Πατρίδα ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἶνε καλυτέρα σήμερον παρ' ὅσον ἦτο κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν Ἀφρικῇ ἐπιχειρήσεως.

ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου «Μὸν Ρεπὸ» ἀνευρέθη ἀναίσθητος ἡ Μαρία Γαβριλάκη ἐτῶν 36, ἥτις μετεφέρθη εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Ὡς ἐξηκριβώθη, αὕτη εἶχεν ἀποπειραθῆ ν' αὐτοκτονήσῃ διὰ κινίνης, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ νυμφευθῇ ἕνα τελωνειακὸν ὑπάλληλον ἔγγαμον μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέετο ἐρωτικῶς. Ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς Γαβριλάκη, εἶχε καὶ αὐτὸς ἀποπειραθῆ ν' αὐτοκτονήσῃ μαζί της ἐντὸς τοῦ ἰδίου ξενοδοχείου, λαβὼν ποσότητα κινίνης. Οὗτος ὅμως δὲν ἀνευρέθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας.

—Ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδάμαντος οἰκίας του ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ὁ Χαρ. Κρεμμύδας, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν. Ὁ ἀποπειραθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Οἱ λόγοι δὲν ἐγνώσθησαν.

Β' ΕΚΔΟ

ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΤΑΙ ΣΗΜ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΘΕ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΤΕΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρε τέρα σημασία ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ἐντ κύκλων εἰς τὸ συνερχόμενον αὔριον (σ πόγευμα ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπε πρῶτον συγκαλούμενον μετὰ τὰς ἑορτ Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ δρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατ καὶ θὰ συζητήσῃ διάφορα ζητήματα ἐθνικῆς σημασίας. Μεταξὺ τούτων συγκ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς ἐλέγχου ἐν Ἰσπ λιτικὴ τοῦ Βελγίου, ὡς διαμορφώνεται συνομιλίας τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου κα τεν ἐν Λονδίνῳ, τὸ ἰταλογιουγκοσλαυϊκ καὶ ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις μετὰ τοῦ Κλισύ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐ ταρρυθμίσεις εἰς τὰ στελέχη τῆς ἀστυν

Πιστεύεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξ Ντελμπὸς θὰ ἀναγνώσῃ ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς κα ταστάσεως.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἱσπανικὸν ζήτημα ἐ ταῦθα ὅτι ἡ χαλάρωσις τῆς διεθνοῦς ἐπ μιουργηθεῖσα κατόπιν τῆς ὑποσχέσεως ὅτι θὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀποστολὴν νέ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, θὰ συνεχισθῇ, καθ ἀποτελεσματικῆς τῆς λειτουργίας τοῦ ἐ Ἱσπανικὰ σύνορα καὶ παράλια, ἄνευ φ γίας διπλωματικῶν ἐπεισοδίων. Ἀλλ ρεῖται, ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη, κεκ ὑπὲρ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν, ἀπεδέχετο τὴν ἀποστολὴν νέων στρατευ

Ἕτερον στοιχεῖον κατευναστικὸν τῆς ταστάσεως, κρίνεται ἡ τηλεγραφηθεῖσα πληροφορία, καθ' ἣν οἱ ἐκεῖ Ἱσπανικοὶ τηροῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Βαλένθιας ἐτύπωσε κατηγορηματικὴν αἴτησιν συγ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν σα εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν διακοίν τὴν προσοχὴν τῆς Κ. Τ. Ε. ἐπὶ τῆς παρο κῶν στρατιωτικῶν μονάδων καὶ πολεμικ Ἱσπανίᾳ.

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣ Α

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΕΞΕΤΟΠΙ ΩΣ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ ΕΥΡΕΙΑΝ ΚΑΤΑΣ

ΡΩΜΗ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἐ σήμερον ἡ πρώτη ἐπίσημος ἀνακοίνωσις διὰ ποίας διαψεύδονται τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ ἀγγ Τύπου σχετικῶς μὲ τὰς δῆθεν σφαγὰς τῆς Ἀ Ἀμπέμπα τὸν Φεβρουάριον, μετὰ τὴν ἀπόπειραν τοῦ Ἀντιβασιλέως Γκρατσιάνι. Ἡ ἀνακοίνωσις ἀψεύδει ὅτι τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἐπυροβόλ ἀδιακρίτως ἢ ἐναντίον καλυβῶν τῶν ἰθαγενῶν μόνον ὅπου εὑρίσκοντο πολεμεφόδια. Ἀναφέρ πίσης ὅτι ξέναι τινὲς ἐπιχειρήσεις ἐξηναγκ νὰ κλείσουν, διότι διεξῆγον κατασκοπείαν τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐκλείσθη τάστημα τοῦ Μωχάμετ Ἄλυ καὶ ἐξετοπίσθη οἱ Ἰνδοὶ ὑπάλληλοί του. Μεταξὺ τοῦ καταστ τούτου καὶ τῆς ἀγγλικῆς ἀστυνομίας ὑπῆρχ δεσμοί.

Ὁ κ. Γκάϋντα εἰς τὴν «Ἐφημερίδα ἀποκαλύπτει ὅτι πλεῖστοι κατάσκοποι πὸ τὸν μανδύαν τοῦ προξενικοῦ πράκτ γλίας. Ἅπαντες οὗτοι, ἀνακαλυφθέντες σαν. Ἐπίσης ἀπηλάθη Γάλλος τις ὀνόματι τις διαρκοῦντος τοῦ ἀβησσυνιακοῦ πολέμ δικευθῆ εἰς τὴν προμήθειαν ὅπλων καὶ πολεμ εἰς τοὺς Αἰθίοπας. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμ Μπὲς καὶ οἱ σύντροφοί του, παρὰ τὴν προειδοπ τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν, ἐξηκολούθουν νὰ κερδοσκ εἰς βάρος τοῦ αἰθιοπικοῦ νομίσματος. Διὰ τὸν αὐτὸν μάλιστα ὁ Μπὲς εἶχε καταδικασθῆ εἰς πρόστιμον 1 ½ ἑκατομμυρίου λιρεττῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει πληροφορίας τοῦ ἐκ Ἀ πία ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς» καθ' ἃς πλείονες διακοσίων Ἰταλῶν, κατέχοντες διαφόρους βαθ ἐξωρίσθησαν ἐξ Ἀβησσυνίας κατὰ διαταγὴν Ἀντιβασιλέως Γκρατσιάνι, διότι προέβησαν εἰς ἀ ποινα δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναντίον τοῦ ἀπόπειρ Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀντιποίνων ἐφονεύθησαν καὶ Ἰταλοί τινες συμπατριωτῶν των, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐπιτεθῆ κ τῶν Αἰθιόπων.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, τὸ Πρακτορ Στέφανι ἀνακοινοῖ, ὅτι εἰς τοὺς ἰταλικοὺς πο κοὺς κύκλους χαρακτηρίζεται ἡ ἀνταπόκρισις «Τάϊμς» ὡς περιέχουσα σειρὰν φαντασιωδῶν πλη φοριῶν.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΕΝΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΟΥ ΣΥΜΦ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 30 (Ἰδιαιτέρα ὑπηρε Ὁ Ρουμᾶνος Πρωθυπουργὸς κ. Ταταρέσκου ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀντωνέσκου ἐγ δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Καρόλου εἰς ἀκρ καθ' ἣν συνεζητήθη ἡ στάσις τὴν ὁποίαν θὰ σῃ ἡ Ρουμανία κατὰ τὴν προσεχῆ σύγκλησ Μονίμου Συμβουλίου τῆς Μικρᾶς Ἀντὰντ ἐν γραδίῳ. Οἱ δύο ὑπουργοὶ ἀναχωροῦν αὔριον διὰ γιουγκοσλαυϊκὴν πρωτεύουσαν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, οἱ αὐτόθι τικοὶ κύκλοι βεβαιοῦν ὅτι αἱ ἀρξάμεναι ἐν Μ ἰταλοτουρκικαὶ συνομιλίαι συνεχίζονται διὰ τῆ πλωματικῆς ὁδοῦ, διαψεύδουν ὅμως τὴν πληρ ρίαν περὶ προσεχοῦς συναντήσεως Τσιάνο — Ρο Ἀρὰς ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΠΛΟΜΠΕΡΓΚ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΣΤΕΨΕΩ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Αἱ φημερίδες, σχολιάζουσαι τὸν διορισμὸν τοῦ στρατάρ χου φὸν Μπλόμπεργκ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Γερμανί ας κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως τοῦ Ἄγγλου Βα σιλέως, γράφουν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ δέον νὰ ἐκτιμη θῇ ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἰδιαιτέρα ἔνδειξις φιλικ ὡς τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Βρεταννικὴν Αὐτοκρατο ρίαν. «Ἡ Γερμανία, γράφει ἡ «Ἀνγκριφ», θὰ ἀντι προσωπευθῇ ἀπὸ τὸν πρῶτον στρατιώτην τῆς, τὸν Φύρερ, διότι τοῦτο συνάδει πρὸς τὸν χαρακτ της ὡς ἰσχυρᾶς Δυνάμεως ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ διότι θέλει νὰ διαλύσῃ τὰς ἀμφιβολίας περὶ τῶν λειρηνικῶν διαθέσεών της, τὰς ὁποίας ἐμφυσ τὸν ἀγγλικὸν λαὸν οἱ ἐχθροὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ μανία καὶ δὴ αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις της, ἐπιδι συνεννόησιν μὲ τὸν ἀγγλικὸν λαόν.»

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΝΤΕΛΜΠΟΣ-ΜΠΕΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανσόσεαν). — Ἀγγέ ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξ κῶν κ. Ντελμπός, ὁ ὁποῖος διῆλθε τὰς ἡμέρ Πάσχα εἰς τὰς Κάννας, ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίο μερον. Κατὰ τὴν ἐν Κάνναις διαμονήν του ὁ κ. μπὸς συνηντήθη μετὰ τοῦ Πολωνοῦ ὑπουργοῦ τ ξωτερικῶν κ. Μπέκ, ὁ ὁποῖος διῆλθεν ἐπίσης μέρας αὐτὰς εἰς τὰς Κάννας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐν Παρισίοις πολωνικὴ πρ διέψευσε τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας γνωστος εἰσῆλθεν εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ Π ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, ὁποῖον διαμένει, πρὸς ἀναζήτησιν σπουδαίων ἐ φων. Ἡ «Ματὲν» λέγει ὅτι ἐπρόκειτο προφανῶ κλέπτου ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συχνὰ δρῶσιν

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τρίτη, 30 Μαρτίου 1937

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.70	112.70
Ζυρίχης	25.45	25.70
Παρισίων	5.10	5.18
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἄμστερνταμ	61.00	61.60
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.76	3.80
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.10	21.35
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	5.09	5.18
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.40	25.70
Βρυξελλῶν	3.75	3.80
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.90	3.95
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Ξέναι Χρηματαγοραὶ

Ν. ΥΟΡΚΗ («Ἄνοιγμα 30ῆς).— Λονδίνου 488 3)4, Παρισίων 459 11)16, Βερολίνου 40.23, Ὀλλανδίας 54.75, Ζυρίχης 22.79.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Κλείσιμον 30ῆς).— Νέας Ὑόρκης 488.83, Παρισίων 106.33, Βερολίνου 12.191, Ἄμστερνταμ 8.92.75, Βρυξελλῶν 29.027, Ἰταλίας 92.85, Ἐλβετίας 21.45, Κοπεγχάγης 22.40, Στοκχόλμης 19.395, Ὄσλο 19.90.

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλείσιμον 29ης Μαρτίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 14.16, Ἰούλιος 14.05, Ὀκτώβριος 13.56, Δεκέμβριος 13.49, Ἰανουάριος 13.50.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάιος 1.26, Ἰούλιος 1.28, Σεπτέμβριος 1.29, Μάρτιος 1.34, Μάιος 1.35.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 30/3	29/3
110 ἑκατομμ.	2860	2850	2860	2915
500 ἑκατομμ.	3575	3570	3575	3570
Ἀντ.8% προθ.	708.50	708	708.50	708.50
Ἀντ. 6% μετρ.	710	708.50	708.50	708.50
Ἀναγκ. 6½%	67.75	67.50	67.75	67.75
Ἑλλάδος	7330	7290	7330	7300
Ἐμπορικῆς	461	460	460	461
Ἠλ. Σιδηρ.	600	597	600	597
Λιπασμάτων	1395	1390	1395	1395
Χρωμάτων	953	950	951	951
Βερμίου	336	332	336	330
Ἐριουργίας	312	310	310	310
Πατραϊκῆς	1155	1150	1150	1155
Χρυσαλλίδος	134	133	134	132
Οἰνοπνευμ. προθ.	263	258	258	264
Οἰνοπνευμ. μετρ.	260	258	[illegible]	264
Ζυμῶν	529	525	529	525
Βιὸ	67.50	67	67.50	67.50
Γεωργ. Βιομηχ.	194	193	194	195

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάϊος 143, Ἰούλιος 128 1)2, Σεπτέμβριος 125 1)2. Βίννιπεγκ. Μάϊος 147 1)4, Ἰούλιος 143 1)4, Ὀκτώβριος 128 3)4.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 7.23, Ἰούλιος 7.30, Σεπτέμβριος 7.35, Δεκέμβριος 7.36.

Ἄνοιγμα 30ῆς Μαρτίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Μάϊος 23.38, Ἰούνιος 17.53, Ἰούλιος 22.98, Ὀκτώβριος 16.43, Νοέμβριος 22.15. Λίβερπουλ. Μάϊος 7.82—83, Ἰούλιος 7.87—88, Ὀκτώβριος 7.72—73, Δεκέμβριος 7.64, Ἰανουάριος 7.67. Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 14.24—25, Ἰούλιος 14.16—17, Ὀκτώβριος 13.63—64, Δεκέμβριος 13.52—53, Ἰανουάριος 13.57.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 1.28, Ἰούλιος 1.30, Σεπτέμβριος 1.31, Δεκέμβριος 1.35, Μάρτιος 1.36.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάϊος 10.0 1)4, Ἰούλιος 10.1 3)4, Ὀκτώβριος 9.9 1)4. Σικάγον. Μάϊος 142 1)2, Ἰούλιος 128, Σεπτέμβριος 124 3)4. Βίννιπεγκ. Μάϊος 146 1)2, Ἰούλιος 143, Ὀκτώβριος 128 3)4.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Σεπτέμβριος 7.36 (;).

Τρίτη 30 Μαρτίου. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Κλείσ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν

1881	Π. 3430
1884	Π. 3430
Μονοπωλ.	* 2800
Παγίου	* 2800
Σιδηρ. Π.Λ.	* 3390
Κεφαλ.	* 3300
Θεσ.-Μοναστ.	* 1660
Θεσ. Κωνστ.	Π. 340
Ἠγγυημ.	* 84000
Ἑλλ. Σιδ.	Π. 2725
Ἐθν. Ἀτμ	* 685
110 ἑκατ.	2860
500 ἑκατομμ.	3575
Προσφ. 7%	* 4800
Προσφ.1924	* 22500
Ὑδρεύσ.	* 81000
Σταθ. 6%	* 3900
Στ. 1928	* 19400
Παρ. 1928	4010
Παρ. 1931	* 4800

Εἰς δραχμάς

Ἑνοποιήσ.	* 42.—
Πυργ. Μελ.	* 32.—
Ναυτ. Χορ.	* 30.—
Ἐπιτάξεως	* 51.—
75 ἑκατομμ.	* 50.—
Ἀπ. μοναὶ Α.	65.75
Ἀπ. πολλ.	* 66.25
Μεταναστ.	* 248.—
«Τέκτονος»	* 73.—
Ἐντ. Γραμ.	69.—
Ἑλλ. ὑπηκ.	335.50
Ἀντ. 8%	708.50
Ἀντ. 6%	709.—
Πολεμοπαθ.	* 53.—
Ἀπ. Ἀγρ.	* 503.—

Λαχειοφόρα

Πατριωτ.	* 4.—
300 ἑκατ.	* 119.50
Ἀναγκ. 6½%	67.75
Ἀναγκ. 6%	58.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπ. 7½%	* 10175
Ἐκκαθαρίσεως	141
Ἐκκ. Προν.	* 690

Λαχειοφόρα

2½% 1904	* 84.—
2½% 1912	* 75.—
Κτημ. 7%	318.—
Κτημ. 7%	313.50

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι

Ἑλλάδος	Α. 7335
Ἀθηνῶν	* 255
Ἐθνικῆς	61000
Ἐμπ. Πίστ.	Α. 110
Ἐμπορικῆς	460
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματικῆς	Α. 1110
Λαϊκῆς	Π. 5350
Λακωνίας	* 400
Πειραιῶς	* 215
Χίου	* 1040

Σιδηρόδρομοι

Ἠλ. Σιδ.	600
Θεσσαλίας	682
Σ.Π.Α.Π.	* 99

Ναυτιλίας

Ἐθν. Ἀτμ.	* 88
Διώρυγος	* 220
Κορκόδειλος	* 65
Μιχαληνός	* 820

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια

Βάμβαξ	* 190
Βέρμιον	336
Ἑλ. Λεβαδ.	* 245
Ἔρια	* 8
Ἐριουργία	310
Κλ. Θεσσ.	* 1000
Πατραϊκή	1150
Ὑφαντουργ.	2150
Ὑφ. Τρικκ.	* 144

Μέταξα

Ἀθηναΐς	110
Ναθαναὴλ	* 1310
Χρυσαλλὶς	134

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.

Γεν. Ἐπιχ.	* 475
Ἐργοληπτ.	* 38
Ἔργον	* 225
Ἔρθα	* 650
Καψαμπέλης	* 28
Κέκροψ	* 285
Πρώτη Οἰκ.	* 169
Τέκτων	* 76

Οἰκοδ. Ὑλῶν

Ἄτλας	* 88
Ἡρακλῆς	* 1445
Κύκλωψ	* 100
Τιτάν	* 1850

Κινητ. Δυνάμ.

Ἀεριόφ.	* 10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	* 237
Λαμπτήρων	* 485
Παγ. Πατ.	* 140
Ψυγ. Θεσ.	* 170
Ψυγ. Πειρ.	* 450

Ἐμπορίου

Αὐτ.«Ἀθηνᾶ»	* 40
Γεν. Ἀποθ.	* 460
Ὑπεγ. Πρ.	* 4575
Προμηθεύς	417

Χημ. Προϊόντων

Ἀνατολὴ	* 180
Αἴολος	* 360
Λιπασμάτων	1395
Π. «Ἀθηνᾶ»	* 670
Πυριτιδοπ.	2600
Χημικῆς	* 220
Χρωματουργ.	951

Κατεργ. Ξύλου

Ἑλλοὺλ	* 33
Σέκκερης	* 35

Μηχ. Ἐπιχειρ.

Βασιλειάδης	* 950
Ἑστία	* 375
Μεταλλουργ.	* 435

Οἰνοποιητικαὶ

Ἕνωσις	94
Θεσσαλικὴ	* 220
Καμπᾶ	Π. 268
Οἰνοπνευματοπ.	258
Οἴνων	Α. 1265

Ἀλευροποιητ.

Εὐρώτας	* 185
Ζύμαι	529
Κυλινδρόμ.	* 250

Διάφοροι

Κονσερβῶν	* 785
Φὶξ	Α. 615

Μεταλλείων

Ἀλιβερίου	* 3
Ἐπ. κοιναὶ	* 122
Ἐπιχ. προν.	* 130
Μεταλλείων	* 375

Καπνοβιομηχ.

Βιομ. Καπν.	Α. 413

Διάφ. Βιομηχαν

Ἑρμῆς	* 400
Χαρτοποιίας	Π. 262
Βιὸ	67.50
Γεωργ. Βιομηχ.	194

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον. Μάρτιος 13 5)16, Ἀπρίλιος 13 5)16, Μάϊος 13 5)16, Ἰούλιος 13 7)16, Ὀκτώβριος 13 9)16.

Κλείσιμον 30ῆς Μαρτίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀπρίλιος 17.90, Μάϊος 23.70, Ἰούνιος 17.66, Ἰούλιος 23.49, Αὔγουστος 17.39, Ὀκτώβριος 16.48, Νοέμβριος 22.14, Δεκέμβριος 16.47, Φεβρουάριος 16.33.